

DANIEL

Studiu Biblic

Cum să ne păstrăm credința
într-o lume a **compromisurilor?**

DANIEL

Studiu Biblic

**Cum să ne păstrăm credința
într-o lume a compromisurilor?**

“

*În ultimă instanță,
istoria nu este condusă
de imperii, organizații
sau societăți secrete.
Istoria este condusă de
Dumnezeu și se va încheia
cu domnia eternă
a lui Mesia.*

Săptămâna 1 DANIEL 1 pag.
Daniel, rob în Babilon **1**

Săptămâna 2 DANIEL 2 pag.
Visul lui Nebucadnețar și gloria lui Dumnezeu **13**

Săptămâna 3 DANIEL 3 pag.
Cuptorul de foc și credințioșia lui Dumnezeu **25**

Săptămâna 4 DANIEL 4 pag.
Smerirea și restaurarea împăratului Nebucadnețar **36**

Săptămâna 5 DANIEL 5 pag.
Elefantul cu picioare de viespe **49**

Săptămâna 6 DANIEL 6 pag.
O imagine a Învierii Domnului **57**

Săptămâna 7 DANIEL 7 pag.
Esența mesajului profetic **65**

Săptămâna 8 DANIEL 8 pag.
O aplicație a mesajului din capitolul 7 **74**

Săptămâna 9 DANIEL 9 pag.
Rugăciunea lui Daniel - un model de pocăință **85**

Săptămâna 10 DANIEL 10-12 pag.
Vremurile sfârșitului **95**

Text biblic DANIEL 1-12 pag.
Anexe **106**

INTRODUCERE

*Dedicăm acest studiu
memoriei și slujirii fratelui
Vasile Alexandru Taloș.*

Contemporan cu profeții Ieremia (627 - 574 î.Hr.) și Ezechiel (583 - 559 î.Hr.), Daniel (605 - 536 î.Hr.) a scris prima carte de literatură apocaliptică (apocalipsa = descoperire). Fiind luat captiv încă din adolescență, Daniel a crescut și a slujit toată viața lui alături de mai mulți împărați păgâni care s-au succedat la conducerea Imperiului Neo-Babilonian și ulterior Medo-Persan. Daniel a fost luat din Iuda, cu primul din cele trei valuri de prizonieri. Perioada exilului său a coincis aproape în totalitate cu cei 70 de ani de robie ai poporului Israel (605 - 538).

Cartea Daniel este neobișnuită prin faptul că este scrisă în două limbi: capitolele 1:1-2:4a și 8-12 sunt scrise în ebraică, iar 2:4b-7:28 sunt scrise în aramaică (limba de circulație internațională a vremii). Folosirea limbilor diferite accentuează diferența temelor abordate de aceste pasaje. Astfel, textele scrise în ebraică vizează planul lui Dumnezeu pentru evrei, în timp ce pasajul scris în aramaică se concentrează pe planul lui Dumnezeu pentru neamuri.

Daniel a trăit una din cele mai tulburătoare perioade ale poporului Israel. O perioadă în care poporul era deportat, Ierusalimul distrus (586 î.Hr.), Templul ars.

Nimic din contextul geopolitic nu părea să indice vreo speranță. Totuși, citind cartea lui Ieremia, Daniel, prin credință, se întărește în nădejdea promisiunilor lui Dumnezeu care aveau să se împlinească la scurt timp, cu privire la întoarcerea poporului Israel din robie, odată cu decretul lui Cir (538 î.Hr.).

Bogăția cărții Daniel ne este oferită în multe feluri: începând cu exemplul de credință, integritate și spiritualitate al lui Daniel și al tovarășilor lui și încheind cu perspectiva magnifică a Domniei lui Dumnezeu asupra tuturor popoarelor și asupra istoriei.

Daniel era preocupat și uneori tulburat de evenimentele istorice ce aveau să se abată asupra poporului său, evenimente descoperite lui. Totuși, mângâierea de care a avut el parte și de care avem și noi, prin intermediul cărții Daniel, vine din perspectiva faptului că Dumnezeu, care ține toate destinele națiunilor în mână. Sa, va îndrepta, negreșit, istoria către deznodământul final, pregătit de El. În ultimă instanță, istoria nu este condusă de imperii, organizații sau societăți secrete. Istoria este condusă de Dumnezeu și se va încheia cu domnia eternă a lui Mesia.

Echipa pastorală

VIZIONEAZĂ (EN)

© BibleProject

SĂPTĂMÂNA 1

DANIEL, ROB ÎN BABILON

Ajunși în Babilon, Daniel și prietenii lui se luptă să trăiască după legea lui Dumnezeu, chiar dacă preiau alte nume și sunt gata să învețe cultura și literatura babiloniană. Domnul le va da trecere, în pofida tuturor dificultăților.

LUNI

PRIVIRE DE ANSAMBLU

Daniel 1

OBSERVĂ:

Citiți Daniel cap. 1, 2 Cronici 36: 5-8; Ieremia 7:9-15; 17: 1-4; Ezechiel 8:9-18. Care este starea socială și politică din Iuda?

MEDITEAZĂ:

Contextul istoric în care se desfășoară începutul cărții Daniel este relatat de mai mulți autori biblici. Cartea 2 Cronici, 2 Împărați și profeții contemporani cu Daniel, Ieremia și Ezechiel. După reforma spirituală produsă de Iosia (640-609 î.Hr.) urmează o perioadă de decădere și idolatrie sub fiii lui Iosia: Ioahaz, Ioachim, Ioiachin și Zedechia. Dumnezeu va pedepsi poporul evreu, așa cum prorocise prin Ieremia, și va fi luat în robie de către noul Imperiu Babilonian sub conducerea lui Nebucadnețar.

Nebucadnețar II (605-562 î.Hr.) a fost al doilea domnitor al regatului caldeean, cu capitala la Babilon, care a stăpânit peste Orientul Apropiat

antic timp de aproape un secol. Nebucadnețar preia conducerea regatului de la tatăl său Nabopolassar, care reușise să-și câștige independența față de Imperiul Asirian. Sub Nebucadnețar, Babilonul redevine cel mai important centru cultural și politic din zonă.

Ioiachim a fost unul dintre fiii lui Iosia, pus pe tron de faraonul egiptean Neco, în încercarea sa de a exercita controlul asupra Siro-Palestinei. Când Iosia a fost ucis în luptă la Meghido, poporul l-a pus pe tron pe fiul său, Ioahaz, care reprezenta facțiunea anti-egipteană. Neco l-a detronat după numai 3 luni și l-a pus în locul lui pe Ioiachim, fratele său, în speranța că va fi pro-Egipt. Situația s-a schimbat dramatic când Nebucadnețar a câștigat controlul asupra regiunii, după bătălia de la Carchemiș. Ioiachim a încercat să facă un joc dublu, lucru care a dus în final la asediarea Ierusalimului de către babilonieni, în 597 î.Hr.¹

APLICĂ:

Citind textele de mai sus, inclusiv întreaga carte Daniel, poți spune că Dumnezeu este în controlul istoriei? Scrie un gând despre suveranitatea lui Dumnezeu.

Ce îl determină pe Dumnezeu să se implice în viața tinerilor evrei aduși în Babilon? Ce credeți că-L determină să se implice în viețile noastre?

¹ Comentariu cultural - istoric al Vechiului Testament, Casa Cărții, Oradea, 2016

MARȚI

DUMNEZEUL ISTORIEI

Daniel 1: 1, 2

OBSERVĂ:

Cine este în spatele marelui Nebucadnețar ? Care este însemnătatea faptului că Dumnezeu îngăduie ca vasele din templul Său să fie duse într-un templu păgân?

Care credeți că este motivul pentru care autorul subliniază că doar o parte din vasele templului au fost duse în Babilon?

MEDITEAZĂ:

Daniel interpretează evenimentele istorice pentru noi. Este un eveniment istoric că Ierusalimul a căzut în mâinile lui Nebucadnețar. Este un eveniment istoric faptul că vasele au fost luate de către armata babiloniană. Iar autorul ar fi putut să lase istoria să curgă în ritmul ei. Dar, prin călăuzirea Duhului Sfânt, autorul vede că istoria este subordonată lui Dumnezeu. Israel nu doar a căzut, a fost dat de Dumnezeu în mâinile lui Nebucadnețar, din cauza multelor lui păcate.

Putem să ne uităm la istorie sau la evenimentele care vin spre noi ca la niște momente aleatorii sau accidentale și care nu au niciun sens. Dar dacă înțelegem că Dumnezeu este Domn al istoriei, pricepem că nimic din ce se întâmplă nu este lipsit de sens. Dumnezeu este în control. Textul spune că doar anumite vase au fost luate în Babilon. Dumnezeu pregătea deja momentul întoarcerii.

APLICĂ:

Cum interpretez trecutul? Dar viitorul? Cum vezi implicarea lui Dumnezeu în propria ta istorie?

Scrie un gând sau o rugăciune prin care să exprimi încredere în suveranitatea lui Dumnezeu.

MIERCURI**RECRUTAREA CELOR PATRU TINERI** *Daniel 1:3-7***OBSERVĂ:**

Care este motivul pentru care a fost nevoie de trei ani de studiu, de schimbarea numelor și de învățarea limbii și culturii caldeene?

Care credeți că era motivul pentru care Nebucadnețar a cerut ca tinerii să învețe scrierea și limba caldeenilor? La ce le-ar fi folosit în afară de diplomație?

Notați calitățile pe care le urmărea Nebucadnețar în tinerii care aveau să lucreze la curtea sa.

MEDITEAZĂ:

Cultura babiloniană era una deja bogată. Era practica marilor despoți să recruteze tinerele elite din zonele cucerite. Ca și astăzi, marile puteri reușeau să-și întrețină puterea în măsura în care atrăgeau elitele intelectuale care să înoveze pentru ele. Nebucadnețar nu doar că atrăgea tinerii, dar îi trecea printr-un proces de trei ani de zile de îndoctrinare. Literatura babiloniană era străină tinerilor evrei și introducea o cu totul altă perspectivă asupra lumii și vieții. Conform acestor scrieri, lumea era populată de două clase mari de ființe: zeii și oamenii. Dar și zeii erau împărțiți pe mai multe categorii, iar deasupra tuturor erau cei trei mari zei: Anu, Enlil și Ea.

Tinerii aduși din Ierusalim trebuia să fie bine înrădăcinați în cunoașterea lui Yahve pentru a putea să studieze literatura babiloniană și să nu se lase afectați în credința lor. Pentru a putea să fie mărturii vii la curtea împăratului, tinerii trebuia să demonstreze că stăpânesc bine limba, obiceiurile și cultura în care au intrat. Ieremia scrisese despre aceste lucruri: Urmăriți binele cetății în care v-am dus în robie și rugați-vă Domnului pentru ea, pentru ca fericirea voastră atârnă de fericirea ei! (Ieremia 29:7)

Tot astfel noi, astăzi, trăim într-o cultură tot mai ostilă credinței noastre. Tot ce se produce sub aspect cultural este mai degrabă păcătos și păgân. Cu toate astea, suntem chemați să cunoaștem cultura, să o înțelegem pentru a fi buni mărturisitori.

APLICĂ:

Pavel spune în 1 Corinteni cap. 9:

20. Cu iudeii m-am făcut ca un iudeu, ca să câștig pe iudei; cu cei ce sunt sub Lege m-am făcut ca și când aș fi fost sub Lege (măcar că nu sunt sub Lege), ca să câștig pe cei ce sunt sub Lege;

21. cu cei ce sunt fără Lege m-am făcut ca și cum aș fi fost fără Lege (măcar că nu sunt fără o Lege a lui Dumnezeu, ci sunt sub Legea lui Hristos), ca să câștig pe cei fără lege.

22. Am fost slab cu cei slabi, ca să câștig pe cei slabi. M-am făcut tuturor totul, ca, oricum, să mântuiesc pe unii din ei.

23. Fac totul pentru Evanghelie, ca să am și eu parte de ea.

Ce suntem noi dispuși să facem pentru colegii noștri? Care sunt elementele din cultura noastră care pot fi folosite pentru răspândirea Evangheliei?

JOI**TESTAREA CELOR PATRU**

Daniel 1: 8-17

OBSERVĂ:

Care este însemnătatea faptului că doar Daniel ia hotărârea să nu se spurce? Ce spune aspectul acesta despre Daniel?

Citește Levitic 11: 43-45. Daniel și ceilalți tineri învață limba caldeeană, citesc literatură babiloniană, dar aleg să nu se spurce cu mâncarea de la curte. De ce credeți că fac asta? De ce cere Dumnezeu poporului evreu să țină un regim alimentar atât de strict?

Care este sursa înțelepciunii lui Daniel și a celorlalți tineri care au decis să nu se spurce cu bucatele împăratului? (v. 17)

MEDITEAZĂ:

Suntem chemați să fim sare și lumină în lume. Suntem chemați să nu ne fie rușine de Evanghelia lui Hristos și să mărturisim vestea bună a salvării unei lumi pierdute. Pentru asta va fi nevoie să punem la dispoziția lui Dumnezeu talentele cu care ne-a înzestrat și să ne străduim să înțelegem cultura în care ne-a pus El. Cu toate acestea, există limite peste care un creștin nu poate trece. Niciodată nu vom păcătui doar sub pretextul relevanței. Lecția dată de Daniel este puternică. Nu se luptă să nu i se schimbe numele sau să învețe limba și obiceiurile babiloniene, dar se opune să mănânce bucatele împăratești. Mâncarea împăratească era închinată idolilor, dar mai mult decât atât, era porunca Domnului din Levitic: să se ferească de mâncarea închinată idolilor.

În final, Dumnezeu este cel care a dat înțelepciune și pricepere celor patru. Inteligența, perspicacitatea, cultura sunt importante, dar cel care dă trecere, cel care face ca mărturia noastră să aibă impact este Dumnezeu.

APLICĂ:

Care sunt lucrurile pe care nu le negociem în efortul de a duce lumii Evanghelia?

Scrie o rugăciune, un gând sau o meditație inspirate de acest text.

VINERI

VREDNICIA LUI DANIEL

Daniel 1: 18-21

OBSERVĂ:

De ce credeți că i-a ridicat Dumnezeu pe cei patru să fie cei mai înțelepți de la curtea Împăratului?

Dumnezeu i-a ajutat pe Daniel și pe ceilalți tineri să devină înțelepți în lucruri care nu țineau de legea lui Dumnezeu. Ce lecții învățăm noi de aici?

MEDITEAZĂ:

Atunci când tinerii sunt aleși din Israel, ei erau deja niște tineri instruiți și gata să stea la masa împăraților. Dar autorul cărții ne spune că Dumnezeu este cel care le-a dat acestor tineri mai multă cunoaștere, iar atunci când a venit timpul, Nebucadnețar i-a recunoscut ca fiind cei mai buni dintre toți cei aflați în împărăție. Împăratul este cel care stă personal de vorbă cu ei și observă că în toate lucrurile ce țin de înțelepciune și destoinicie, nimeni nu se putea compara cu ei.

Este aici o lecție importantă. Deși tinerii erau inteligenți și instruiți, ei erau dependenți de Dumnezeu pentru a putea face față situației în care au fost puși. Pentru a putea răspunde celui mai mare împărat din vremea respectivă, Daniel avea nevoie de înțelepciunea unui mai mare împărat. Însuși Domnul Iisus le spune ucenicilor: “Dar, când vă vor da în mâna lor, să nu vă îngrijorați, gândindu-vă cum sau ce veți spune; căci ce veți avea de spus vă va fi dat chiar în ceasul acela;”

Poate cel mai concludent exemplu în care Duhul Sfânt ne dă înțelepciune în momentele de cumpănă se află în Faptele Apostolilor capitolul 4, când Petru și Ioan vindecă un olog din naștere și sunt luați la întrebări de cărturari și de marii preoți. Textul este grăitor:

8. Atunci Petru, plin de Duhul Sfânt, le-a zis: “Mai mari ai norodului și bătrâni ai lui Israel!

9. Fiindcă suntem trași astăzi la răspundere pentru o facere de bine făcută unui om bolnav și suntem întrebați cum a fost vindecat,

10. s-o știți toți și s-o știe tot norodul lui Israel! Omul acesta se înfățișează înaintea voastră pe deplin sănătos în Numele lui Iisus Hristos din Nazaret, pe care voi L-ați răstignit, dar pe care Dumnezeu L-a înviat din morți.

11. El este “Piatra lepădată de voi, zidarii, care a ajuns să fie pusă în capul unghiului.”

12. În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer niciun alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți.”

13. Când au văzut ei îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan, s-au mirat, întrucât știau că erau oameni necărturari și de rând; și au priceput că fuseseră cu Iisus.

APLICĂ:

Cât de mult depindem noi de Dumnezeu în munca noastră? Folosim noi înțelepciunea pe care Domnul ne-a dat-o ca să-L mărturisim pe El?

Înțeleg oamenii care ne văd muncind sau vorbind că noi am fost cu Iisus?
Înțeleg cei din jur că ceea ce spunem vine de Sus?

Scrie un gând, o rugăciune inspirate de textul de mai sus.

SÂMBĂȚĂ

UN DUMNEZEU SUVERAN

Daniel 1

OBSERVĂ:

Recitește capitolul 1. Subliniază toate versetele care fac referire la Dumnezeu. Cum apare El?

Notați verbele care însoțesc numele lui Dumnezeu din acest capitol.
Ce ne spun ele despre Dumnezeu?

MEDITEAZĂ:

Domnul a dat (v. 2), Dumnezeu a făcut (v. 9), Dumnezeu a dat (v. 17). Cel care este deasupra istoriei, deasupra tuturor evenimentelor, Cel care face și Cel care dă este Dumnezeu. Suferința este reală, durerea în lumea afectată de păcat este o realitate, dar pentru creștin, disperarea nu este o opțiune. Pentru că dincolo de orice nenorocire este Dumnezeu, care face și dă, este Dumnezeu care este în control.

Ce înseamnă pentru noi, astăzi, suveranitatea lui Dumnezeu? O luăm cu adevărat în serios? Este Scriptura sursa noastră principală de cunoaștere a caracterului lui Dumnezeu? Avem o imagine asupra caracterului lui Dumnezeu, care este în primul rând Sfânt? Înțelegem cât de profund se îmbină dragostea lui eternă cu o dreptate care nu poate suporta păcatul? Ne este teamă să vorbim despre mânia lui Dumnezeu, care nu este deloc mânia noastră și care, paradoxal, arată direct spre iubirea Lui? Am scos din vocabularul nostru cuvântul iad?

Ce evanghelie proclamăm? Predicăm despre păcat și despre natura căzută a omului, care este într-o disperată nevoie de Dumnezeu? Cât de convingători suntem noi atunci când explicăm această veste bună? Care este ea, de fapt? Nu este împăcarea omului cu Dumnezeu? O împăcare care nu ar fi fost niciodată posibilă, dacă nu ar fi existat harul lui Dumnezeu în Hristos? Predicăm noi crucea? Este ea taina pe care zilnic încercăm să o cuprindem? Vorbim despre Duhul Sfânt și despre puterea Lui? Depindem de El în evanghelizarea noastră?

Vorbim despre credința fără de care cineva nu poate fi mântuit? Vorbim despre pocăință, care nu este doar remușcare, ci este în primul rând acțiune, întoarcere, venire în fire, schimbarea minții care duce la schimbarea comportamentului?

APLICĂ:

Scrive o meditație, un gând sau o rugăciune despre suveranitatea lui Dumnezeu în viața ta.

SĂPTĂMÂNA 2

VISUL LUI NEBUCADNEȚAR ȘI GLORIA LUI DUMNEZEU

Daniel primește darul interpretării viselor, stând în dependență de Dumnezeu, și este singurul care poate să tălmăcească visul împăratului. Astfel este proclamată slava lui Dumnezeu, iar Nebucadnețar Îl recunoaște pentru prima dată pe Dumnezeu ca fiind cel mai mare între dumnezei.

LUNI

VISUL ȘI PRETENȚIILE LUI NEBUCADNEȚAR

Daniel 2 : 1-13

OBSERVĂ:

De ce crezi că Nebucadnețar este atât de dur față de înțelepții Babilonului?

Care este diferența dintre Daniel și toți înțelepții Babilonului?

Înțelepții, vrăjitorii și cititorii în stele au dreptate. Niciun om nu poate să ghicească ce a visat cineva. Ceea ce cere împăratul este nedrept. Dar și împăratul demonstrează înțelepciune și discernământ nelăsând ca ceva ce

I-a tulburat atât de tare să primească o interpretare neadevărată. Astfel, el forțează să se întâmple o minune. Dacă cineva are pretenția că poate vorbi cu Dumnezeu, trebuie să demonstreze că Dumnezeu chiar le vorbește.

Cum întâmpinăm noi momentele de tulburare și de frică? Unde alergăm când ne este frică?

- *Slujiți Domnului cu frică și bucurați-vă, tremurând. (Ps. 2:11)*
- *Veniți, fiilor, și ascultați-mă, căci vă voi învăța frica Domnului. (Ps. 34:11)*
- *Frica de Domnul duce la viață, și cel ce o are petrece noaptea sătul, fără să fie cercetat de nenorocire. (Prov. 19:23)*
- *Frica de oameni este o cursă, dar cel ce se încrede în Domnul n-are de ce să se teamă. (Prov. 29:25)*
- *Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste și de chibzuință. (2 Tim. 1:7)*

APLICĂ:

Scrie un gând sau o rugăciune despre momentele de frică sau de tulburare:

Împărtășește cu grupul o experiență când Dumnezeu te-a eliberat de frică.

MARȚI

Daniel 2:14-25

DANIEL ÎI CERE LUI DUMNEZEU DESCOPERIREA VISULUI**OBSERVĂ:**

Care este primul lucru pe care-l face Daniel după ce obține acordul împăratului pentru a desluși visul?

Ce spune Daniel despre Dumnezeu în rugăciunea sa? Ce descoperă rugăciunea lui Daniel despre caracterul său?

MEDITEAZĂ:

În momentele critice ale istoriei, Dumnezeu scoate oameni care sunt gata să se pună la dispoziția Lui.

Daniel știa că Dumnezeu i-a dat înțelepciune, dar nu L-a tratat pe Dumnezeu ca pe “lampa lui Aladin”. Știa că Dumnezeu poate, dar știa, de asemenea, că Dumnezeu nu poate fi manipulat. *Nu vă înșelați: “Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit.” Ce seamănă omul, aceea va și secera. (Galateni 6:7)* Din acest motiv se duce la prietenii lui să-i cheme în ajutor, iar ajutorul dat de prieteni este rugăciunea. (v. 18)

Rugăciunea este o disciplină grea. Poate cea mai grea.

Nu doar pentru că sunt în jurul nostru multe lucruri care ne distrag, dar pentru că este și o luptă pe plan spiritual. Dușmanul ne vrea “nerugători”.

Rugăciunea este umplerea minții cu voia lui Dumnezeu.

Este conștientizarea zilnică a tainei Evangheliei.

Este minunea la care avem acces nemijlocit.

Este intrarea în prezența lui Dumnezeu, care face ca orice suferință să aibă un sens.

Rugăciunea este înțelegerea profundă că Hristos este nădejdea Slavei.

Dar rugăciunea nu vine ușor. Nu ne trezim cu chef de rugăciune. Uneori trebuie să învățăm să tăcem și să așteptăm. Să lăsăm să se facă liniște în jurul nostru. Să închidem telefoanele și laptopurile.

Alteori trebuie să stimulăm “duhul” de rugăciune. Nimic nu stimulează mai profund decât Scriptura. Rugăciunea este în mod hotărâtor sudată în Cuvânt. Cuvântul lui Dumnezeu stârnește în noi sentimentul de adorare, dragostea pentru credincioși și tânjirea după El.

APLICĂ:

Nu te poți ruga azi? la Scriptura, citește un psalm și “întoarce-l” ca rugăciune spre Dumnezeu!

Care sunt trei prieteni pe care ai putea să-i implici în propriile lupte spirituale?

MIERCURI

VISUL

Daniel 2:26-36

OBSERVĂ:

Care este preocuparea lui Daniel înainte de a descoperi visul împăratului?
Ce își dorește Daniel să priceapă împăratul?

Describe visul lui Nebucadnețar în cuvintele tale.

MEDITEAZĂ:

Dumnezeu își arată dragostea față de Daniel și față de prietenii lui și le descoperă visul. Daniel descoperă un principiu exprimat de Apostolul Pavel atât de frumos: *De aceea, fraților, în toate strâmtorările și necazurile noastre am fost mângâiați cu privire la voi, prin credința voastră.* Dumnezeu răspunde rugăciunilor noastre. Dar Daniel nu-și asumă succesul. Nu fură din gloria lui Dumnezeu. Este preocupat ca Împăratul să priceapă că a luat parte la o intervenție divină. Nu înțelepciunea naturală a lui Daniel i-a descoperit visul, ci Dumnezeu însuși. Este în Ceruri un Dumnezeu care descoperă. Daniel nu ratează niciun moment de mărturisire.

Smerenia este, poate, printre cele mai vizibile semne ale lucrării lui Dumnezeu în viața credinciosului. Ioan Botezătorul o spune cel mai apăsător, referindu-se la Iisus: *Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micșorez.* Ce facem noi în momentul în care Dumnezeu alege să lucreze prin noi? Îi dăm noi toată gloria și onoarea Celui care are puterea să facă schimbări?

APLICĂ:

Ce ne ține să-L mărturisim pe Dumnezeu atunci când avem ocazia?

Scrie o rugăciune de gloriificare la adresa lui Dumnezeu.

JOI**TÂLCUIREA VISULUI***Daniel 2:36-45***OBSERVĂ:**

Cum i se adresează Daniel împăratului Nebucadnețar? Ce mesaj îi transmite? (v. 37, 38)

Interpretarea clasică a celor 4 împărății, aprobată de majoritatea comentatorilor, susține succesiunea Imperiilor Babilonian, Medo-Persan, Grec și Roman. Care este mesajul pe care Nebucadnețar ar fi trebuit să-l priceapă?

MEDITEAZĂ:

Daniel, prin puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu, explică împăratului Nebucadnețar cum funcționează istoria. Este foarte probabil ca, în acea perioadă, împărații să se fi considerat zei sau cel puțin de origine divină. Ceea ce îi spune Daniel este că toate împărățiile, oricât de mari și puternice ar fi, au un final. Este o lecție pe care o tot vedem în istorie. Multe imperii sau ideologii s-au crezut nemuritoare, iar în final s-au prăbușit. În Isaia, Ieremia și Ezechiel, Dumnezeu prorocște pedepsirea mândriei acestor imperii.

Indiferent unde ne va duce istoria, noi știm că Cel ce ține istoria în mână este Dumnezeu.

Citiți această poezie de autor anonim:

1. *Cât de măreț e Dumnezeu!
Văd marea cu talazuri grele,
Mă-nalț pe munții de bazalt
Și-mi zboară gândul printre stele,
Tot mai înalt.*

2. *Ce împărat își duce oștirea
Spre un gigantic apogeu?
Acel ce-a pus în goluri firea,
Acel ce-a scris oricui menirea
Mai mult decât nemărginirea
E Tatăl meu!*

3. *Cât de temut e Dumnezeu!
Vuiiau de pe Sinai ecouri
Când glasul Domnului vorbea.
Iar Moise-nainta prin nouri
Și tremura...*

4. *La Tronul Alb se strâng sfielnic
voievozi de foc din Empireu.
Și heruvimii vin cucernic,
Slăvind Eternul Vistiernic.
Și-acest Stăpân Atotputernic
E Tatăl meu!*

5. *Și cât de bun e Dumnezeu!
Chiar dacă stelele bătrâne
Tot au o vreme când se-aștern,
Dar cine în Iisus rămâne
E-un fiu etern!*

6. *Și-n fața slavei sclipitoare,
În ceasul lumii cel mai greu,
Acei ce-au dat pe sfinți la fiare
Vedeau-vor Forța Creatoare
Eu voi șopti cu adorare:
E Tatăl meu...*

APLICĂ:

Ce sentiment am când înțeleg că Dumnezeu este arhitectul istoriei?

Cum ar trebui să fie deciziile mele azi, știind că Dumnezeu este în control?

Scrie o rugăciune, o meditație sau un gând despre textul din această zi.

VINERI

RĂSPUNSUL LUI NEBUCADNEȚAR

Daniel 2:46-49

OBSERVĂ:

Fă o paralelă între istoria lui Iosif și cea a lui Daniel. Care sunt asemănările și deosebirile între cei doi oameni ai lui Dumnezeu? Care au fost atitudinile lor înaintea conducătorilor lor?

Ce semnificație are mărturisirea lui Nebucadnețar?

MEDITEAZĂ:

Împăratul Nebucadnețar este copleșit de descoperirea visului și astfel îi aduce ofrande și închinare lui Daniel. Unii comentatori susțin că aceste ofrande sunt aduse Dumnezeului lui Daniel. Deși mărturia lui Nebucadnețar este extraordinară, el nu aderă la credința monoteistă a lui Daniel. El îl recunoaște pe Dumnezeu ca cel mai mare dintre ceilalți zei. Dar mai mult, faptul că este martorul unei minuni atât de mari nu-i schimbă inima lui Nebucadnețar. Vom vedea imediat, în capitolul 3, că închinarea la idoli este continuată și chiar impusă tuturor locuitorilor din imperiu.

Este o lecție puternică de învățat aici. Credința nu se naște în urma minunilor. Minunile ne pot cerceta, ne pot impresiona, dar nu ne pot schimba. După ce Iisus îl învie pe Lazăr din morți (ce minune mai mare poate fi imaginată?) ni se spune că unii nu au crezut.

În altă parte, Iisus îi ceartă pe iudei: *“Vai de tine, Horazine!”*, a zis El. *“Vai de tine, Betsaido! Căci, dacă ar fi fost făcute în Tir și Sidon minunile care au fost făcute în voi, de mult s-ar fi pocăit cu sac și cenușă.” (Matei 11:21)*

Sau în Isaia, Dumnezeu spune:

“Când se apropie de Mine poporul acesta, Mă cinstește cu gura și cu buzele, dar inima lui este departe de Mine, și frica pe care o are de Mine nu este decât o învățătură de datină omenească.” (Isaia 29:13)

Minunile sunt semne, așa cum le numește evanghelistul Ioan, dar nu pot schimba inima oamenilor. Din acest motiv, cei care fug după așa-ziși făcători de minuni, chiar și astăzi, vor descoperi o mare amăgire.

APLICĂ:

Care este reacția ta atunci când ești martorul unei minuni din partea lui Dumnezeu?

Scrie o rugăciune, o meditație sau un gând despre textul din această zi.

SÂMBĂȚĂ

RECAPITULARE

*Daniel 1***OBSERVĂ:**

Învață pe de rost versetul 47. Parafrazează-l aici.

Care este rolul comunității de credință în momentele dificile?

Ce ne învață acest capitol despre inima lui Dumnezeu?

MEDITEAZĂ:

Contemplația este virtutea pierdută în societatea noastră sofisticată și a cărei absență nu o mai sesizează nimeni. Solitudinea, meditația, capacitatea de a contempla la frumusețea lui Dumnezeu, toate acestea lipsesc - printre multe altele - acestei generații. Cum putem recupera această minune despre care Thomas Merton vorbea atât de frumos?

“Urechile care ascultă mesajul Evangheliei sunt ascunse în inima omului, și aceste urechi nu ascultă decât ceea ce are savoarea unei anumite solitudini și a unei anumite liniști interioare. În solitudine îl ascultăm cel mai bine pe Tatăl.”

APLICĂ:

Citește “Cu Dumnezeu în subterană” de Richard Wurmbrand.

Cum ne ajută Daniel și Wurmbrand să fim o mărturie în momente tulburi?

Scrie o meditație sau o rugăciune despre modul în care Dumnezeu ne vorbește în momentele grele.

SĂPTĂMÂNA 3

CUPTORUL DE FOC ȘI CREDINCIOȘIA LUI DUMNEZEU

Cei trei prieteni ai lui Daniel iau hotărârea să nu se închine statuii împăratului și îl confruntă cu multă îndrăzneală pe Nebucadnețar. Acest incident va scoate în evidență măreția lui Dumnezeu și va fi un nou moment de cercetare pentru împărat.

LUNI

CHIPUL DE AUR

Daniel 3:1-7

OBSERVĂ:

Notează tot ce ține de timp, locație, durată, personaje, instrumente. Cum ai descrie atmosfera narațiunii?

Ce l-a motivat pe Nebucadnețar să construiască un astfel de idol?

Ce ne spune faptul că Nebucadnețar a construit un cuptor de foc pentru cei care nu ar vrea să se închine?

MEDITEAZĂ:

Chiar în momentul în care scriem acest studiu, în Afganistan s-a produs o lovitură de stat prin care republica afgană a fost confiscată de o conducere talibană. Deja știm că credincioșii, femeile și alte persoane vulnerabile vor suferi persecuție.

Un lucru cât se poate de evident este faptul că în lume nu va fi pace până la revenirea Prințului păcii, Iisus. Astfel că se vor ridica tot felul de despoți și dictatori care, într-o formă sau alta, vor cere populației închinare totală sub amenințarea morții. Una dintre marile forțe, care tot timpul îl va ispiti pe om, va fi dorința de putere și influență. Ni se spune că Stalin nu era interesat atât de mult de averi sau alte plăceri, locuia într-o garsonieră din Kremlin, dar în toată perioada lungă de conducere și-a dorit tot mai multă putere și influență asupra lumii.

Se spune, de asemenea, că dacă vrei să vezi cu adevărat cum este o persoană, o pui într-o poziție de putere. Puterea corupe și distorsionează, în final, realitatea. Omul ajunge să se simtă mare doar în măsura în care reușește să-i reducă pe toți ceilalți la o stare de nimic. În lumea modernă nu mai ridicăm statui, dar ne transformăm pe noi - prin social media și alte canale - în statui uriașe, așteptând închinare prin like-uri și aprecieri.

Domnul Iisus spune:

Dar între voi să nu fie așa. Ci oricare va vrea să fie mare între voi să fie slujitorul vostru; și oricare va vrea să fie cel dintâi dintre voi să fie robul tuturor. Căci Fiul omului n-a venit să l se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți!"

(Marcu 10:43-45)

Împărăția Cerurilor are o cu totul altă logică a conducerii. Smerenia văzută prin slujire este motorul acestei logici.

APLICĂ:

Cât de mult îmi doresc să fiu înălțat și apreciat de oameni? Cât de mult mă animă acest gând? Lasă un timp de reflecție urmat de o rugăciune:

Care sunt idolii din viața noastră pentru care suntem gata să cheltuim din timpul, energia și banii noștri? Cum pot identifica acești idoli?

MARȚI**REFUZUL CELOR TREI***Daniel 3:8-15***OBSERVĂ:**

Ce este adevărat și fals în pâra adusă de haldei iudeilor?

De ce îi urau haldeii pe iudei? Din ce motiv cei trei nu au vrut să se închine?

MEDITEAZĂ:

Este interesant să vedem că Daniel lipsește din această istorisire. Textul nu ne spune nimic despre el. Nu știm cum a scăpat de această acuzație. Dar ce este simplu de intuit este că pârâșii celor trei nu acționează din loialitate pentru zeii împăratului, ci din ură pentru evrei și invidie față de poziția oferită lor. Iisus le spune ucenicilor Săi că trebuie să se aștepte ca lumea să îi urască și să îi calomnieze:

Dacă vă urăște lumea, știți că pe Mine M-a urât înaintea voastră (Ioan 15:18)

Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prizoni și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră! Bucurați-vă și înveseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa au prizonit pe prorocii care au fost înainte de voi. (Matei 5:11,12)

A fi ucenicul lui Hristos înseamnă tot timpul un cost. Este posibil ca oamenii să ne urască, să ne disprețuiască, este posibil ca în propriile familii să avem dușmani. De multe ori prezentăm oamenilor un creștinism în care fiecare poate să vină cum vrea la Hristos. Cine nu este gata să renunțe la tot ce are, nu poate fi ucenic. **Nu pot trăi cum vreau eu și să cred că sunt ucenic. Nu pot să-mi bat joc de harul lui Hristos.**

Iuda spune bisericii:

Căci s-au strecurat printre voi unii oameni, scriși demult pentru osânda aceasta, oameni neevlavioși, care schimbă în desfrânare harul Dumnezeului nostru și tăgăduiesc pe singurul nostru Stăpân și Domn, Iisus Hristos.

Nu pot să mă numesc ucenic și să mă folosesc de libertatea în Hristos ca să trăiesc în păcat. Mi-am făcut calculul? Sunt unul din mulțime sau ucenic? Ucenicul îl alege pe Iisus, chiar dacă asta înseamnă că va suferi calomnii. Pentru că îl iubește pe Iisus. Pentru că nimic nu este mai de dorit în comparație cu El.

Iisus spune: “*vă trimit ca oile în fața lupilor*”. Vreți să mă urmați? Sunt lupi afară, iar voi sunteți oi. Singura modalitate în care putem face față lupilor este să stăm aproape de păstor și să sperăm că toiagul Lui este îndeajuns de bun ca să ne apere.

APLICĂ:

Cum facem față disprețului oamenilor? Se întâmplă să alegem compromisul în situații în care ne simțim presați de anturaj? Cum pot găsi sursa fricii de oameni și ce pot face să o birui?

MIERCURI

CEI TREI ÎN CUPTORUL CU FOC

Daniel 3:16-23

OBSERVĂ:

Consideri răspunsul celor trei curajos, inconștient sau obraznic?
Argumentează răspunsul.

Ce semnifică faptul că Nebucadnețar a poruncit să se încălzească cuptorul de șapte ori mai tare? Citiți Proverbe 24:16 și 26:16.

Cum ați putea descrie încrederea celor trei în Dumnezeu?

APLICĂ:

Cei trei îi vorbesc cu multă îndrăzneală lui Nebucadnețar. Îndrăzneală pe care doar credința în Dumnezeu o poate da: *Și chiar de nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi și nici nu ne vom închina chipului de aur pe care l-ai înălțat!”*

“Chiar dacă”. Acestea sunt cuvintele care, în cele mai dificile momente, pot face diferența între disperare și speranță. Ateismul are multe de zis cu privire la modul în care omul poate să-și trăiască viața, dar este complet mut când vine vorba de moarte. Creștinul poate să spună: “chiar dacă” voi pierde locul de muncă, familia, până și viața; chiar dacă le pierd pe toate, de fapt, nu pot pierde ce am fundamental.

Creștinul este “cuplat” la realitatea unei speranțe care nu este naiv optimistă, ci care se bazează pe existența unei relații vii. Creștinul descoperă în momentele de suferință o dispoziție pentru bucurie, de a cărei prezență aproape că nici nu era conștient.

Creștinul se va bucura în Cuvântul Domnului, se va bucura de persoana Domnului Iisus, de frumusețea Evangheliei care ni-l descoperă pe Iisus ca Profet, Preot, Rege, Cap al Bisericii, Tată, Frate, Prieten. Va înțelege mai bine bogăția și taina Harului și, nu în ultimul rând, va descoperi mai adânc și practic realitatea și puterea învierii. “Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte”? (1 Corinteni 15:55)

Creștinul nu va nega suferința și nici nu va avea o atitudine fatalistă în fața ei, dar o va trata mereu cu o speranță care transcende până și moartea.

APLICĂ:

Care sunt întrebările care te tulbură azi? Adresează-le direct fără teama că vei fi respins. Spune-i lui Dumnezeu ce gândești cu privire la viitor sau despre momentele tulburi prin care treci, dar nu uita ca, în final, să te odihnești în Cel ce dă sens cuvintelor “chiar dacă”.

Scrie o rugăciune inspirată de acest pasaj:

JOI**IZBĂVIREA***Daniel 3:24-27***OBSERVĂ:**

Creați un profil al lui Nebucadnețar plecând de la reacțiile lui:

De ce s-a înspăimântat Nebucadnețar? Că nu au murit sau că erau patru în cuptor? Argumentați răspunsul.

MEDITEAZĂ:

Una dintre întrebările pe care le am de fiecare dată când citesc această istorisire a celor trei tineri iudei aruncați în foc este cum au avut resurse să se încreadă în Dumnezeu? Cum de au avut o stare de pace și mulțumire în fața morții?

Cum ne comportăm noi în fața greutăților?

Autoarea oarbă, Helen Keller, a scris:

“Trebuie să spun lucrurile pentru care Îmi aduc mulțumiri lui Dumnezeu în fiecare zi a vieții mele: mulțumiri pentru a-mi fi înlesnit cunoașterea lucrărilor Sale; adânci mulțumiri pentru a-mi fi luminat întunericul cu făclia credinței; adânci, cele mai adânci mulțumiri pentru făgăduința altei vieți - o viață plină de bucuria luminii, a florilor și a cânturilor cerești.”

Disciplina mulțumirii este cumplită. Credem că suntem mulțumitori, iar la prima criză suntem ridicol de plângăcioși. Suntem într-o continuă căutare de a ne îmbunătăți starea. Orice suferință este război declarat status quo-ului sufletesc. Într-un fel, este firesc să nu ne dorim durerea sau suferința, însă, pe de altă parte, Scriptura este foarte convingătoare cu privire la faptul că virtuți rare cum ar fi răbdarea și nădejdea se nasc doar în toropeala suferinței.

Credința creștină nu este stoicism păgân, astfel că suferința nu este căutată ca scop în sine. Creștinul observă suferința, o ocolește unde poate, dar dacă este atins de ea, nu se lasă controlat de ea. Are tot timpul o supapă, o cale de ieșire. Așa cum nu se lasă smintit nici de succes.

Apostolul Pavel scrie filipenilor că s-a deprins să trăiască mulțumit cu starea în care se găsește. (Filip. 4:11) Această deprindere nu vine natural. Este o disciplină, un efort, o împlânzire a apucăturilor noastre de a controla circumstanțele în favoarea noastră. Dar Pavel nu era un simplu orator. Când se află în închisoare, în butuci, alături de Sila, în cele mai cumplite împrejurări, fără speranța unui viitor clar, Pavel cântă. Pavel poate fi mulțumit. Mulțumirea este o stare a inimii, nu un efect al circumstanțelor favorabile.

APLICĂ:

Cine aduce mulțumiri ca jertfă, acela Mă proslăvește, și celui ce veghează asupra căii lui, acela îi voi arăta mântuirea lui Dumnezeu.” (Ps. 50:23)

Împărtășește cu grupul o experiență dramatică din care doar Dumnezeu te-a putut scoate.

VINERI

RĂSPUNSUL LUI NEBUCADNEȚAR

Daniel 3:28-30

OBSERVĂ:

Compară ce spune Nebucadnețar despre a patra persoană din cuptor în versetul 28 și în versetul 25.

Comparați reacția lui Nebucadnețar din 3:28 cu 2:47. Care sunt asemănările și care sunt diferențele?

MEDITEAZĂ:

Ne uităm de multe ori la astfel de texte și ne-am dori ca viața de credință să aibă mereu astfel de rezultate. Ne-am dori ca noi să ne punem încrederea în Dumnezeu și lucrurile să se întâmple în final într-un mod pozitiv, iar oamenii să îl laude pe Dumnezeu pentru credința noastră. Ne uităm și la momentul când Petru este prins în lanțuri, Biserica se roagă, iar un înger intervine miraculos și îl scoate din pușcărie.

Sunt oameni care predică o astfel de evanghelie a prosperității, în care promit credincioșilor la început de drum că dacă ar avea credință suficientă, copiii lui Dumnezeu nu ar avea decât happy end-uri. Realitatea, în schimb, nu este asta. Ioan Botezătorul și-a dorit să fie salvat, dar în final i se taie capul. Scriptura arată o imagine mult mai echilibrată a minunilor. Iisus nu a vindecat toți bolnavii din Israel.

În final, Șadrac, Meșac și Abed-nego au murit. Există un final pentru toată lumea. Dar Iisus le spune ucenicilor Săi:

Totuși să nu vă bucurați de faptul că duhurile vă sunt supuse; ci bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri.” (Luca 10:20)

Bucuria finală a credinciosului este că numele lui este scris în singura Carte care contează. Că este cunoscut de singurul Dumnezeu care contează. Că există o înviere a morților. Asta este bucuria finală a credinciosului.

APLICĂ:

Care sunt lucrurile care îți aduc cea mai profundă bucurie?

Citiți Matei 5:13-16.

Suntem conștienți că, pentru faptele noastre bune, oamenii Îl pot gloriga pe Dumnezeu? Cum ar fi săptămâna în care intrăm, dacă am crede aceste versete cu toată inima?

SÂMBĂȚĂ

RECAPITULARE

Daniel 3

OBSERVĂ:

Scrie pe un carnețel versetele 16-18. Ce înseamnă închinarea, plecând de la aceste versete?

Citiți Deuteronom 6:5 și Romani 12:1. Ce învățăm despre natura închinării din aceste versete și din întreg capitolul trei din Daniel?

MEDITEAZĂ:

Închinarea a făcut parte din istoria lumii încă de la creație. Omul este creat să se închine. Se închină și ateul, și agnosticul, și omul religios. Sigur că închinarea ateului nu este la un zeu sau la ceva metafizic, ci mai degrabă la un ideal. Oamenii sunt, esențialmente, închinători. Din acest motiv, cea mai profundă problemă a omului este idolatria. Dumnezeu îi spune lui Ezechiel:

“Fiul omului, oamenii aceștia își poartă idolii în inimă și-și pironesc privirile spre ceea ce i-a făcut să cadă în nelegiuire! Să Mă las Eu să fiu întrebat de ei?”

Atunci când vorbim de închinare trebuie să înțelegem că viața omului este o închinare continuă. Se închină fie la lucrurile care le fură timpul, energia, inimile - fie sunt închinătorii lui Dumnezeu. Oamenii se închină fie lui Dumnezeu, fie lui Mamona. Nu sunt alte căi. Iar închinătorii adevărați se închină - spunea Domnul Iisus - în duh și-n adevăr. Duhul Sfânt tot timpul ne va îndrepta privirile către Cuvântul lui Dumnezeu ("Cuvântul Tău e adevărul" - Ioan 17:17)

L-am întrebat odată pe fr. Taloș cum este posibil să cunoască Biblia atât de bine și de profund. Cum de vede atât de multe nuanțe și cum de poate să citeze din minte pasaje întregi din Vechiul Testament?

Mi-a răspuns cu zâmbetul lui cald:

“Pe vremea mea nu aveam acces la cărțile pe care le aveți acum. Și atunci citeam doar Biblia. Dar am citit-o dincolo de poizghita de evidențe, am ajuns să văd inima lui Dumnezeu în ea. Și, mai ales, nu am aplicat-o mecanic, legalist. Am încercat să înțeleg oamenii, diferențele lor și situațiile în care se află. În final, am văzut că doar ce este înrădăcinat în Scriptură poate schimba cu adevărat un om.”

Scriptura este inima închinării.

APLICĂ:

Scrie o meditație sau o rugăciune inspirată de acest text:

SĂPTĂMÂNA 4

SMERIREA ȘI RESTAURAREA ÎMPĂRATULUI NEBUCADNEȚAR

Această a patra și ultima relatare din viața lui Nebucadnețar aparține perioadei în care marile proiecte de construcție ale Babilonului au fost finalizate (v. 30). Regele povestește istoria modului în care a capitulat înaintea Dumnezeului captivilor aduși din Iudeea. Din nou, este vorba despre un vis care-l tulbură pe rege și care îi lasă perplecși pe înțelepții imperiului. În acest context apare din nou Daniel, care, după un moment de ezitare, îi dezvăluie împăratului faptul că visul face referire la el. După 12 luni de la vis, împărăția îi este luată, iar regele este lovit de o boală mintală severă de care scapă la momentul rânduit de Dumnezeu. Ca răspuns, Nebucadnețar îi dă glorie lui Dumnezeu și își publică experiența convertirii.

LUNI

CÂNTAREA LUI NEBUCADNEȚAR

Daniel 4:1-3

OBSERVĂ:

Cui se adresează Nebucadnețar și de ce o face? Care este motivul pentru care vrea să-și facă știută cântarea?

Citește tot capitolul 4 și notează care sunt momentele pentru care Nebucadnețar îl laudă pe Dumnezeu?

MEDITEAZĂ:

O critică adusă de către atei lui Dumnezeu este pretenția Lui de a fi lăudat și glorificat. Catehismul scoțian spune că scopul final al omului este să-L slăvească pe Dumnezeu și să se bucure de El pururea. O astfel de cerință nu este altceva, spun criticii creștinismului, decât o formă foarte evidentă de narcisism divin. Ce nevoie ar avea Dumnezeu de laudele noastre neîntrerupte? Cu ce îl împlinește pe Dumnezeu faptul că oamenii se trezesc de dimineață și îi cântă mărirea?

De curând am primit întrebarea asta sinceră din partea fetei mele.
“Tati, tu nu-mi ceri să te laud întruna. De ce ne-o cere Dumnezeu în Psalmi și în Scriptură?”

Oare de ce ne cere Dumnezeu să-l lăudăm? Ce este, de fapt, impulsul de a lăuda? Nu este altceva decât recunoașterea frumuseții și dorința de a o împărtăși cu alții. Când vedem un film magistral, când ascultăm un concert de jazz strălucitor, când vedem un răsărit de soare care ne taie respirația, prima noastră reacție este să exclamăm, să jubilăm, să spunem în gura mare experiența la care am luat parte.

Când iubim, când ne îmbrățișăm persoana dragă, când experimentăm o pace serafică sau când ne bucurăm de prietenia curată a amicilor noștri, ori suntem inundați de bucurie - vrem să comunicăm în exterior această stare de satisfacție.

Ceea ce facem zilnic și în mod natural cu toate lucrurile cotidiene ni se cere să facem și în relație cu Dumnezeu. Porunca de a-L lăuda pe Dumnezeu este, de fapt, o invitație la a-L cunoaște. Cunoașterea lui Dumnezeu înseamnă apropierea de izvorul fericirii. Locul unde cel mai firesc răspuns este lauda și închinarea.

Asta face și Nebucadnețar în acest text. Vede intervenția lui Dumnezeu și o întoarce către Cel care merită să primească toată lauda.

APLICĂ:

Sunt lauda și mulțumirea o practică a vieții mele? Dintre cei 10 leproși pe care Domnul Iisus îi vindecă, doar unul se întoarce laudând și dând slavă lui Dumnezeu. Suntem noi ca cei nouă?

Scrie chiar acum o rugăciune de laudă pentru toate răspunsurile primite din partea Domnului:

MARTI**VISUL ÎMPĂRATULUI***Daniel 4:4-18***OBSERVĂ:**

Compară visul din acest capitol cu cel din capitolul 2. Notează asemănările și diferențele.

Compară copacul din visul lui Nebucadnețar, din versetul 11, cu Geneza 11:4. Care ar fi asemănările?

MEDITEAZĂ:

Nebucadnețar se află în perioada vieții când își numără realizările și este foarte mulțumit de sine. Este unul dintre cei mai mari împărați ai lumii și nimic nu

pare să-l tulbure. Era, în propriile lui cuvinte, liniștit și fericit. De multe ori, ne uităm la oamenii puternici sau la oamenii care nu au frică de Dumnezeu și vedem că sunt liniștiți și fericiți și ne cuprinde tulburarea și invidia, că nimic pare să nu le tulbure viața.

Aceasta este și tema Psalmului 73.

(Un psalm al lui Asaf.)

1. *Da, bun este Dumnezeu cu Israel, cu cei cu inima curată.*
2. *Totuși, era să mi se îndoiaie piciorul și era să-mi alunece pașii!*
3. *Căci mă uitam cu jind la cei nesocotiți, când vedeam fericirea celor răi.*
4. *Într-adevăr, nimic nu-i tulbură până la moarte, și trupul le este încărcat de grăsime.*
5. *N-au parte de suferințele omenești și nu sunt loviți ca ceilalți oameni.*

Dar există o judecată la final:

17. *până ce am intrat în Sfântul Locaș al lui Dumnezeu și am luat seama la soarta de la urmă a celor răi.*
18. *Da, Tu-i pui în locuri alunecoase și-i arunci în prăpăd.*
19. *Cum sunt nimiciți într-o clipă! Sunt pierduți, prăpădiți printr-un sfârșit năprasnic.*
20. *Ca un vis la deșteptare, așa le lepezi chipul, Doamne, la deșteptarea Ta!*

Același lucru se întâmplă și în cazul lui Nebucadnețar. Într-o clipă i se schimbă destinul. Istoria este plină de astfel de învățăminte. Lideri și dictatori care s-au crezut veșnici au căzut într-o secundă.

APLICĂ:

Care sunt lucrurile care ne dau siguranță? Care sunt lucrurile pe care ne sprijinim și care ne fac să ne simțim în siguranță? Fii sincer și fă o listă cu ele.

Citește Psalmul 73 în întregime. Poți să exclami împreună cu psalmistul?

Pe cine altul am eu în cer în afara de Tine? Și pe pământ nu-mi găsesc plăcerea în nimeni decât în Tine.

Scrie o rugăciune plecând de la aceste gânduri:

MIERCURI

INTERPRETAREA VISULUI

Daniel 4:19-27

OBSERVĂ:

De ce ezită Daniel? Care este motivul smeririi lui Nebucadnețar?

Ce ar trebui să facă Nebucadnețar ca aceste lucruri să nu se întâmple?

Cum califici îndrăzneala lui Daniel din versetul 27. Ce putem noi învăța din ea?

MEDITEAZĂ:

Nu este deloc simplu să dai vești rele cuiva. Cu atât mai mult, cuiva care are puterea să-ți ia viața. În această poziție se află Daniel. De această dată, Nebucadnețar dezvăluie visul său tuturor magilor și înțelepților din împărăție, dar nimeni nu este în stare să explice împăratului semnificația visului. Fie din neștiință, fie din frică. Probabil, din acest motiv este și ezitarea lui Daniel. Despoții antici puteau să condamne la moarte pe sfetnicii care dădeau interpretări nefavorabile.

“Acel copac ești tu” rezonază cu momentul în care prorocul Natan dezvăluie regelui David că omul care a luat oia vecinului său sărac este el. David se pocăiește în urma acestei dezvăluiri. O va face și Nebucadnețar? Către pocăință îi îndreaptă gândurile Daniel. Pocăința este singura care poate să schimbe acest vis.

Pocăința nu este doar plâns și remușcare, este decizia de a nu mai comite păcatul. Testul cel mai clar al pocăinței este întoarcerea. Gestul fiului risipitor care se ridică din mocirlă și se întoarce acasă. Este renunțarea la stilul de viață care te ispitește. Este luatul crucii. Dar cel care face asta va găsi har și pace.

APLICĂ:

De ce ne este atât de greu să ne pocăim?

Sunt persoane în jurul tău care au nevoie de mesajul pocăinței?

JOI

REAȚIA ÎMPĂRATULUI

Daniel 4: 28-33

OBSERVĂ:

Care este cauza smeririi împăratului Nebucadnețar? Ce spunea despre sine?

Mândria merge înaintea pieirii și trufia merge înaintea căderii. (Prov. 16:18)
Recitiți cele patru capitole din Daniel și subliniați momentele de mândrie ale lui Nebucadnețar.

MEDITEAZĂ:

Ceea ce este uimitor la păcatul mândriei este capacitatea lui de a se ascunde. Capacitatea lui de disimulare. Mândria nu o vezi. Atunci când vezi pe cineva că umblă ca păunul și are nasul pe sus, este, de regulă, prostie, nu mândrie. Mândria este ascunsă. Este ascunsă în spatele celor care par sfinți, a celor care vorbesc mult despre câte au realizat pe plan spiritual. Mândria cerșește apreciere. Cei care îți vor spune mereu cât de nefericiți sau ghinionști sunt. În spatele oamenilor de succes și în spatele celor falimentari se poate găsi mândria.

Mândria nu poate fi văzută limpede, așa cum un pește nu simte că apa e udă. Este atmosfera în care respirăm. Îi auzi pe oameni că recunosc că sunt țăfnoși, mânioși, că au probleme cu pornografia, că sunt leneși, că pierd timpul, că se confruntă cu minciuna sau alte astfel de păcate, dar nu vei auzi oameni recunoscând că sunt mândri.

Ne uităm sincer la noi și chiar credem că suntem destul de smeriți, umili, că avem o imagine de sine echilibrată. Chiar nu credem că în chestiunea mândriei avem o problemă reală. Dar o vedem atât de ușor și de evident la alții. Doamne, ce antipatici ne sunt oamenii care vorbesc doar despre ei sau care găsesc formule prin care să facă tot timpul orice discuție despre ei! Doamne, cât de antipatici ne sunt oamenii ăștia! Și uităm că ne sunt antipatici tocmai că intră în competiție cu noi.

C.S. Lewis spunea:

“Problema este că mândria fiecăruia se află în competiție cu mândria tuturor celorlalți. Sunt atât de supărat că altcineva se află în centrul atenției la o petrecere, tocmai pentru că aș fi vrut să fiu eu în centrul atenției. Doi concurenți nu se înțeleg niciodată. Mândria este esențialmente competitivă. Mândria nu se mulțumește în a avea ceva, ci numai în a avea ceva mai mult decât altul. Comparăția este cea care te face să fii mândru.”

APLICĂ:

Păcatul pentru care este pedepsit Nebucadnețar este păcatul mândriei. Cum este lupta ta cu mândria? Ce faci ca să crești în smerenie?

Scrie o rugăciune sau un gând inspirat de versetele din ziua de azi.

VINERI

RESTAURAREA ÎMPĂRATULUI

Daniel 4:34-37

OBSERVĂ:

Faceți o paralelă între versetele 34-35 și 36-37. Care sunt învățăturile pe care le putem trage de aici?

Care este momentul de revenire al lui Nebucadnețar? De ce este important?

MEDITEAZĂ:

Scrisoarea lui Nebucadnețar conține una dintre mărturisirile extraordinare ale Scripturii, alături de convertirea lui Saul din Tars. Marele împărat păgân ajunge să realizeze că numai Dumnezeuul lui Israel este singurul Dumnezeu adevărat, care face ce vrea cu creația Lui și care merită toată slava. Dar asta nu este doar istoria lui Nebucadnețar; este o lecție și pentru poporul Israel, care tocmai din cauza unei inimi împărțite a ajuns în robie. Toată istoria tumultuoasă a evreilor, pelerinajul lor printre popoare și multele lor păcate au la bază o inimă împărțită.

Dumnezeu le cere să aibă inima alipită de El, pentru binele lor.

Dumnezeu nu ne cere ascultare și supunere de dragul Lui, ci pentru binele nostru. *“Ființa umană funcționează cu Dumnezeu, așa cum mașina funcționează cu benzină”* - spunea odată C.S. Lewis. Dar o inimă dedicată, o iubire matură nu se realizează mecanic sau prin efortare. Dedicarea ia timp. Asta este și experiența lui Nebucadnețar. Credința creștină este cu mult mai mult decât o simplă aderare la un cod moral, este umblare alături de Dumnezeu. Este găsirea unui ritm, a unei cadențe cu Dumnezeu.

Din acest motiv, relația cu Dumnezeu presupune o încredere oarbă. Sunt momente în care nu vedem deloc drumul. Sunt momente în care drumul cotește brusc la stânga sau la dreapta, deși nu pare a avea nicio noimă. Doar când se va face lumină, vom ști ce pericole am ocolit. Iubirea de Dumnezeu presupune încredere.

Sfântul Augustin, ca și Nebucadnețar, are o întoarcere similară. Probabil, împăratul Babilonului ar fi fost de acord cu aceste cuvinte ale lui Augustin.

“Nu te iubește destul acela care, iubindu-te pe tine, mai iubește și alt lucru, pe care nu-l iubește de dragul tău. O, dragoste care arzi mereu și nu te stingi niciodată, iubirea mea, Dumnezeul meu, cuprinde-mă cu focul tău!”

Domnul mi Se arată de departe: “Te iubesc cu o iubire veșnică; de aceea îți păstrez bunătatea Mea!” (Ieremia 31:3)

APLICĂ:

Scrie în câteva propoziții momentul propriei întoarceri la Domnul. Nu trebuie să fie neapărat un eveniment spectaculos.

Împărtășiți în grup momentele de convertire. Aduceți slavă Dumnezeului care mântuie.

SÂMBĂȚĂ

RECAPITULARE

Daniel 4

OBSERVĂ:

Care sunt momentele de neveghere ale lui Nebucadnețar? Dar care sunt momentele de atenționare?

Învață pe de rost versetul-cheie al acestui capitol:

Toți locuitorii pământului sunt o nimica înaintea Lui; El face ce vrea cu oastea cerurilor și cu locuitorii pământului, și nimeni nu poate să stea împotriva mâniei Lui, nici să-I zică: “Ce faci?”

Care sunt lecțiile pe care le înveți din acest verset?

MEDITEAZĂ:

George Orwell povestea odată un mic experiment mai sadic pe care l-a făcut:

“Îmi amintesc de viespea căreia îi jucasem o festă cam nemiloasă. Se ospăta cu gemul de pe farfurie, când am socotit să-i spintec trupul în două. N-a părut să o deranjeze, văzându-și mai departe de-ale ei, în vreme ce din esofagul tăiat i se scurgea un firisor lichid de dulceață. Abia când a încercat să-și ia zborul și-a dat seama, cu groază, de ceea ce i se întâmplase. Același lucru se întâmplă cu omul modern. Ceea ce i s-a amputat însă acestuia este sufletul”.

Autorul epistolei către Evrei spune:

Și noi, dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea.

Păcatul ne înfășoară, ne momeste, ne amputează conștiința pe nesimțite. Este ca șarpele Kaa din cartea lui Rudyard Kipling, care își folosește hipnoza serpentină pentru a atrage victimele în gura lui. Imaginea lui Orwell este cât se poate de potrivită. În timp ce ne delectăm cu dulceața oferită de lume, avem garda jos, suntem relaxați, ne simțim la loc sigur, în timp ce suntem înjumătățiți. Singurele forme prin care ne păstrăm vigilența sunt Scriptura, rugăciunea, comunitatea de credință și memoria sfinților dinaintea noastră. Să ne uităm cu atenție la modul lor de trăire. Să ne însuflețescă credința lor și seriozitatea lor în lupta cu păcatul.

*Voi nu v-ați împotrivit încă până la sânge, în lupta împotriva păcatului.
(Evrei 12:4)*

Lecția pe care a învățat-o Nebucadnețar - și care este atât de valoroasă și pentru noi - este că nicio pierdere nu este prea mare, dacă suntem ai lui Dumnezeu. Dar și că orice câștig, fără Dumnezeu, este o pierdere în veșnicie.

APLICĂ:

Avem noi o disciplină a vegherii? Dar a pocăinței? Cum putem modela în mod practic în noi un duh de veghere?

Scrie un gând sau o rugăciune inspirate din acest capitol.

SĂPTĂMÂNA 5

ELEFANTUL CU PICIOARE DE VIESPE

Ce ușor se poate pierde comunicarea și experiența de la o generație la alta! Se pare ca Belșatar nu a învățat nimic din experiența tatălui său. Ispita măreției și a puterii nelimitate face ca valorile imperiilor omenești să fie în contrast izbitor cu valorile Împărăției lui Dumnezeu. Textul ne aduce înaintea, încă o dată, realitatea că Dumnezeu este suveran și că judecata Lui este cea care contează, până la urmă.

LUNI

PRIVIRE DE ANSAMBLU

Daniel S

OBSERVĂ:

Citiți tot capitolul dintr-o singură parcurgere. Care sunt personajele care apar în această dramă?

Ce face împăratul ca să-și arate puterea “nelimitată”? Cum este descrisă starea împăratului?

MEDITEAZĂ:

Trăim într-o logică a prezentului superior și a autosuficienței. Parcă fiecare generație are impresia că le știe pe toate. Scriptura ne spune că înțeleptul are un spirit deschis spre corectare, învățare, respect pentru ceilalți etc. Poate că Belșatar ar fi evitat judecata lui Dumnezeu dacă ar fi învățat din

experiența tatălui său. Din nefericire, când Dumnezeu îl evaluează, îl găsește “subțiratic”, fără greutate, de condamnat. Autosuficiența se hrănește și din neglijarea realității că Dumnezeu a comunicat în fiecare generație. Iar crearea unei imagini despre sine, care ne poate induce grav în eroare, izvorăște din uitarea faptului că Cel care ne evaluează este Dumnezeu. Dacă nu ne aliniem la voia Lui, putem fi foarte plini de noi, dar, de fapt, ușurei, minusculi, de plâns.

APLICĂ:

Ce înseamnă pentru tine că Cel care îți evaluează viața este Dumnezeu?

Ce faci ca să nu te izolezi în iluziile propriei generații?

MARȚI

O PETRECERE ÎNTRERUPTĂ

Daniel 5:5

OBSERVĂ:

Ce ordin ciudat dă împăratul?

Ce semnificație avea gestul lor? De unde știm că gestul lor era asumat și că înțelegeau până la capăt însemnătatea faptelor lor?

MEDITEAZĂ:

Batjocorirea lui Dumnezeu este un “sport” cu origini demonice. Oamenii încep să îl practice câteodată din glumă, din joacă, pentru că e la modă (anumite filme, cărți, spectacole, show-uri etc.) sau chiar pentru că, în aroganța lor, se simt atotputernici.

Avem aici o asemenea mostră. Belșațar înalță zeii care, credea el, i-au adus puterea și biruința și profanează cu bună știință obiecte provenite din Templu, arătându-și disprețul pentru Dumnezeul evreilor. Este o scenă frecventă în Scripturi: Goliat, chivotul confiscat de filistenii, scrisoarea lui Sanherib către Ezechia, totuși evenimentul cel mai cumplit a fost atunci când Creatorul Însuși a fost batjocorit și omorât.

Ceea ce uită oamenii, imperiile, potențaii lumii, este că Dumnezeu are ultimul cuvânt. (Vezi și Psalmul 2.)

APLICĂ:

Este un verset în Iov 1:5 care spune: *“Și, după ce treceau zilele de ospăț, Iov chema și sfințea pe fiii săi: se scula dis-de-diminează și aducea pentru fiecare din ei câte o ardere de tot. Căci zicea Iov: “Poate că fiii mei au păcătuit și au supărat pe Dumnezeu în inima lor.” Unele traduceri introduc ideea că poate au blestemat pe/s-au lepădat de/au vorbit urât de/au renunțat la Dumnezeu sau au binecuvântat dumnezei străini.*

Ce contexte din viața ta trebuie să eviți? Când te-ai simțit vulnerabil și tentat să Îl desconsideri pe Dumnezeu?

MIERCURI**GROAZA***Daniel 5:6-12***OBSERVĂ:**

Cum sunt descrise reacțiile împăratului?

Cine intervine? A fost o persoană prezentă la ospăț sau din afara lui?

MEDITEAZĂ:

Este uimitor și încurajator cum, chiar și în cele mai negre circumstanțe, Dumnezeu are martorii Lui. Chiar dacă aceștia au înțeles o frântură de adevăr. Mama lui Belșațar este un asemenea caz. Ea știe că Daniel poate ajuta.

Un alt fapt aproape paradoxal este că groaza care îl cuprinde pe împărat nu este suficientă pentru a-i schimba destinul. Sunt situații când poate fi prea târziu. Ce tragic!

APLICĂ:

Care sunt sursele de autoritate din viața ta? Prieteni, autori, influenceri, mentori etc. Ce valori promovează? Te ajută să te apropii de Domnul sau dimpotrivă?

JOI**UN RECHIZITORIU DUR***Daniel 5:13-23***OBSERVĂ:**

Cum îl identifică împăratul pe Daniel?

Care este tonul lui Daniel?

Ce afirmă Daniel despre autoritatea lui Dumnezeu și despre experiența lui Nebucadnețar?

Care este diagnosticul pus de Daniel? Vezi versetele 22-23.

MEDITEAZĂ:

Când citim intervenția lui Daniel, ne vine în minte ce scrie Pavel în Romani, capitolul 1, *“măcar că au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au proslăvit ca Dumnezeu...”*. Daniel nu îi găsește nicio scuză împăratului, ci, fără ocolișuri, arată care este problema. Mândria nebună a celui care se crede în control și nu vrea să se supună autorității Creatorului. Daniel pune degetul pe rană: *“și n-ai slăvit pe Dumnezeul în mâna căruia este suflarea ta și toate căile tale!”*

APLICĂ:

Cum identifici că ești/când ești stăpânit de mândrie? Ce poți face să ieși din această cursă?

Ce înseamnă să slăvești pe Dumnezeu?

VINERI

JUDECATA

*Daniel 5:24-31***OBSERVĂ:**

Cum reacționează împăratul la tâlcuirea prorocului ?

MEDITEAZĂ:

Reacția lui Belșațar este stranie. Îl cinstește pe Daniel, ținându-se de cuvânt, dar parcă nu aude gravitatea rostirii prorocului. Textul este scurt și clar, profeția s-a împlinit chiar în acele ore, dar niciun eveniment așa de dramatic nu a mai avut ecou în inima lui Belșațar.

Ne aducem aminte de răspunsul dat bogatului: dacă oamenii nu cred cuvântul scris, nu vor crede nici dacă va învia cineva din morți. Împietrirea poate fi fatală.

APLICĂ:

Cum te apropii de cuvântul revelat al lui Dumnezeu? Cât de mult apreciezi harul pocăinței? În Romani, autorul pune o întrebare foarte actuală pentru noi: *“Nu vezi tu că bunătatea lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăință?”*

Cere-I har lui Dumnezeu ca să te ajute să ai o inimă sensibilă la schimbările pe care El vrea să le facă.

SÂMBĂȚĂ*Romani 1.3:28***AVEM NEVOIE SĂ NE ÎNTOARCEM LA DUMNEZEU****OBSERVĂ:**

Notează paralelele între Daniel 5 și începutul epistolei către Romani.

MEDITEAZĂ:

Citind textul din Romani, vedem cum Duhul Sfânt răspunde întrebării: cum se va rezolva problema înstrăinării noastre de Dumnezeu? Cum poate fi schimbată inima noastră? Urmăriți speranța puternică a lui Pavel și încrederea de la finalul capitolului 3. Dumnezeu Însuși a pregătit soluția!

APLICĂ:

Închină-te Celui care este suveran, dar ne-a creat ființe libere și a pregătit o mântuire așa minunată!

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP

1. Belșatar nu a învățat din experiența tatălui său și se înalță, sfidându-L pe Dumnezeu. Cum se manifestă astăzi această atitudine față de Dumnezeu?
2. De ce este așa de ușor să uităm sau să ignorăm lecțiile trecutului?
3. Ce vă ajută să nu fiți copleșiți de mândrie?

SĂPTĂMÂNA 6

O IMAGINE A ÎNVIERII DOMNULUI

“Daniel în groapa cu lei” este un pasaj din Scriptură care ne duce cu gândul la victoria Domnului Iisus Hristos. Asemenea lui Daniel și împotriva Lui s-a ridicat un întreg sistem, a fost pus în mormânt și sigilat, dar victoria Sa a fost totală și finală.

LUNI

INTRIGA

Daniel 6:1-5

OBSERVĂ:

Ce personaj și ce imperiu este în prim-plan ?

Ce poziție are Daniel în noul context?

Care este planul dregătorilor? Dar planul lui Darius?

MEDITEAZĂ:

Darius trece la organizarea imperiului și îl remarcă pe Daniel. Își propune să îi crească puterea și astfel un întreg sistem se pune în mișcare pentru a zădărnici acest demers. Observăm că Daniel în integritatea lui are o singură vulnerabilitate: legea Dumnezeului lui.

Daniel este cunoscut ca un închinător. În Daniel este un om în care este un duh înalt, Dumnezeu este cu Daniel. Dar și Daniel este cu Dumnezeu. Ce bine este când, în toate contextele, noi suntem în Hristos și Hristos este în noi. De multe ori simțim nevoia ca Dumnezeu să fie cu noi, să ne ajute. Este însă important să nu uităm să fim și noi cu El. Închinarea noastră este un act conștient și cere efort și dedicare.

APLICĂ:

Ce înseamnă pentru tine că Dumnezeu este cu tine?

Ce înseamnă pentru tine că tu ești cu Dumnezeu?

MARȚI

LEGI NEDREPTE

Daniel 6:6-9

OBSERVĂ:

Care este cursa juridică pe care o pregătesc supușii împăratului (vezi vers. 8)?

Cum îl ademenesc pe Darius?

MEDITEAZĂ:

Puterea, sistemul de legi, autoritatea sunt necesare ca o societate să funcționeze. Dar nu trebuie să uităm că omul este păcătos și toate acestea pot fi corupte de păcat. Putem avea putere coruptă, legi rele, autoritate de care se abuzează.

Darius, măgulit de propunerea administratorilor săi, cade în cursa întinsă, pentru că vede ca un lucru bun să își întărească autoritatea, cerând închinare.

Este important să înțelegem că păcatul este “în cale-afară de păcătos” și poate corupe orice construcție omenească. Avem nevoie de smerenie, Cuvânt, părtășie, dragoste și credință pentru a fi cu adevărat vigilenți.

Mândria este o mare vulnerabilitate a fiecăruia dintre noi. Așa că trebuie să veghem.

APLICĂ:

Care sunt vulnerabilitățile tale? Gândește-te la 2 sau 3. Roagă-te pentru smerenie, înțelepciune și un spirit învățabil și gata pentru schimbare autentică, adică pocăință.

MIERCURI

NESUPUNERE CORECTĂ

Daniel 6:10

OBSERVĂ:

Ce face Daniel în condițiile legii nou apărute?

MEDITEAZĂ:

Daniel nu se supune unei legi care era împotriva închinării la Dumnezeu Cel viu și adevărat. El nu schimbă nimic din obiceiul său.

Este o situație extremă. Nu putem face din nesupunere o regulă. Biblia este foarte clară în această privință. Citiți textul clasic, Romani 13!

Sunt situații când, în fața unei legi nedrepte sau care atentează la închinarea pe care o datorăm doar lui Dumnezeu, nesupunerea este singura opțiune.

Aici trebuie însă să fim foarte atenți și să nu ne lăsăm manipulați de oameni care doresc să folosească biserica pentru interesele lor politice. Sunt astăzi mulți asemenea lupi în haine de oi. Biserica nu este nici în opoziție, nici la guvernare, ea este trupul lui Hristos și ascultă de glasul Lui. Ori de câte ori s-a aliat cu puterea politică și a devenit o anexă a statului, biserica a pierdut.

Să ne rugăm să avem înțelepciunea și curajul de a trăi ca adevărați închinători și de a ne feri de cei care vor să folosească biserica pentru scopurile lor.

Am vrea să mai observăm că Daniel a fost supus, de la venirea lui în Babilon, unei presiuni mari de a fi asimilat în cultura și religia imperiului. Iată-l, la finalul vieții, continuând să se închine lui Dumnezeu. Era prezent, activ, implicat, dar nu asimilat.

APLICĂ:

Care sunt subiectele fierbinți din societatea noastră la care biserica trebuie să aibă un răspuns? Numește maximum 3.

Cum este viața ta de închinare? Ar fi o schimbare dacă nu te-ai ruga o lună sau ...?

JOI

PÂRA

Daniel 6:11-15

OBSERVĂ:

Ce a încercat Darius? De ce?

MEDITEAZĂ:

Darius se vede prins în cursă. Cu toate că încearcă toată ziua să găsească o soluție, încercările îi sunt zadarnice. Această situație ar trebui să ne dea de gândit, referitor la angajamentele la care ne înhămmăm.

Scriptura pune mare accent pe rolul înțelepciunii în viață. Avem nevoie să prevedem consecințele acțiunilor noastre. Din nefericire, se poate, în anumite situații, să fie foarte costisitor sau chiar imposibil să ieșim fără a suferi inutil.

APLICĂ:

În ce domenii din viața ta ai înclinația să fii imprudent? Din ce cauză? (mândrie, lăcomie, frică, conformism)

VINERI**EXECUȚIA ȘI IZBĂVIREA***Daniel 6:16-23***OBSERVĂ:**

Cu ce cuvinte îl trimite la groapă Darius pe Daniel?

Cu ce cuvinte iese Daniel din groapă?

MEDITEAZĂ:

Imaginea izbăvirii din groapă a lui Daniel ne aduce aminte de Domnul nostru care a înviat, chiar dacă autoritățile sigilasera mormântul. Dumnezeu este suveran. Cât de des uităm noi, oamenii, acest adevăr!

Darius ridică problema la un nivel la care Îl implică direct pe Dumnezeu. Va putea El să îl scape pe Daniel de lei? Privind peste problema aceasta, ne răsună în minte tema centrală a Bibliei: cum va rezolva Dumnezeu problema păcatului? Va putea El oare? Ce extraordinar că astăzi putem celebra această realitate! Da, Dumnezeu a rezolvat problema aceasta, pentru că DOAR EL o putea rezolva. Hristos s-a întrupat, a pățimit, a murit, a înviat și va reveni. Aceasta este cea mai bună veste. Dumnezeu este activ implicat în istoria noastră.

Din groapă, Daniel îi spune lui Darius două adevăruri mari: Dumnezeu m-a scăpat pentru că sunt nevinovat față de El și față de tine! Adică, El este cel a cărui judecată contează în final.

Ce mare har să știm că, dacă Dumnezeu ne socotește neprihăniți datorită lui Hristos, nu este nicio instanță care să Îl contrazică.

APLICĂ:

Ai primit tu îndreptățirea în fața lui Dumnezeu, care vine prin credința în Domnul Iisus Hristos?

Ce faci când ești bântuit de sentimente de vinovăție, chiar dacă te-ai încrezut în Hristos?

SÂMBĂȚĂ**DUMNEZEU ESTE ONORAT***Daniel 6 : 24-28***OBSERVĂ:**

Care este concluzia lui Darius?

MEDITEAZĂ:

Textul este trist și plin de speranță în același timp.

Trist pentru că judecata împotriva celor care au vrut să manipuleze pe Darius este catastrofală pentru ei și familiile lor. Nimeni nu se bucură de așa ceva.

Pe de altă parte, Darius recunoaște că Dumnezeu nu este Dumnezeu doar acolo sus, în Ceruri, ci este Dumnezeu și pe pământ. Că El merită onoarea și închinarea, că El mântuiește și este suveran.

Ce bine ar fi să nu uităm această realitate!

APLICĂ:

Închină-te folosind cuvintele din declarația lui Darius!

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP

1. Ce tensiuni vezi astăzi între valorile din sistemele în care trăim și închinarea înaintea lui Dumnezeu?
2. Cum ne raportăm la aceste situații?
3. Ai exemple când Dumnezeu te-a scăpat și pe tine?
4. Ce înseamnă mântuirea pentru tine?

SĂPTĂMÂNA 7

ESENȚA MESAJULUI PROFETIC

Daniel capitolul 7 este punctul culminant al revelației din această carte. Este atât o sinteză istorică, cât și o proiectare și clarificare asupra finalului istoriei. Înțelegerea acestui capitol ne ajută să privim cu încredere în viitor, dar și să pricepem ce avem în lucrarea și persoana Domnului Iisus Hristos. Capitolele 1-6 au avut un puternic caracter istoric și, pe alocuri, eroic, dându-ne mesajul clar că Dumnezeu din Cer nu este exilat acolo, ci că este implicat în istorie și că stăpânește destinul omenirii. Capitolul 7 ne arată că aceste intervenții ale Sale în istorie nu sunt doar momente, ci că va veni timpul în care El va învinge răul, odată pentru totdeauna.

LUNI

IMAGINE DE ANSAMBLU

Daniel 7

OBSERVĂ:

Care sunt principalele imagini/personaje/concepte pe care le întâlnești în text?

Cine are viziunea?

Cine o interpretează?

MEDITEAZĂ:

Găsim în acest capitol o secvență de scene care sintetizează ceea ce Dumnezeu va face în istorie. Noi ne vom apropia de acest pasaj nu încercând să găsim chei și indicii escatologice, ci interpretând aceste imagini prin prisma a ceea ce avem în lucrarea Domnului Iisus Hristos, venit în istorie și Domn al istoriei.

Imaginea pe care o avem în față apare ca o scenă pe care intră diverși actori. Ca și în Geneza, apele ar putea reprezenta haosul, sursa dezordinii și a răului din care apar fiare, construcții ale puterii, aparent nestăvilite, și ale terorii: imperiile care se cred atotputernice. În această atmosferă apare un personaj care nu se sfește să ridice aroganța la culme, rostind hule și, cum ar spune Pavel mai târziu: *“care se înalță mai presus de tot ce se numește “Dumnezeu” sau de ce este vrednic de închinare”*.

Deodată intră în această dramă Dumnezeu, Stăpânul și Judecătorul, și se pregătește judecata. Cel care primește domnia și este pus în drepturi ca stăpân este *“unul ca un fiu al omului”*. Așa cum știm din Evanghelii, Acesta este Domnul Iisus Hristos. Daniel ne arată că istoria își va găsi împlinirea nu în structuri și forme de putere omenești, ci atunci când Creatorul și Mântuitorul va nimici răul, iar Împărăția Sa se va manifesta plenar.

APLICĂ:

Cum te ajută această imagine de sus asupra istoriei în frământările tale curente?

Cum te ajută în viața ta de credință și închinare să știi că Domnul Iisus este nu numai Mântuitorul, dar și Domnul, Stăpânul istoriei?

MARȚI

FIARELE

Daniel 7:1-8

OBSERVĂ:

Ce domină această scenă?

Cum sunt descrise fiarele? Notează la fiecare în parte.

MEDITEAZĂ:

Fiarele care apar din mare au o înfățișare înfricoșătoare și sunt descrise ca având putere și făcând prăpăd (mai ales ultima). Imaginea focalizează pe fiara a patra, care este, de departe, cea mai înspăimântătoare. Ceea ce observă Daniel, în detaliu, este că un corn iese în evidență, prin faptul că vorbește cu trufie.

Imperiile, sistemele omenești de putere și influență, au fost și sunt terenul pe care pot să apară aceste personaje sinistre care “vorbesc cu trufie”. Un istoric

britanic, Arnold Toynbee, îi numea chiar “mântuitori” (evident, autointitulați), arătând însă că, în trufia lor, nu au adus decât dezastru.

Sistemele de putere, mai ales cele opresive, sunt astfel construite încât să insuflă obediență din cauza fricii. Ce bine că scena nu se termină aici și vom vedea care este soarta acestor fiare!

APLICĂ:

Care sunt vulnerabilitățile tale (de exemplu: mândrie, mânie, frică etc.)? Gândește-te la 2 sau 3. Roagă-te pentru smerenie, înțelepciune și un spirit învățabil și gata pentru schimbare autentică, adică pocăință.

MIERCURI

JUDECATĂ

Daniel 7:9-12

OBSERVĂ:

Ce imagine domină scena acum?

Cine este Cel care este în control și cum este descris?

Câte scaune de domnie s-au adus?

MEDITEAZĂ:

Următoarele două imagini sunt esențiale pentru a înțelege mesajul prorociei lui Daniel. El era un om politic, înțelegea relațiile de putere din vremea lui, dar imaginea pe care o vede aruncă lumină dincolo de orice structuri de putere și împărății, oricât de mari și de înfiorătoare ar fi ele.

Cel care judecă este Dumnezeu, iar Lui nu Îi poate sta nimeni împotrivă. Lumea noastră, oricât de haotică și înspăimântătoare ar părea la un moment dat, nu va fi lăsată așa. Dumnezeu, Cel drept, va face dreptate! Orice putere va trebui să cedeze în fața Sa.

Este interesant că nu se aduce doar un singur scaun de domnie, ci mai multe. Este o imagine care indică spre următoarea scenă.

APLICĂ:

Judecata lui Dumnezeu este dreaptă și înfricoșătoare. Ce îți dă ție încredere în legătură cu acest eveniment? Ce știi că spune Biblia?

Închină-te Celui care merită toată adorarea noastră!

JOI

FIUL OMULUI

Daniel 7:13-14

OBSERVĂ:

De unde vine acel “unul ca un fiu al omului”?

Ce primește în opoziție cu fiarele?

MEDITEAZĂ:

Să observăm de la început că atât Judecătorul, cât și Cel care intră acum în scenă au o înfățișare care reclamă respect, închinare și sunt descriși cu trăsături umane. Este în opoziție cu fiarele, dintre care ultima nici nu poate fi descrisă, atât de cumplită și hidoasă este. În plus, remarcăm că El vine de sus, în opoziție cu fiarele care se ridicau de jos, din mare.

În plus, trebuie să știm că avem în față unul dintre cele mai importante mesaje profetice. Este o imagine care face referire la Domnul Iisus. Domnul Iisus Hristos se prezintă pe Sine în evangheliile drept Fiul Omului. Pentru contemporanii Săi, era foarte clar ce înseamnă aceasta. Citiți în acest context Ioan 5:14-47 și observați concluziile pe care le trage Domnul Însuși. El este Fiul Omului, El judecă, El dă viață, El este în perfectă legătură cu Tatăl. El este Dumnezeu.

Cineva spunea că Domnul ar fi putut să vină cu autoritate de judecător la noi, dar, în primă instanță, a venit ca El să fie judecat pentru noi.

Să nu uităm însă că El este Domn, așa cum repetăm când spunem rugăciunea Tatăl nostru: *“Căci a Ta este Împărăția și puterea și slava în veci. Amin!”*

Să nu uităm că El este împlinirea profețiilor. El, bunul nostru Mântuitor!

APLICĂ:

Citește Psalmul 2 și închină-te Celui care s-a întrupat și care a murit și a înviat, ca noi să fim salvați. El este măreț și bun!

VINERI

PRIMA TÂLCUIRE

Daniel 7:15-18

OBSERVĂ:

Cine este cel care cere interpretarea vedeniei? Cui?

Ce fel de lămuriri cere Daniel? Cum le numește el?

MEDITEAZĂ:

Este o oarecare discrepanță între lămuririle temeinice cerute de Daniel și răspunsul scurt, succint, al personajului anonim care tâlcuiește vedenia.

Tocmai aici credem că este un element foarte important de observat. Ceea ce trebuie să înțeleagă Daniel (și noi) este că, în ciuda împăraților care se vor ridica pe pământ, unii mai feroși ca alții, Împărăția este a sfinților, a acelor care sunt puși deoparte de Dumnezeu.

Nu vremile și soroacele sunt preocuparea noastră, ci a fi credincioși Celui care ne-a mântuit și ne este Domn. El este Împăratul căruia merită să îi fim credincioși.

APLICĂ:

La ce te gândești când reflectezi la adevărul că Domnul Iisus Hristos este Împăratul?

Ai temeri privind viitorul? Cu ce te ajută adevărul că Cel care va ieși biruitor absolut este Hristos?

SÂMBĂȚĂ

A DOUA TĂLMĂCIRE

Daniel 7:9-28

OBSERVĂ:

Ce aflăm în plus despre fiara a patra?

Care este concluzia acestei tălmăciri? (v.27)

MEDITEAZĂ:

Tălmăcirea a doua este mai detaliată comparativ cu prima și apar niște elemente în plus: un timp limitat, în care sfinții vor fi dați în mâinile împăratului celui mai înverșunat, o anumită succesiune de împărați, schimbarea legii și a vremurilor.

Cu siguranță, iudeii care au trăit pe vremea lui Antioh Epiphanes îl vor fi identificat pe acesta cu personajul despre care scrie Daniel. Acest împărat a pângărit templul, a oprit jertfele, a ridicat o statuie lui Zeus în templu și a ucis mulți iudei. Învingerea armatelor lui Antioh, curățirea templului și rededicarea au fost, cu siguranță, momente pline de speranță. Dar generația aceea a avut

o mare decepție: împărăția nu s-a adeverit. Ba mai mult, la orizont a venit un alt imperiu, parcă mai fioros decât cel seleucid (al lui Antioh), Imperiul Roman.

Să nu uităm însă că, în cea mai grea beznă și disperare, se naște, într-un loc umil, un prunc; Dumnezeu întrupat! El urma să proclame în tot ținutul Iudeii și Galileii că Împărăția lui Dumnezeu este aproape. El este împlinirea tuturor așteptărilor, atât ale profeților, cât și ale tuturor oamenilor. Vezi predica lui Pavel din Atena, Faptele Apostolilor 17.

APLICĂ:

De ce merită să fi de partea lui Hristos? Cum ne ajută perspectiva biblică în zbaterile de zi cu zi?

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP

1. Faceți o distincție între interpretarea Hristologică (accentul pus pe împlinirea profețiilor în Hristos) și cea escatologică (accent pus pe identificarea și secvența unor etape precise de la finalul istoriei).
2. Ce înseamnă să trăiești sub domnia lui Hristos, astăzi?
3. De ce nu sunt creștinii fataliști în ce privește istoria?
4. Cum ne ajută Evangheliile să înțelegem profețiile lui Daniel? Cum ne ajută profețiile lui Daniel să înțelegem Noul Testament?

SĂPTĂMÂNA 8

O APLICAȚIE A MESAJULUI DIN CAPITOLUL 7

Am spus că Daniel capitolul 7 este punctul culminant al revelației din această carte și că oferă un șablon istoric care arată spre Hristos. În textul pe care îl vom citi împreună vom observa cum profetul vede într-un detaliu mai mare realități care privesc “vremea sfârșitului”. Vom păstra perspectiva și vom avea confirmarea că Hristos este împlinirea profețiilor.

LUNI

IMAGINE DE ANSAMBLU

Daniel 8

OBSERVĂ:

Care sunt principalele imagini/personaje/concepte pe care le întâlnești în text?

Cine are viziunea?

Cine o interpretează?

Cât de detaliată este interpretarea, comparând cu capitolul 7?

MEDITEAZĂ:

Și în acest text sunt o serie de imagini care se succed și care transmit mesaje privind viitorul. Din nou, interpretarea vine de la ființe din domeniul spiritual. Lui Daniel i se spune de două ori că este vorba de “*vremea sfârșitului*”. Pe măsură ce citim, devenim tot mai curioși.

Ceea ce se remarcă aici este că interpretarea este foarte specifică. Domnul vrea ca Daniel să înțeleagă viitoru, având în vedere confruntarea dintre imperii care urma. Dar, trebuie să înțelegem că frământarea lui Daniel era, în primul rând, legată de soarta poporului său și de timpul întoarcerii lor în țara promisă.

Perspectiva nu este una foarte optimistă, dacă uităm șablonul din capitolul precedent. Dar vom vedea că, privind din perspectiva Evangheliei, orizontul se va lumina.

APLICĂ:

Ce îți dă ție speranță pentru viitor? De ce?

Cere-i Domnului har ca Evanghelia să cuprindă speranțele și viitorul tău!

MARȚI**SE PREGĂTEȘTE SCENA***Daniel 8:1-2***OBSERVĂ:**

În timpul cărui împărat are Daniel vedenia?

Unde i se pare că este localizat?

Cum ați descrie profesia/activitatea lui Daniel astăzi? În ce domeniu era activ?

MEDITEAZĂ:

Detaliile acestui început de scenă sunt importante. Daniel era un om care slujea în administrația imperială și cunoștea foarte bine politica vremii lui. Dumnezeu îi îndreaptă privirea spre viitor, arătându-i detalii care priveau destinul poporului său, dar și suveranitatea, finalitatea și scopul istoriei.

Chiar dacă era încă în perioada domniei lui Belșațar (ultimul împărat), în timpul Imperiului Neo-Babilonian, cu capitala - evident - la Babilon, Daniel este prezent, în viziunea lui, la Susa. De aici urma să se ridice noul Imperiu Persan.

Daniel este plasat în viitor, atât prin locație, cât și prin ce va vedea. Dacă veți citi, de exemplu, Psalmul 77 veți vedea că Asaf (autorul psalmului), într-un moment de cumpănă, când nu mai știe ce să creadă despre implicarea lui Dumnezeu, privește în trecut. Citind ulterior Psalmul 75, vom vedea că Asaf, de această dată, privește în viitor și afirmă că Dumnezeu este Cel care va judeca, în final.

Noi cu ce intenții privim înspre viitor sau în trecut? Suntem animați de dorința de a-L cunoaște și a ne apropia de Cel care merită toată închinarea?

APLICĂ:

Scrie mai jos câteva momente din viața ta, la care atunci când privești, credința ta crește și te ajută să te recalibrezi spiritual și emoțional. Fii gata să împărtășești la grup, ca și alții să fie întăriți.

MIERCURI

BERBECUL

Daniel 8:3-4

OBSERVĂ:

Unde se află berbecul?

În ce direcții împunge?

Cum se manifestă?

MEDITEAZĂ:

Berbecul, la fel ca fiarele din capitolul precedent, este în râu (fiarele veneau din mare) și puterea îi crește, așa încât nimeni nu i se poate împotrivi. Astfel, imaginea puterii absolute este descrisă așa: *“el făcea ce voia și a ajuns puternic”*.

Ce contrast cu imaginea lui Dumnezeu Întrupat, care spune în Evanghelii că are puterea să își dea viața, și totuși să nu o piardă! Ce diferență mare privind puterea!

Citiți și Filipeni 2:5-11 că să întăriți definiția hristică asupra adevăratei puteri!

APLICĂ:

Cum te porți în domeniile și în locurile unde ai autoritate?

Cum definești tu puterea?

Ce înseamnă pentru tine expresia atât de întâlnită astăzi *“este viața mea și fac ce vreau cu ea”*?

JOI**IMAGINEA ȚAPULUI**

Daniel 8:5-14

OBSERVĂ:

De unde vine țapul?

Ce alte personaje sau imagini intră în scenă?

MEDITEAZĂ:

Intrarea ȋapului în scenă și manifestarea lui reprezintă imaginea centrală a acestui capitol. El vine din vest și înfrânge berbecul, luând astfel puterea. Din nou, imaginea puterii dezlănțuite se va contura în fața ochilor noștri. Avem, de această dată, mai multe detalii: o succesiune de împărați, unul dintre ei devine centrul imaginii, oștirea cerurilor, căpetenia oștirii, jertfa necurmată, țara cea minunată, durata desființării jertfei necurmate.

Este o temă care tot revine în Daniel, om obișnuit cu politica, imperiile și împărații, și anume că “puterea fără Dumnezeu” se transformă în “puterea împotriva lui Dumnezeu”.

Cu siguranță, detaliile acestei scene ne-au stârnit curiozitatea și știm deja - pentru că am citit tot capitolul - că nu vom fi lăsați fără explicație, dar aș vrea să observăm un detaliu important legat de motivația tragediei descrise, și anume: *“Oastea a fost pedepsită din pricina păcatului săvârșit împotriva jertfei necurmate”*.

Daniel privea cu mare speranță la întoarcerea din robie a poporului său. Cât de mare trebuie să fi fost dezamăgirea pentru el să afle că vor falimenta și atunci. Să ne amintim dialogul foarte aprins dintre Domnul Iisus și iudei, din Ioan 8:30-59, în care Domnul spune foarte clar: *“dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi”*, deoarece adevărata robie este robia păcatului.

APLICĂ:

Cum reușim noi în mod practic să fim biruitori în lupta cu păcatul din viața noastră? De ce?

VINERI

DANIEL ȘI INTERLOCUTORII SĂI

Daniel 8:15-19

OBSERVĂ:

Cine este cel care îi interpretează vedenia?

Ce aude Daniel în versetul 16?

La ce vreme se referă vedenia? Cum este numită această perioadă?

MEDITEAZĂ:

Unii interpreți cred că glasul care îi cere ființei cerești, cu numele de Gabriel, să interpreteze vedenia este Domnul Iisus Hristos. Gabriel face clar faptul că vorbește despre un timp anume, numit vremea sfârșitului sau vremea de apoi a mândiei. Este important să reținem acest termen, deoarece noi, astăzi, l-am putea încărca cu o semnificație după propriile teorii sau afirmații auzite de la unii sau alții. Avem aici o lecție foarte importantă, și anume: să interpretăm Scriptura cu Scriptura și să dăm atenție noțiunilor definite de Biblie.

În paragraful pe care îl vom citi mâine, vom vedea la ce timp se referă Gabriel. Dar până atunci, să ne gândim la reacția lui Daniel și la reacția ființei spirituale față de leșinul lui.

Daniel este ajutat să stea în picioare. Ce frumos și demn îl tratează Dumnezeu prin trimisul Său. Ce diferență față de imperiile care doresc să strivească, să domine prin teroare. Ce minunat că avem un Domn care ne-a spus că este blând și smerit cu inima!

APLICĂ:

Cu ce atitudine și entuziasm te apropii de Dumnezeu când te rogi? Care este experiența ta în rugăciune, meditație, citit din Biblie? Cum percepi aceste discipline spirituale?

SÂMBĂȚĂ
TĂLMĂCIREA
Daniel 8:20-27
OBSERVĂ:

Completează în tabelul de mai jos interpretarea:

IMAGINE	SEMNIFICAȚIE	OBSERVAȚII
Berbecul		
Țapul		
Cornul cel mare		
Cele patru coarne		
Sfârșitul stăpânirii lor		
Un împărat fără rușine și viclean		

MEDITEAZĂ:

Am observat că Gabriel folosește pentru timpul în care se vor întâmpla evenimentele împăratului fără rușine și viclean, termeni ca: vremea sfârșitului sau vremea de apoi a mâniei (vezi Daniel 8:17,19). Dacă privim la interpretarea din pasajul de astăzi, identificăm imediat că ȋapal reprezintă Imperiul Grecesc al lui Alexandru cel Mare. Imperiu care, după moartea fondatorului, a fost împărțit între patru dintre generalii săi.

Din regatul Seleucid s-a ridicat, în anul 175 î.Hr., Antioh al IV-lea Epifanes, numit și Antiohus Epiphanes. El s-a autointitulat Theos Epiphanes - adică zeul manifestat/revelat. Este cunoscută istoria lui și în special oprimarea iudeilor, pângărirea templului și apoi revolta condusă de Iuda Macabeul.

Credem că trebuie luat în seamă, pentru că tălmăcirea numește timpul în care se va manifesta Antioh, vremea sfârșitului. Ce se încheie atunci? Ce urmează?

Să urmărim Scriptura și să observăm că perioada istorică despre care vorbim este o perioadă în care, din perspectiva revelației biblice, Dumnezeu tace. O perioadă în care preoția, după rânduiala lui Aaron, este practic înlocuită la fel ca și dinastia lui David, de către urmașii Macabeilor, așa-numita dinastie hasmoneană.

Să mai observăm că în Evanghelia după Luca, cel care vine să vestească Mariei este tot Gabriel. Iată textul din Luca 1:26-33.

În luna a șasea, îngerul Gabriel a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galileea, numită Nazaret, la o fecioară logodită cu un bărbat, numit Iosif, din casa lui David. Numele fecioarei era Maria.

Îngerul a intrat la ea și a zis: "Plecăciune, ție, căreia ți s-a făcut mare har; Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei!"

Tulburată foarte mult de cuvintele acestea, Maria se întreba singură ce putea să însemne urarea aceasta.

Îngerul i-a zis: “Nu te teme, Marie; căci ai căpătat îndurare înaintea lui Dumnezeu. Și iată că vei rămâne însărcinată și vei naște un Fiu, căruia Îi vei pune numele Iisus. El va fi mare și va fi chemat Fiul Celui Preaînalt; și Domnul Dumnezeu Îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David. Va împărăți peste casa lui Iacov în veci, și Împărăția Lui nu va avea sfârșit.”

Așa că cel mai important eveniment din planul de mântuire al lui Dumnezeu după această vreme a sfârșitului este, de fapt, un nou început. Realitatea că Dumnezeu Însuși se coboară și își face cortul printre noi. Așa cum spune Ioan în prolog.

*Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava Singurului născut din Tatăl. Ioan a mărturisit despre El, când a strigat: “El este Acela despre care ziceam eu: “Cel ce vine după mine este înaintea mea, pentru că era înainte de mine”. Și noi toți am primit din plinătatea Lui și har după har; căci Legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Iisus Hristos. Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; singurul Lui Fiu, care este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut.” **Ioan 1: 14-18***

Dacă privim mesajul inițial, transmis de Domnul Iisus, înțelegem că o epocă se stinge și urma ceea ce a anunțat cu atâta putere: Împărăția lui Dumnezeu!

*După ce a fost închis Ioan, Iisus a venit în Galileea și propovăduia Evanghelia lui Dumnezeu. El zicea: “S-a împlinit vremea, și Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocățiți-vă și credeți în Evanghelia.” **Marcu 1:14-15***

Ce Domn și Dumnezeu minunat avem! Să ne închinăm Lui și să ne bucurăm de privilegiul de a fi “cetățeni împreună cu sfinții”, “oameni din casa lui Dumnezeu”, fi ai Împărăției.

APLICĂ:

Enumeră 3-4 realități pe care le avem în Hristos. Închină-te Lui cu recunoștință!

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP

1. Treceți împreună cu grupul prin privilegiile și beneficiile pe care le avem odată cu Întruparea Domnului și cu Învierea Sa. Ce spune Noul Testament în această privință? Ce rol joacă în viețile voastre?
2. Discutați cum s-a apropiat Dumnezeu de voi și cum v-a căutat El.
3. Dacă Dumnezeu ne tratează cu demnitate, ce rezultă de aici? Cum ar trebui să îi tratăm noi pe alții? Cum aplicați practic?

SĂPTĂMÂNA 9

RUGĂCIUNEA LUI DANIEL - UN MODEL DE POCĂINȚĂ

LUNI

CREDINCIOȘIA LUI DUMNEZEU

Daniel 9:1-6

Chiar dacă azi ne vom referi în mod special la primele 6 versete din acest capitol, te rog să citești întreg capitolul pentru a-ți forma o imagine de ansamblu.

OBSERVĂ:

Ce a provocat rugăciunea lui Daniel?

Ce motivație invocă Daniel pentru Dumnezeu? De ce ar trebui Dumnezeu să asculte rugăciunea lui Daniel? (v. 18, 19)

MEDITEAZĂ:

Conform profeției din cap.5:26, Dumnezeu pusese capăt împărăției babiloniene prin înlocuirea lui Belșațar cu Darius, împăratul mezilor și perșilor, (539 î.Hr.). Daniel, ca unul care studia Scriptura, era deplin conștient de faptul că Israelul era în robie din cauza rebeliunii și a păcatului său față de Dumnezeu și de legământul Său.(Deut. 28:48-57, 64-68).

Studiul Scripturii, și în special al cărții Ieremia, l-au făcut să realizeze că robia avea să dureze 70 de ani, ani care se apropiau de sfârșit. Iar schimbările politice din jurul lui începeau să rezoneze cu promisiunea lui Dumnezeu (Ieremia 25:11-12). La acea vreme, Daniel însuși era deja de 66 de ani în robie.

Conștient fiind de cauza robiei, Daniel se îndreaptă cu rugăciune, cereri și post către Dumnezeu, pentru a-L căuta. Deuteronom 30:1-3 descrie pocăința ca mijloc pentru restaurarea poporului de sub disciplina lui Dumnezeu. Astfel, Daniel, identificându-se cu poporul care a păcătuit, mărturisește păcatele acestuia. În adresarea lui, Daniel amintește atât măreția și puterea lui Dumnezeu, cât și credincioșia Sa față de legământ. Tocmai această credincioșie este temeiul rugăciunii lui Daniel.

APLICĂ:

Cum te rogi tu pentru țara în care te-a pus Dumnezeu? 1 Timotei 2:1-4.

În ce fel promisiunile și credincioșia lui Dumnezeu îți influențează rugăciunea? Ce faci pentru a cunoaște și înțelege mai bine promisiunile Domnului?

MARȚI:

TU EȘTI DREPT

Daniel 9:7-8

OBSERVĂ:

Ce afirmă Daniel despre Dumnezeu?

Ce afirmă Daniel despre el și cei din popor?

MEDITEAZĂ:

Atunci când omul se întâlnește cu disciplinarea lui Dumnezeu poate acuza pe Dumnezeu de nedreptate, susținându-și astfel propria nevinovăție (Apocalipsa 16:8-11), sau poate să-și recunoască vina dând dreptate lui Dumnezeu. Pocăință înseamnă să recunoaștem dreptatea lui Dumnezeu și propria noastră vină. Desigur, aceasta înseamnă recunoașterea adevărului dureros despre noi înșine, și anume că suntem păcătoși și că nu avem nimic cu care să ne lăudăm în fața lui Dumnezeu. Pocăința implică sfârșitul mândriei umane. Identificându-se cu Israelul, Daniel spune: „... *nouă ni se cuvine să ni se umple fața de rușine*”. Iată ce merităm din partea lui Dumnezeu. Negarea acestui lucru, în ultimă instanță, va conduce la acuzarea lui Dumnezeu, fapt pe cât de fals, pe atât de grav.

APLICĂ:

Care este reacția ta atunci când experimentezi disciplinarea lui Dumnezeu? Recunoști dreptatea lui Dumnezeu?

MIERCURI:

Daniel 9:9-14

LA DOMNUL ESTE ÎNDURAREA ȘI IERTAREA

OBSERVĂ:

Ce accentuează Daniel în v.10-14?

Ce contrast major observi între v.9 și 10-14?

MEDITEAZĂ:

Nimic nu este mai prețios pentru noi decât îndurarea lui Dumnezeu, decât harul Său, dragostea legământului Său. Îndurarea și iertarea lui Dumnezeu nu pot fi meritate sau cumpărate. Valoarea harului strălucește cel mai mult pe fundalul dreptății lui Dumnezeu. Astfel, versetul 9 indică speranța lui Daniel față în față cu grozăvia păcatului și sfințenia unui Dumnezeu mare și înfricoșător. Totuși, Daniel parcă nu se grăbește să invoce harul, dimpotrivă, el mai insistă pe dreptatea pedepsei lui Dumnezeu (v. 14). Omul modern, însă, trece ușor cu vederea dreptatea lui Dumnezeu și gravitatea propriului său păcat. Tocmai de aceea, deseori, harul i se pare ieftin, ușor accesibil, aproape convenit.

Fără o cunoaștere adecvată a Scripturii și fără o împrăștiere prin citire regulată, este ușor să uităm standardele caracterului lui Dumnezeu, să privim tot mai lumesc lumea din jur și propriile noastre fapte. Astfel, păcatul va părea mai puțin păcătos, Dumnezeu mai puțin înfricoșat, iar harul mai puțin valoros.

APLICĂ:

Ce faci pentru a păstra o perspectivă biblică asupra vieții?

Ce înveți despre pocăință din rugăciunea lui Daniel?

JOI:

DIN DRAGOSTE PENTRU TINE

*Daniel 9:15-19***OBSERVĂ:**

Subliniază orice referire la Numele lui Dumnezeu din acest paragraf? În ce fel Numele lui Dumnezeu constituie o motivație invocată de Daniel pentru ca Dumnezeu să lucreze?

Ce alte argumente invocă Daniel pentru a-i fi ascultată rugăciunea?

MEDITEAZĂ:

Nu există nicio altă bază, niciun alt argument pentru care să venim înaintea lui Dumnezeu, în afară de Numele Lui. Iertarea, îndurarea nu sunt datorate omului, ci sunt o favoare pe care Dumnezeu, în dragostea Sa suverană, o oferă. Omul nu are nimic în el însuși care să-L determine pe Dumnezeu să-i asculte rugăciunea. Toate acțiunile lui Dumnezeu sunt ancorate în El însuși. Atât motivația invocată de Daniel (îndurările Domnului), cât și miza supremă (Numele Domnului) sunt ancorate în Dumnezeu.

Dragostea lui Dumnezeu se bazează pe caracterul Lui și nu pe meritele noastre. Daniel era un om neprihănit, dar în rugăciunea lui, el nu se bazează pe propria sa neprihănire, ci pe îndurarea lui Dumnezeu (vezi și Luca 18:9-14). Cu atât mai mult păcătosul, care strigă către Dumnezeu, nu poate apela la nimic altceva decât la mila și îndurarea Lui. Domnul Iisus ne-a învățat să ne rugăm în Numele Lui. El, fiind expresia dragostei lui Dumnezeu, este motivul pentru care Dumnezeu ne ascultă.

Speranța lui Daniel pentru restaurarea Israelului era fondată pe această temelie a caracterului, a dragostei, a Numelui lui Dumnezeu. (Exod 34:5-7) Ce mare har este să-L cunoști pe Dumnezeu, să fii în legământ cu El și să cunoști această dragoste!

APLICĂ:

Pe ce se bazează îndrăzneala ta în rugăciune?

În ce măsură te preocupă cunoașterea lui Dumnezeu? Cum poți să-l cunoști mai mult?

VINERI:

RĂSPUNS LA RUGĂCIUNE

Daniel 9:20-23

OBSERVĂ:

Notează orice referire la timp din aceste versete. Ce afli despre momentul venirii răspunsului la rugăciune?

Cum este descris Daniel de către înger?

MEDITEAZĂ:

Rugăciunea lui Daniel este întreruptă de venirea îngerului Gabriel, care îi și aduce răspunsul. Din mesajul îngerului reiese clar că preocuparea și rugăciunea lui Daniel vizau nu doar ceea ce urma să se întâmple la împlinirea celor 70 de ani de robie, ci și viitorul poporului Israel.

Câtă mângâiere și bucurie au putut aduce prezența și cuvintele îngerului, care îl numesc pe Daniel „*preaiubit și scump*”. Israelul nu era uitat de Dumnezeu, Daniel nu era abandonat în Babilon, ci rugăciunile lui erau în atenția lui Dumnezeu.

Câtă binecuvântare poate veni din obișnuința de a ne ruga. Știm deja că Daniel obișnuia să se roage de 3 ori pe zi. E posibil ca această rugăciune, care era la ora când s-ar fi adus jertfa de seară, să fi fost parte din rutina lui spirituală zilnică. Chiar dacă Templul era departe și era distrus, și nu se mai aduceau jertfe, Daniel nu a uitat de închinare.

Noi astăzi avem bisericile deschise și toată libertatea de a-L căuta pe Dumnezeu. Să prețuim darul rugăciunii și al închinării cu Biserica!

APLICĂ:

Ce așteptări ai când te rogi? Te aștepti să fii întrerupt de răspuns?

Ce legătură crezi că este între trăire și rugăciune (v. 23)? Înainte să răspunzi, citește și Ioan 9:31; 1 Timotei 2:8-10.

SÂMBĂȚĂ*Daniel 9:24-27***70 DE SĂPTĂMÂNI HOTĂRÂTE DE DUMNEZEU**

OBSERVĂ:

Notează cele 6 evenimente enumerate în v. 24.

PRECIZARE:

Înțelegerea teologică la care subscriu cu smerenie se încadrează în perspectiva premilenistă. Există argumente serioase și pentru alte interpretări, pe care le respect. Nu este obiceiul nostru să lansăm polemici teologice, sau de alt fel, de aceea și acest pasaj vrem să-l abordăm cu smerenie și maturitate. Smerenie înseamnă să nu uităm că noi cunoaștem în parte și nu avem monopol asupra adevărului. Maturitate ar însemna să dăm prioritate dragostei și zidirii (Romani 14:19). În continuare, voi prezenta câteva chei de interpretare a textului, reflectând înțelegerea pe care o am.

MEDITEAZĂ:

Pasajul de astăzi reprezintă răspunsul îngerului la preocuparea lui Daniel cu privire la viitorul poporului Israel și este considerat cel mai dificil pasaj al cărții. Termenul tradus cu săptămână (shabua) înseamnă „șapte”, cu sensul de unitate alcătuită din șapte elemente. În funcție de interpretarea atribuită termenului de săptămână: 7 ani, sau o perioadă nedeterminată, evenimentele sunt încadrate într-o perioadă sau alta a istoriei și capătă semnificații diferite.

Dincolo de diferențele de interpretare, este cert că îngerul menționează 6 lucruri care vizează lucrarea lui Hristos (v. 24).

În primele șapte săptămâni este profețită rezidirea Ierusalimului. (Începând cu decretul lui Artaxerxe Longimanus, 5 martie, 444 î.Hr., menționat în Neemia 2:1-8). Apoi, 62 de săptămâni de pregătire a venirii lui Mesia, *„timp în care piețele și gropile vor fi zidite din nou în vremuri de strâmtorare”*.

Versetul 26 menționează stârpirea lui Mesia (referire la răstignire), care va fi respins de ai Săi. În ultima din cele 70 de săptămâni, cetatea sfântă, despre care ni s-a spus că va fi reconstruită, iată se anunță că va fi distrusă din nou, împreună cu Sfântul locaș (anul 70 d.Hr.).

Versetul 27 face referire la un lider (cel mai probabil antihristul) care va face un legământ timp de o săptămână (cel mai probabil 7 ani) cu poporul Israel, dar pe la jumătatea săptămânii va rupe legământul și va face să înceteze jertfa de la Templu (ceea ce implică reconstruirea Templului). În final, nimicirea va cădea asupra pieței.

Exprimarea din versetul 26, care indică timpul când *„Unsul va fi stârpit”*, și anume după cele 62 de săptămâni (respectiv după săptămâna 69), este interpretată ca fiind o referire la un interval distinct de ultima săptămână (respectiv săptămâna 70). Acest interval de timp, numit hiat, este înțeles a fi o perioadă nedeterminată, timpul bisericii, care a fost o taină în Vechiul Testament (Matei 16:18; Matei 21:42-43).

Pentru o mai bună înțelegere a celor de mai sus, consultați și anexele (nr. 1 și nr. 2) de la sfârșitul ghidului.

Indiferent cum alegem să interpretăm aceste versete, un lucru este clar, că Dumnezeu va duce istoria poporului Său spre punctul hotărât de El. Toate urcușurile și coborâșurile istoriei poporului Israel sunt prevăzute în planul lui Dumnezeu, iar venirea, jertfa și revenirea lui Hristos vor fi mijlocul principal de realizare a obiectivelor lui Dumnezeu.

APLICĂ:

Ce implicații are pentru tine faptul că Dumnezeu este în controlul întregii istorii? În ce fel este inspirată închinarea ta de acest fapt?

ÎNTREBĂRI DE DISCUȚII ÎN GRUP:

1. Ce poți învăța din modul în care s-a rugat Daniel?
2. Ce înveți despre Dumnezeu?
3. Ce înveți despre om?
4. Ce înveți din atitudinea lui Daniel?
5. Ce înveți despre îndrăzneala în rugăciune?
6. Cu smerenie, și căutând zidirea celorlalți, discutați versetele 24-27. Dincolo de posibilitățile de interpretare, ce înseamnă pentru tine faptul că Dumnezeu a prevăzut toate aceste lucruri și are un plan bine stabilit?

SĂPTĂMÂNA 10

VREMURILE SFÂRȘITULUI

DANIEL 10-12

Următoarele trei capitole, care încheie cartea Daniel, redau ultima profeție a cărții cu privire la viitorul poporului Israel. Îngerul prezintă mesajul său ca un răspuns la rugăciunile lui Daniel, izvorâte din preocuparea sa pentru viitorul poporului Israel (10:12, 14), preocupare reflectată și în profețiile anterioare acestor capitole. Capitolul 10 încă nu detaliază conținutul profeției, dar oferă cadrul general și impactul generat de aceasta.

LUNI

O ÎNTÂLNIRE ÎNFRICOȘĂTOARE

Daniel 10:1-9

OBSERVĂ:

Care a fost reacția lui Daniel, când a avut vedenia?

Care a fost reacția însoțitorilor lui Daniel, care nu au văzut vedenia?

MEDITEAZĂ:

Descoperirea acestei profeții este datată de către autor în al treilea an al lui Cirus, împăratul Persiei (536 î.Hr.). Profeția este resimțită ca fiind extrem de tulburătoare, deoarece nu aducea vești bune, ci dimpotrivă „o mare nenorocire”. Încheierea robiei nu însemna sfârșitul definitiv al suferințelor poporului Israel. Acestea aveau să mai vină, în valuri, până la încheierea

istoriei. Tulburarea lui Daniel a fost așa de mare încât el a postit 3 săptămâni, exprimând jalea sa prin abținerea de la mâncăruri alese, de la vin, cât și în ce privește îngrijirea sa protocolară.

Începând cu v. 4 este descrisă mai în detaliu vedenia prin care Daniel a primit mesajul. Aspectul mesagerului este descris cu precădere și indică măreția și splendoarea acestuia. Aceasta explică reacția lui Daniel care a căzut în leșin. Chiar dacă cei ce erau cu Daniel nu au văzut vedenia, realitatea prezenței acestei ființe a fost suficientă ca să fie cuprinși de o groază inexplicabilă și să fugă. Unii comentatori au identificat această ființă cu Hristos înainte de întrupare (mai ales datorită asemănărilor cu Apocalipsa 1:13-16), totuși textul indică mai degrabă către un înger sau un arhanghel, posibil Gabriel (cel ce a livrat și celelalte mesaje din capitolele 8 și 9).

Această fereastră către gloria lumii angelice ar trebui să ne facă mai conștienți de măreția Creatorului, care este mai presus de orice creatură. Dacă îngerii creați pot avea atâta glorie și măreție, oare cum este Creatorul? Trupul nostru actual nu poate rezista în fața gloriei cerești. Cât de puțin cunoaștem și înțelegem realitatea gloriei cerești!

APLICĂ:

Ce înveți din preocuparea și pasiunea lui Daniel pentru poporul său?

Citește Evrei 1:3-9. Cum te inspiră acest pasaj la închinare înaintea lui Hristos?

MARȚI**REALITATEA LUPTEI SPIRITUALE***Daniel 10:10-21***OBSERVĂ:**

Observă și notează reacția lui Daniel în fața mesagerului.

Care este motivul întârzierii mesagerului?

MEDITEAZĂ:

Pentru a putea fi în stare să asculte și să țină minte cele ce urmau a-i fi prezentate, Daniel are nevoie să fie întărit, ceea ce se și întâmplă prin atingerea sa în repetate rânduri, cât și prin cuvintele de încurajare adresate de către mesager.

Aflăm că îngerul a fost trimis imediat, ca răspuns la rugăciunea lui Daniel, care este numit „om preaiubit și scump”. Efortul său de a înțelege planul lui Dumnezeu pentru Israel și inima smerită cu care făcea acest lucru au avut ca rezultat această vedenie.

Totuși, înainte să-și prezinte conținutul mesajului, ființa angelică oferă câteva detalii despre întârzierea sa și cu privire la lupta spirituală ce se desfășura în paralel. Din cuvintele mesagerului înțelegem că întârzierea răspunsului la rugăciune s-a datorat opoziției căpeteniei împărăției Persiei, care s-a împotrivit acestuia timp de 21 de zile. Cel mai probabil această căpetenie a împărăției

Persiei este o referire la autoritatea demonică responsabilă pentru împărăția Persiei (vezi Efeseni 1:21; 6:12; 1 Petru 3:21-22. Vezi și Iosua 5:13-15). Biruința în acest incident s-a datorat ajutorului arhanghelului Mihail, numit aici „*una din căpeteniile cele mai de seamă*”. În 12:1, arhanghelul Mihail mai este numit și „*mare voievod*” și „*ocrotitorul*” poporului Israel. Această denumire sugerează faptul că îngerii au atât structuri de autoritate, cât și responsabilități precise.

Victoria amintită era una temporară, de aceea mesagerul urma să se întoarcă, pentru a continua lupta. Ca și în cazul cărții Iov, vedem o lume spirituală, paralelă, influențată și care influențează lumea noastră. Cât de puțin suntem conștienți de complexitatea lumii spirituale, de luptele spirituale care au loc în jurul nostru, de vulnerabilitatea noastră, de puterea și protecția divină, de mizele spirituale care sunt implicate, de importanța rugăciunii.

APLICĂ:

Ce implicații crezi că are conștientizarea realității luptei spirituale? Cum contribuie acest pasaj la înțelegerea luptei spirituale în contextul trăirii și rugăciunilor tale?

Ce te poate ajuta să rămâi mai conștient de realitatea lumii spirituale?

MIERCURI

DUMNEZEUL ISTORIEI

Daniel 11:1-35

OBSERVĂ:

Observă abundența detaliilor istorice menționate în pasajul de azi.
Ce îți spune acest lucru despre Biblie, Dumnezeu și istorie?

Care este relația dintre acestea? Scrie impresiile tale.

Identifică personajele principale din acest pasaj.

MEDITEAZĂ:

Capitolul 11 conține mesajul profetic ce trebuia livrat lui Daniel. Mesajul cuprinde în esență o succesiune lungă de evenimente istorice, schimbări de împărați și războaie, în special între împăratul Sudului (Egipt) și cel al Nordului (Siria). Aceste evenimente sunt relevante prin prisma faptului că vor afecta destinul poporului Israel. Este absolut uimitoră acuratețea detaliilor istorice reflectate în această profeție. Ele arată o dată în plus faptul că Dumnezeu cunoaște în avans și este în deplin control al istoriei. El conduce toate lucrurile spre împlinirea planurilor Sale.

Tot ce i se vestea lui Daniel avea să fie în viitorul său. Primele 35 de versete se referă la un viitor mai apropiat, mai exact, până în sec 2 î.Hr., lucruri pe care înregistrările istorice le-au confirmat cu lux de amănunte.

Pentru o mai ușoară urmărire a evenimentelor profetice din versetele 1-35 le voi prezenta cât se poate de succint, sub forma unui tabel care încearcă să ordoneze detaliile istorice în funcție de menționarea lor în textul biblic. Tabelul îl găsești la anexa nr. 3 de la sfârșitul ghidului de studiu.

Istoria, în esența ei, nu poate decât să reflecte planul lui Dumnezeu pentru lume, de aceea studiul ei este valoros și furnizează lecții prețioase despre înșuși

Dumnezeu. Te încurajez să nu te lași descurajat de mulțimea anilor și a numelor complicate pe care le vei găsi în tabel. Chiar dacă nu le vei ține minte pe multe dintre ele, este important să ții minte că Dumnezeu le-a prevăzut și s-a folosit de toate acestea pentru a-și duce la îndeplinire planul Său de mântuire.

De multe ori, necredința ne poate da târcoale, îngrijorându-ne pentru diverse lucruri. Uităm că Dumnezeu păstrează destinul nostru în mâna Sa. Uităm că El cunoaște viitorul nostru în detaliu. Uităm că El ne știe și zilele vieții, și numărul firelor de păr (Ps. 139:1-4). Cât de departe de adevăr ne poate duce necredința noastră! Cât de mare mângâiere și odihnă ne poate aduce încrederea într-un astfel de Dumnezeu, care ține istoria în mâna Sa!

APLICĂ:

Ce lucruri ai nevoie să le împărtășești cu Dumnezeu? Ce poveri vrei să arunci asupra Sa? El, care conduce istoria, nu este nici nepăsător, și nici neputincios în ce te privește. Scrie o rugăciune în care să-i încredințezi tot ce te apasă și te îngrijorează, chiar acum.

JOI

SFÂRȘITUL

Daniel 11:36-45

OBSERVĂ:

Ce trăsături generale observi în acțiunile împăratului Nordului, descris în textul de azi? Îți amintește de cineva?

MEDITEAZĂ:

Unii au sugerat că versetele 36-45 s-ar referi tot la Antiochus IV Epiphanes, totuși evenimentele descrise aici nu au un corespondent istoric realizat, ceea ce ne face să credem că trimit la un viitor mai îndepărtat, referindu-se, cel mai probabil, la personajul istoric numit Antihrist și la evenimentele finale ale istoriei. Această nepotrivire cu istoria lui Epiphanes este un argument logic puternic împotriva celor ce au sugerat că această parte a cărții Daniel ar fi fost scrisă în perioada Macabeilor (sec. 2 î.C.).

Un astfel de final, anticipat pentru Antiochus Epiphanes, care să fi fost la scurt timp înfirmat de o realitate istorică diferită, ar fi dus cu siguranță la respingerea întregii profeții de către evreii contemporani, lucru care însă, în mod evident, nu s-a întâmplat.

Fiind vorba despre evenimente viitoare, descrise într-un mod atât de succint, trebuie să privim interpretarea lor cu smerenia cuvenită, amintindu-ne că putem cunoaște doar în parte. Desigur, și în acest caz pot exista interpretări diferite. Cele de mai jos, după părerea mea, rezonază cel mai bine cu textul biblic și cu adevărul istoric.

Antiochus IV Epiphanes a fost un simbol al Antihristului, împărtășind anumite trăsături, pe care Antihristul le va manifesta, însă, în mod plenar. Versetele 36-37 menționează aroganța și autonomia sa fără precedent, amintite și în 2 Tesaloniceni 2:4, dar și în Daniel 7:25 și Apocalipsa 13:7-8; 11-15. El va râvni închinarea, pentru ca, în final, să o direcționeze către Satan (v. 38-39).

Versetele 40-45 descriu bătălia finală dintre Antihrist și împăratul Sudului (Egipt și aliații săi). Cel din urmă va ataca pe Antihrist și va invada Israelul, care va fi în legământ cu Antihristul în acea perioadă. Împăratul Egiptului va fi dat înapoi, iar Antihristul își va instala corturile regale între mare și Muntele cel Sfânt, dându-se probabil drept Mesia, eliberator al lui Israel (Zaharia 14:4). După aceste culmi ale gloriei sale va veni, însă, sfârșitul său. Venirea lui Hristos va aduce distrugerea lui Antihrist (Apocalipsa 19:19-20).

Răul a ajuns de multe ori pe culmi, iar la sfârșitul istoriei va atinge culmi de neimaginat, dând impresia că nimeni și nimic nu mai pot schimba acest lucru. Totuși, nu răul este cel ce va rămâne, ci Hristos și cei ce fac voia Sa (1 Ioan 2:17).

APLICĂ:

Ți se întâmplă să te simți copleșit sau descurajat din cauza răului pe care-l vezi în jurul tău? În ce fel perspectiva cărții Daniel te poate ajuta? Scrie mai jos adevărul pe care ai dori să ți-l amintești în astfel de momente.

VINERI

O VREME DE STRĂMTORARE

Daniel 12:1-12

OBSERVĂ:

În versetele 6 și 8 sunt două întrebări. Ce vizează ele? Ce preocupare denotă?

Versetele 7, 11 și 12 sunt parte din răspunsul îngerului la întrebările de mai sus. De ce crezi că îngerul dă un răspuns așa de precis?

MEDITEAZĂ:

Perioada descrisă în 11:36-45 reprezintă cel mai probabil a doua parte a săptămânii 70, o perioadă de 3,5 ani, descrisă ca fiind o vreme de strâmtorare. Este perioada marelui necaz, în care Israel va trece prin suferințe fără precedent, sub autoritatea lui Antihrist, care va rupe legământul avut cu Israel și va dori distrugerea acestuia. Îngerul care îi vorbește lui Daniel îi promite că poporul Israel va fi salvat, iar salvarea lor se va datora intervenției Arhanghelului Mihail, numit aici ocrotitorului poporului Israel. De asemenea, i se promite lui Daniel că cei morți vor învia, unii pentru viață veșnică, iar alții pentru ocară și rușine. Zilele de suferință sunt și ele numărate înaintea lui Dumnezeu. El a hotărât și a pus un capăt suferinței și răului. Daniel a fost tulburat să afle câte necazuri mai așteptau pe poporul său, dar a primit și mângâiere, știind că zilele de necaz aveau să fie numărate.

APLICĂ:

Dumnezeu îngăduie necazuri peste copiii săi, dar niciodată mai mult decât putem duce, ci întotdeauna ne va da și resursele ca să le traversăm. Mai mult, El va folosi orice necaz pentru creșterea și apropierea noastră de El (v.10). Ce mângâieri pentru zilele de necaz găsești în pasajul de azi?

SÂMBĂȚĂ**ÎNVIEREA***Daniel 12:13***OBSERVĂ:**

Recitește versetul 8. Ce înțelegi din întrebarea lui Daniel?

Ce-i promite îngerul lui Daniel?

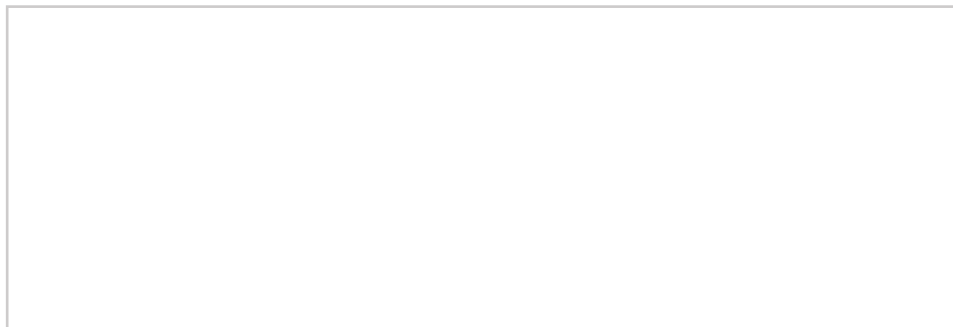
MEDITEAZĂ:

Daniel a trăit aproape toată viața lui în exil. Nu ni se spune că s-ar fi întors cu iudeii repatriați. Posibil că era prea bătrân să se poată întoarce la acea dată. Trăirea sa în exil, atâta vreme, însă, nu a șters din inima sa dorul după partea sa de moștenire, dorul după țara sa. Chiar dacă Daniel nu înțelegea totul cu privire la vremea sfârșitului, și cu siguranță nici noi nu înțelegem totul, promisiunea îngerului din ultimul verset comunică suficient, atât pentru pacea, mângâierea și încurajarea lui Daniel, cât și a noastră. Ea implică învierea, dar și o întoarcere în partea sa de moștenire. Sfârșitul pentru cel credincios nu este criza, ci învierea. Chiar dacă ne putem aștepta să avem și necazuri în viață, acestea vor trece cu siguranță. Nici opresiunea, nici nedreptatea, nici prigoana, nici boala, nici moartea nu pot fi finalul. Istoria temporală se va încheia cu învierea. O înviere în partea noastră de moștenire. Domnul este partea noastră de moștenire (Ps.16:5; Plângeri 3:24). Prezența Sa eternă și nemijlocită este ceea ce așteptăm, conform promisiunii lui Iisus (Ioan 14:1-3).

Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră și marea nu mai era. Și eu am văzut coborându-se, din cer de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei. Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei și ei vor fi poporul Lui și Dumnezeu Însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor. El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.” Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi.” Și a adăugat: „Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate”. (Apocalipsa 21:1-5)

APLICĂ:

Tu ce aștepti ca finalitate a vieții tale? Scrie o rugăciune de mulțumire către Dumnezeu istoriei. Mulțumește-i pentru promisiunile Sale, pentru credințioșia Sa, pentru împlinirea planurilor Sale în istorie și în viața ta. Mulțumește-i pentru ziua când vei fi în glorie, în partea ta de moștenire, în prezența Sa, datorită lui Hristos.

ÎNTREBĂRI PENTRU DISCUȚII ÎN GRUP:

1. În ce fel căutăm binele țării în care suntem puși? Cum se reflectă acest lucru în rugăciunile și trăirea noastră?
2. Cum putem fi mai eficienți în lupta spirituală în care suntem? Ce resurse avem la îndemână?
3. Discutați despre relația dintre Dumnezeu, Biblie și istorie. În ce fel Biblia și credința creștină ne ajută în înțelegerea și interpretarea istoriei? În ce fel studiul istoriei ne poate ajuta în înțelegerea Bibliei?
4. Ce perspectivă asupra lumii și istoriei îți comunică cartea Daniel? Cum se deosebește aceasta de ceea ce auzi sau întâlnești în jur, în societate?

1. În al treilea an al domniei lui ioiachim, împăratul lui Iuda, Nebucadnețar, împăratul Babilonului, a venit împotriva Ierusalimului și l-a împresurat.

2. Domnul a dat în mâinile lui pe ioiachim, împăratul lui Iuda și o parte din vasele Casei lui Dumnezeu. Nebucadnețar a dus vasele în țara Șinear, în casa dumnezeului său, le-a pus în casa vistieriei dumnezeului său.

3. Împăratul a dat poruncă lui Așpenaz, căpetenia famenilor săi dregători, să-i aducă vreo câțiva din copiii lui Israel de neam împărătesc și de viță boierească,

4. niște tineri fără vreun cusur trupesc, frumoși la chip, înzestrați cu înțelepciune în orice ramură a științei, cu minte ageră și pricepere, în stare să slujească în casa împăratului și pe care să-i învețe scrierea și limba haldeilor.

5. Împăratul le-a rânduit pe fiecare zi o parte din bucatele de la masa lui și din vinul de care bea el, vrând să-i crească timp de trei ani, după care aveau să fie în slujba împăratului.

6. Printre ei erau, dintre copiii lui Iuda: Daniel, Hanania, Mișael și Azaria.

7. Căpetenia famenilor dregători le-a pus însă alte nume, și anume: lui Daniel i-a pus numele Beltșatar, lui Hanania, Șadrac, lui Mișael, Meșac, și lui Azaria, Abed-Nego.

8. Daniel s-a hotărât să nu se spurce cu bucatele alese ale împăratului și cu vinul pe care-l bea împăratul și a rugat pe căpetenia famenilor dregători să nu-l silească să se spurce.

9. Dumnezeu a făcut ca Daniel să capete bunăvoință și trecere înaintea căpeteniei famenilor dregători.

10. Căpetenia famenilor a zis lui Daniel: "Mă tem numai de domnul meu, împăratul, care a hotărât ce trebuie să mâncați și să beți, ca nu cumva să vadă fețele voastre mai triste decât ale celorlalți tineri de vârsta voastră, și să-mi puneți astfel capul în primejdie înaintea împăratului."

11. Atunci Daniel a zis îngrijitorului căruia îi încredințase căpetenia famenilor privegherea asupra lui Daniel, Hanania, Mișael și Azaria:

12. “Încearcă pe robii tăi zece zile și să ni se dea de mâncat zarzavaturi și apă de băut;

13. să te uiți apoi la fața noastră și la a celorlalți tineri care mănâncă din bucatele împăratului și să faci cu robii tăi după cele ce vei vedea!”

14. El i-a ascultat în privința aceasta și i-a încercat zece zile.

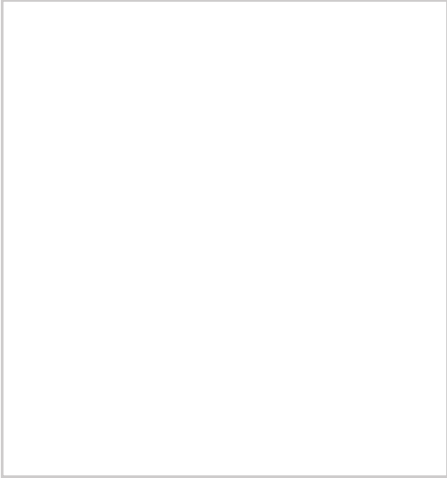
15. După cele zece zile, ei erau mai bine la față și mai grași decât toți tinerii care mâncau din bucatele împăratului.

16. Îngrijitorul lua bucatele și vinul care le erau rânduite și le dădea zarzavaturi.

17. Dumnezeu a dat acestor patru tineri știință și pricepere pentru tot felul de scrieri, și înțelepciune; mai ales însă a făcut pe Daniel priceput în toate vedeniile și în toate visele.

18. La vremea sorocită de împărat ca să-i aducă la el, căpetenia famenilor i-a adus înaintea lui Nebucadnețar.

19. Împăratul a stat de vorbă cu ei: dar între toți tinerii aceia nu s-a găsit

niciunul ca Daniel, Hanania, Mișael și Azaria. De aceea, ei au fost primiți în slujba împăratului.

20. În toate lucrurile care cereau înțelepciune și pricepere și despre care îi întreba împăratul, îi găsea de zece ori mai destoinici decât toți vrăjitorii și cititorii în stele care erau în toată împărăția lui.

21. Așa a dus-o Daniel până în anul dintâi al împăratului Cyrus.

1. În al doilea an al domniei lui Nebucadnețar, Nebucadnețar a avut niște vise. Duhul îi era tulburat și i-a pierit somnul.

2. Împăratul a poruncit să cheme pe vrăjitori, pe cititorii în stele, pe descântători și pe haldei ca să-i spună visele. Ei au venit și s-au înfățișat înaintea împăratului.

3. Împăratul le-a zis: “Am visat un vis; duhul îmi este tulburat și aș vrea să știu visul acela.”

4. Haldeii au răspuns împăratului în limba aramaică: “Veșnic să trăiești, împărate! Spune robilor tăi visul, și-ți vom arăta tâlcuirea lui!”

5. Împăratul a luat iarăși cuvântul și a zis haldeilor: “Mi-a scăpat din minte lucrul acela: dacă nu-mi veți face cunoscut visul și tâlcuirea lui, veți fi făcuți bucați, și casele voastre vor fi prefăcute într-un morman de murdării.

6. Dar, dacă-mi veți spune visul și tâlcuirea lui, veți primi de la mine daruri și răsplătiri, și mare cinste. De aceea, spuneți-mi visul și tălmăcirea lui!”

7. Ei au răspuns a doua oară: “Să spună împăratul robilor săi visul, și i-l vom tălmăci!”

8. Împăratul a luat iarăși cuvântul și a zis: “Văd, cu adevărat, că voiți să câștigați vreme, pentru că vedeți că lucrul mi-a scăpat din minte.

9. Dacă deci nu-mi veți spune visul, vă așteaptă pe toți aceeași soartă, fiindcă vreți să vă înțelegeți ca să-mi spuneți minciuni și neadevăruri, până se vor schimba vremurile. De aceea, spuneți-mi visul, ca să știu dacă sunteți în stare să mi-l și tâlcuiți!”

10. Haldeii au răspuns împăratului: “Nu este nimeni pe pământ, care să poată spune ce cere împăratul; de aceea niciodată niciun împărat, oricât de mare și puternic ar fi fost, n-a cerut așa ceva de la niciun vrăjitor, cititor în stele sau haldeu!

11. Ce cere împăratul este greu; nu este nimeni care să spună lucrul acesta împăratului, afară de zei, a căror locuință nu este printre muritori!”

12. La auzul acestor cuvinte, împăratul s-a mâniat și s-a supărat foarte tare. A poruncit să piardă pe toți înțelepții Babilonului.

13. Hotărârea ieșise, înțelepții începuseră să fie omorâți, și căutau și pe Daniel, și pe tovarășii lui, ca să-i piardă.

14. Atunci Daniel a vorbit cu minte și cu judecată lui Arioc, căpetenia străjerilor împăratului, care ieșise să omoare pe înțelepții Babilonului.

15. A luat cuvântul și a zis lui Arioc, căpitanul împăratului: “Pentru ce a dat împăratul o poruncă atât de aspră?” Arioc a spus lui Daniel cum stau lucrurile.

16. Și Daniel s-a dus la împărat și l-a rugat să-i dea vreme ca să dea împăratului tâlcuirea.

17. Apoi Daniel s-a dus în casa lui și a spus despre lucrul acesta tovarășilor săi, Hanania, Mișael și Azaria,

18. rugându-i să ceară îndurarea Dumnezeului cerurilor pentru această taină, ca să nu piară Daniel și tovarășii săi odată cu ceilalți înțelepți ai Babilonului.

19. După aceea, i s-a descoperit lui Daniel taina într-o vedenie în timpul nopții. Și Daniel a binecuvântat pe Dumnezeul cerurilor.

20. Daniel a luat cuvântul și a zis: “Binecuvântat să fie Numele lui Dumnezeu, din veșnicie în veșnicie! A Lui este înțelepciunea și puterea.

21. El schimbă vremurile și împrejurările; El răstoarnă și pune pe împărați; El dă înțelepciune înțelepților și pricepere, celor pricepuți!

22. El descoperă ce este adânc și ascuns; El știe ce este în întuneric și la El locuiește lumina.

23. Pe Tine, Dumnezeul părinților mei, Te slăvesc și Te laud că mi-ai dat înțelepciune și putere și mi-ai făcut cunoscut ce Ți-am cerut noi; căci ne-ai descoperit taina împăratului!”

24. După aceea, Daniel s-a dus la Arioc, căruia îi poruncise împăratul să piardă pe înțelepții Babilonului; s-a dus și i-a vorbit așa: “Nu pierde pe înțelepții Babilonului! Du-mă înaintea împăratului, și voi da împăratului tâlcuirea!”

25. Arioc a dus degrabă pe Daniel înaintea împăratului și i-a vorbit așa: “Am găsit între prinșii de război ai lui Iuda un om care va da împăratului tâlcuirea!”

26. Împăratul a luat cuvântul și a zis lui Daniel, care se numea Beltșațar: “Ești tu în stare să-mi spui visul pe care l-am visat și tâlcuirea lui?”

27. Daniel a răspuns înaintea împăratului și a zis: “Ce cere împăratul este o taină pe care înțelepții, cititorii în stele, vrăjitorii și ghicitorii nu sunt în stare s-o descopere împăratului.

28. Dar este în ceruri un Dumnezeu care descoperă tainele și care face cunoscut împăratului Nebucadnețar ce se va întâmpla în vremurile de pe urmă. Iată visul tău și vedeniile pe care le-ai avut în patul tău:

29. În patul tău, împărate, ți-au venit în minte gânduri cu privire la cele ce vor fi după aceste vremuri; și Cel ce descoperă tainele ți-a făcut cunoscut ce se va întâmpla.

30. Însă, dacă mi s-a descoperit taina aceasta, nu înseamnă că este în mine o înțelepciune mai mare decât a tuturor celor vii, ci pentru ca să se dea împăratului tâlcuirea ei și să afli ce-ți dorește inima să știi.

31. Tu, împărate, te uitai, și iată că ai văzut un chip mare. Chipul acesta era foarte mare și de o strălucire nemaipomenită. Stătea în picioare

înaintea ta, și înfățișarea lui era înfricoșătoare.

32. Capul chipului acestuia era de aur curat; pieptul și brațele îi erau de argint; pânțele și coapsele îi erau de aramă;

33. fluierile picioarelor, de fier; picioarele, parte de fier și parte de lut.

34. Tu te uitai la el, și s-a dezlipit o piatră fără ajutorul vreunei mâini, a izbit picioarele de fier și de lut ale chipului și le-a făcut bucăți.

35. Atunci fierul, lutul, arama, argintul și aurul s-au sfărâmat împreună și s-au făcut ca pleava din arie vară; le-a luat vântul, și nici urmă nu s-a mai găsit din ele. Dar piatra care sfărâmasese chipul s-a făcut un munte mare și a umplut tot pământul.

36. Iată visul. Acum îi vom spune și tâlcuirea înaintea împăratului.

37. Tu, împărate, ești împăratul împăraților, căci Dumnezeu cerurilor ți-a dat împărăție, putere, bogăție și slavă.

38. El ți-a dat în mâini, oriunde locuiesc ei, pe copiii oamenilor, fiarele

câmpului și păsările cerului și te-a făcut stăpân peste toate acestea: tu ești capul de aur!

39. După tine se va ridica o altă împărăție, mai neînsemnată decât a ta; apoi o a treia împărăție, care va fi de aramă și care va stăpâni peste tot pământul.

40. Va fi o a patra împărăție, tare ca fierul; după cum fierul sfărâmă și rupe totul, și ea va sfărâma și va rupe totul, ca fierul care face totul bucăți.

41. Și după cum ai văzut picioarele și degetele picioarelor parte de lut de olar și parte de fier, tot așa și împărăția aceasta va fi împărțită; dar va rămâne în ea ceva din tăria fierului, tocmai așa cum ai văzut fierul amestecat cu lutul.

42. Și după cum degetele de la picioare erau parte de fier și parte de lut, tot așa și împărăția aceasta va fi în parte tare și în parte plăpândă.

43. Dacă ai văzut fierul amestecat cu lutul, înseamnă că se vor amesteca prin legături omenești de căsătorie, dar nu vor fi lipiți unul de altul, după cum fierul nu se poate uni cu lutul.

44. Dar în vremea acestor împărați, Dumnezeu cerurilor va ridica o împărăție care nu va fi nimicită niciodată și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfârâma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui veșnic.

45. Aceasta înseamnă piatra pe care ai văzut-o dezlipindu-se din munte fără ajutorul vreunei mâini și care a sfârâmat fierul, arama, lutul, argintul și aurul. Dumnezeu cel mare a făcut deci cunoscut împăratului ce are să se întâmple după aceasta. Visul este adevărat, și tâlcuirea lui este temeinică.”

46. Atunci împăratul Nebucadnețar a căzut cu fața la pământ și s-a închinat înaintea lui Daniel, și a poruncit să i se aducă jertfe de mâncare și miresme.

47. Împăratul a vorbit lui Daniel și a zis: “Cu adevărat, Dumnezeu vostru este Dumnezeu dumnezeilor și Domnul împăraților, și El descoperă tainele, fiindcă ai putut să descoperi taina aceasta!”

48. Apoi împăratul a înălțat pe Daniel și i-a dat daruri multe și bogate; i-a dat stăpânire peste tot ținutul Babilonului și l-a pus ca cea mai înaltă căpetenie a tuturor înțelepților Babilonului.

49. Daniel a rugat pe împărat să dea grija treburilor ținutului Babilonului în mâna lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Daniel însă a rămas la curtea împăratului.

1. Împăratul Nebucadnețar a făcut un chip de aur, înalt de șaizeci de coți și lat de șase coți. L-a ridicat în valea Dura, în ținutul Babilonului.

2. Împăratul Nebucadnețar a poruncit să cheme pe dregători, pe îngrijitori și pe cârmuitori, pe judecătorii cei mari, pe vistiernici, pe legiuitori, pe judecători și pe toate căpeteniile ținuturilor, ca să vină la sfințirea chipului pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar.

3. Atunci dregătorii, îngrijitorii și cârmuitorii, judecătorii cei mari, vistiernicii, legiuitorii, judecătorii și toate căpeteniile ținuturilor s-au strâns la sfințirea chipului pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar. S-au așezat înaintea chipului pe care-l înălțase Nebucadnețar.

4. Iar un crainic a strigat cu glas tare: "Iată ce vi se poruncește, popoare, neamuri, oameni de toate limbile!

5. În clipa când veți auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei, cimpoiului și a tot felul de instrumente de muzică, să vă aruncați cu fața la pământ și să vă închinați chipului de aur pe care l-a înălțat împăratul Nebucadnețar.

6. Oricine nu se va arunca cu fața la pământ și nu se va închina va fi aruncat chiar în clipa aceea în mijlocul unui cuptor aprins.” -

7. De aceea, în clipa când au auzit toate popoarele sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei și a tot felul de instrumente de muzică, toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile s-au aruncat cu fața la pământ și s-au închinat chipului de aur pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar.

8. Cu prilejul acesta, și în aceeași vreme, câțiva haldei s-au apropiat și au pârât pe iudei.

9. Ei au luat cuvântul și au zis împăratului Nebucadnețar: “Să trăiești veșnic, împărate!

10. Ai dat o poruncă după care toți cei ce vor auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei, cimpoiului și a tot felul de instrumente de muzică vor trebui să se arunce cu fața la pământ și să se închine chipului de aur;

11. și după care oricine nu se va arunca cu fața la pământ și nu se va închina va fi aruncat în mijlocul unui cuptor aprins.

12. Dar sunt niște iudei, cărora le-ai dat în grijă treburile ținutului Babilonului, și anume Șadrac, Meșac și Abed-Nego, oameni care nu țin seama deloc de tine, împărate. Ei nu slujesc dumnezeilor tăi și nu se închină chipului de aur pe care l-ai înălțat tu!”

13. Atunci Nebucadnețar, mâniat și plin de urgie, a dat poruncă să aducă pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Și oamenii aceștia au fost aduși îndată înaintea împăratului.

14. Nebucadnețar a luat cuvântul și le-a zis: “Înadins oare, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, nu slujiți voi dumnezeilor mei și nu vă închinați chipului de aur pe care l-am înălțat?”

15. Acum fiți gata, și în clipa când veți auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei, cimpoiului și a tot felul de instrumente, să vă aruncați cu fața la pământ și să vă închinați chipului pe care l-am făcut; dacă nu vă veți închina lui, veți fi aruncați îndată în mijlocul unui cuptor aprins! Și care este Dumnezeul acela care vă va scoate din mâna mea?”

16. Șadrac, Meșac și Abed-Nego au răspuns împăratului Nebucadnețar: “Noi n-avem nevoie să-ți răspundem la cele de mai sus.

17. Iată, Dumnezeul nostru căruia îi slujim poate să ne scoată din cuptorul aprins, și ne va scoate din mâna ta, împărate.

18. Și chiar de nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi și nici nu ne vom închina chipului de aur pe care l-ai înălțat!”

19. La auzul acestor cuvinte, Nebucadnețar s-a umplut de mânie și și-a schimbat fața, întorcându-și privirile împotriva lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego. A luat din nou cuvântul și a poruncit să încălzească de șapte ori mai mult cuptorul de cum se cădea să-l încălzească.

20. Apoi a poruncit unora din cei mai voinici ostași din oștirea lui să lege pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego și să-i arunce în cuptorul aprins.

21. Oamenii aceștia au fost legați cu izmenele, cămășile, mantalele și celelalte haine ale lor și aruncați în mijlocul cuptorului aprins.

22. Fiindcă porunca împăratului era aspră, și cuptorul era neobișnuit de încălzit, flacăra a ucis pe toți oamenii care aruncaseră în el pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego.

23. Dar acești trei oameni, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, au căzut legați în mijlocul cuptorului aprins.

24. Atunci împăratul Nebucadnețar s-a înspăimântat și s-a sculat repede. A luat cuvântul și a zis sfetnicilor săi: “N-am aruncat noi în mijlocul focului trei oameni legați?” Ei au răspuns împăratului: “Negreșit, împărate!”

25. El a luat iarăși cuvântul și a zis: “Ei bine, eu văd patru oameni umblând slobozi în mijlocul focului și nevătămați; și chipul celui de al patrulea seamănă cu al unui fiu de dumnezei!”

26. Apoi Nebucadnețar s-a apropiat de gura cuptorului aprins și, luând cuvântul, a zis: “Șadrac, Meșac și Abed-Nego, slujitorii Dumnezeului celui Preaînalt, ieșiți afară și veniți încoace!” Și Șadrac, Meșac și Abed-Nego au ieșit din mijlocul focului.

27. Dregătorii, îngrijitorii, cârmuitorii și sfetnicii împăratului s-au strâns și

au văzut că focul n-avusese nicio putere asupra trupului acestor oameni, că nici perii capului lor nu se pârliseră, hainele le rămăseseră neschimbate și nici măcar miros de foc nu se prinsese de ei.

28. Nebucadnețar a luat cuvântul și a zis: “Binecuvântat să fie Dumnezeul lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego, care a trimis pe îngerul Său și a izbăvit pe slujitorii Săi care s-au încrezut în El, au călcat porunca împăratului și și-au dat mai degrabă trupurile lor decât să slujească și să se închine altui dumnezeu decât Dumnezeului lor!”

29. Iată acum porunca pe care o dau: orice om, din orice popor, neam sau limbă ar fi, care va vorbi rău de Dumnezeul lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego va fi făcut bucăți, și casa lui va fi prefăcută într-un morman de murdării, pentru că nu este niciun alt Dumnezeu care să poată izbăvi ca El.”

30. După aceea, împăratul a înălțat pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego la mare cinste în ținutul Babilonului.

1. “Nebucadnețar, împăratul, către toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile care locuiesc pe tot pământul: Să aveți multă pace!

2. Am găsit cu cale să fac cunoscut semnele și minunile pe care le-a făcut Dumnezeu cel Preaînalt față de mine.

3. Cât de mari sunt semnele Lui și cât de puternice sunt minunile Lui! Împărăția Lui este o împărăție veșnică, și stăpânirea Lui dănuie din neam în neam!

4. Eu, Nebucadnețar, trăiam liniștit în casa mea și fericit în palatul meu.

5. Am visat un vis care m-a înspăimântat; gândurile de care eram urmărit în patul meu și vedeniile duhului meu mă umpleau de groază.

6. Am poruncit atunci să aducă înaintea mea pe toți înțelepții Babilonului ca să-mi tâlcuiască visul.

7. Îndată au venit vrăjitorii, cititorii în stele, haldeii și ghicitorii. Le-am spus visul, și nu mi l-au putut tâlcui.

8. La urmă de tot, s-a înfățișat înaintea mea Daniel, numit Beltșatar,

după numele dumnezeului meu, și care are în el duhul dumnezeilor celor sfinți. I-am spus visul și am zis:

9. “Beltșățare, căpetenia vrăjitorilor, știu că ai în tine duhul dumnezeilor sfinți și că pentru tine nicio taină nu este grea; deci tâlcuiește-mi vedeniile pe care le-am avut în vis.

10. Iată vedeniile care mi-au trecut prin cap când eram în pat. Mă uitam și iată că în mijlocul pământului era un copac foarte înalt.

11. Copacul acesta s-a făcut mare și puternic, vârful lui se înălța până la ceruri și se vedea de la marginile întregului pământ.

12. Frunza lui era frumoasă și avea roade multe; în el se găsea hrană pentru toți; fiarele câmpului se adăposteau sub umbra lui, păsările cerului își făceau cuibul în ramurile lui și orice făptură vie se hrănea din el.

13. În vedeniile care-mi treceau prin cap în patul meu, mă uitam și iată că s-a coborât din ceruri un străjer sfânt.

14. El a strigat cu putere și a vorbit așa: “Tăiați copacul și rupeți ramurile;

scuturați-i frunza și risipiți roadele; fugăriți fiarele de sub el și păsările din ramurile lui!

15. Dar trunchiul cu rădăcinile lui lăsați-l în pământ și legați-l cu lanțuri de fier și de aramă în iarba de pe câmp, ca să fie udat de roua cerului și să fie la un loc cu fiarele în iarba pământului.

16. Inima lui de om i se va preface într-o inimă de fiară și vor trece șapte vremuri peste el.

17. Hotărârea aceasta a fost luată în sfatul străjerilor și pusă la cale înaintea sfinților, ca să știe cei vii că Cel Preaînalt stăpânește peste împărăția oamenilor, că o dată cui îi place și înalță pe ea pe cel mai de jos dintre oameni!”

18. Iată visul pe care l-am visat eu, împăratul Nebucadnețar. Tu, Beltșatar, tâlcuiește-l, fiindcă toți înțelepții din împărăția mea nu pot să mi-l tâlcuiască; tu însă poți, căci ai în tine duhul dumnezeilor sfinți.”

19. Atunci Daniel, numit Beltșatar, a rămas uimit o clipă, și gândurile lui îl tulburau. Împăratul a luat din nou cuvântul și a zis: “Beltșatare, să nu te

tulbure visul și tâlcuirea!” Și Beltșațar a răspuns: “Domnul meu, visul acesta să fie pentru vrăjmașii tăi, și tâlcuirea lui, pentru potrivnicii tăi!

20. Copacul pe care l-ai văzut, care se făcuse atât de mare și puternic, încât i se înălța vârful până la ceruri și se vedea de la toate capetele pământului;

21. copacul acesta a cărui frunză era așa de frumoasă și care avea roade atât de multe, și în care era hrană pentru toți, sub care se adăposteau fiarele câmpului și în ramurile căruia își făceau cuibul păsările cerului,

22. ești tu, împărate, care ai ajuns mare și puternic, a cărui mărime a crescut și s-a înălțat până la ceruri și a cărui stăpânire se întinde până la marginile pământului.

23. Împăratul a văzut pe un străjer sfânt coborându-se și zicând: “Tăiați copacul și nimiciți-l; dar trunchiul cu rădăcinile lui lăsați-l în pământ și legați-l cu lanțuri de fier și de aramă în iarba de pe câmp, ca să fie udat de roua cerului și să stea la un loc cu fiarele câmpului, până vor trece șapte vremuri peste el.”

24. Iată tâlcuirea acestui fapt, împărate, iată hotărârea Celui Preaînalt care se va împlini asupra domnului meu, împăratul.

25. Te vor izgoni din mijlocul oamenilor, vei locui la un loc cu fiarele câmpului și îți vor da să mănânci iarbă ca la boi; vei fi udat de roua cerului și șapte vremuri vor trece peste tine, până vei cunoaște că Cel Preaînalt stăpânește peste împărăția oamenilor și o dă cui vrea.

26. Porunca, să lase trunchiul cu rădăcinile copacului, înseamnă că împărăția ta îți va rămâne ție îndată ce vei recunoaște stăpânirea Celui ce este în ceruri.

27. De aceea, împărate, placă-ți sfatul meu! Pune capăt păcatelor tale și trăiește în neprihănire, rupe-o cu nelegiuirile tale și ai milă de cei nenorociți, și poate că ți se va prelungi fericirea!”

28. Toate aceste lucruri s-au împlinit asupra împăratului Nebucadnețar.

29. După douăsprezece luni, pe când se plimba pe acoperișul palatului împărătesc din Babilon,

30. Împăratul a luat cuvântul și a zis: “Oare nu este acesta Babilonul cel mare pe care mi l-am zidit eu ca loc de ședere împărătească, prin puterea bogăției mele și spre slava măreției mele?”

31. Nu se sfârșise încă vorba aceasta a împăratului, și un glas s-a coborât din cer și a zis: “Află, împărate Nebucadnețar, că ți s-a luat împărăția!”

32. Te vor izgoni din mijlocul oamenilor, și vei locui la un loc cu fiarele câmpului, îți vor da să mănânci iarbă ca la boi, și vor trece peste tine șapte vremuri, până vei recunoaște că Cel Preaînalt stăpânește peste împărăția oamenilor și că o dă cui vrea!”

33. Chiar în clipa aceea s-a împlinit cuvântul acela asupra lui Nebucadnețar. A fost izgonit din mijlocul oamenilor, a mâncat iarbă ca boii, trupul i-a fost udat de roua cerului, până i-a crescut părul ca penele vulturului și unghiile, ca ghearele păsărilor.

34. După trecerea vremii sorocite, eu, Nebucadnețar, am ridicat ochii spre cer și mi-a venit iarăși mintea la loc.

Am binecuvântat pe Cel Preaînalt, am lăudat și slăvit pe Cel ce trăiește veșnic, Acela a cărui stăpânire este veșnică și a cărui Împărăție dănuie din neam în neam.

35. Toți locuitorii pământului sunt o nimica înaintea Lui; El face ce vrea cu oastea cerurilor și cu locuitorii pământului, și nimeni nu poate să stea împotriva mâniei Lui, nici să-l zică: “Ce faci?”

36. În vremea aceea mi-a venit mintea înapoi; slava împărăției mele, măreția și strălucirea mea mi s-au dat înapoi; sfetnicii și mai marii mei din nou m-au căutat; am fost pus iarăși peste împărăția mea, și puterea mea a crescut.

37. Acum, eu, Nebucadnețar, laud, înalt și slăvesc pe Împăratul cerurilor, căci toate lucrările Lui sunt adevărate, toate căile Lui sunt drepte, și El poate să smerească pe cei ce umblă cu mândrie!”

1. Împăratul Belșațar a făcut un mare ospăț celor o mie de mai mari ai lui și a băut vin înaintea lor.

2. Și, în cheful vinului, a poruncit să aducă vasele de aur și de argint pe care le luase tatăl său, Nebucadnețar, din Templul de la Ierusalim, ca să bea cu ele împăratul și mai marii lui, nevestele și țiitoarele lui.

3. Au adus îndată vasele de aur care fuseseră luate din Templu, din casa lui Dumnezeu din Ierusalim, și au băut din ele împăratul și mai marii lui, nevestele și țiitoarele lui.

4. Au băut vin și au lăudat pe dumnezeii de aur, de argint, de aramă și de fier, de lemn și de piatră.

5. În clipa aceea, s-au arătat degetele unei mâini de om și au scris în fața sfeșnicului, pe tencuiala zidului palatului împărătesc. Împăratul a văzut această bucată de mână care a scris.

6. Atunci împăratul a îngălbenit, și gândurile atât l-au tulburat, că i s-au desfăcut încheieturile șoldurilor, și genunchii i s-au izbit unul de altul.

7. Împăratul a strigat în gura mare să i se aducă cititorii în stele, haldeii și ghicitorii. Apoi împăratul a luat cuvântul și a zis înțelepților Babilonului: “Oricine va putea citi scrisoarea aceasta și mi-o va tâlcui va fi îmbrăcat cu purpură, va purta un lăntșor de aur la gât și va avea locul al treilea în cârmuirea împărăției.”

8. Toți înțelepții împăratului au intrat, dar n-au putut nici să citească scrisoarea și nici s-o tâlcuiască împăratului.

9. Din pricina aceasta, împăratul Belșațar s-a înspăimântat foarte tare, fața i s-a îngălbenit, și mai marii lui au rămas încremeniți.

10. Împărăteasa, la auzul cuvintelor împăratului și mai marilor lui, a intrat în odaia ospățului, a luat cuvântul și a vorbit astfel: “Să trăiești veșnic, împărate! Să nu te tulbure gândurile tale și să nu ți se îngălbenească fața!

11. În împărăția ta este un om care are în el duhul dumnezeilor celor sfinți; și pe vremea tatălui tău, s-a găsit la el lumină, pricepere și o înțelepciune dumnezeiască. De aceea, împăratul Nebucadnețar, tatăl tău, da, tatăl tău, împărate, l-a pus mai mare

peste vrăjitori, cititori în stele, haldei, ghicitori,

12. și anume, pentru că s-a găsit la el, la Daniel, numit de împărat Beltșațar, un duh înalt, știință și pricepere, puțința să tâlcuiască visele, să lămurească întrebările grele și să dezlege lucrurile încâlcite. Să fie chemat, dar, Daniel, și el îți va da tâlcuirea!”

13. Atunci Daniel a fost adus înaintea împăratului. Împăratul a luat cuvântul și a zis lui Daniel: “Tu ești Daniel acela, unul din prinșii de război ai lui Iuda pe care i-a adus aici din Iuda, tatăl meu, împăratul?”

14. Am aflat despre tine că ai în tine duhul dumnezeilor și că la tine se găsește lumină, pricepere și o înțelepciune nemaipomenită.

15. Au adus înaintea mea pe înțelepți și pe citorii în stele ca să citească scrierea aceasta și să mi-o tâlcuiască; dar n-au putut să tâlcuiască aceste cuvinte.

16. Am aflat că tu poți să tâlcuiești și să dezlegi întrebări grele; acum, dacă vei putea să citești scrierea aceasta și să mi-o tâlcuiești, vei fi îmbrăcat

cu purpură, vei purta un lăntişor de aur la gât şi vei avea locul al treilea în cârmuirea împărăţiei!”

17. Daniel a răspuns îndată înaintea împăratului: “Ține-ți darurile și dă altuia răsplătirile tale! Totuși voi citi împăratului scrierea și i-o voi tâlcui.

18. Împărate, Dumnezeu cel Preaînalt dăduse tatălui tău, Nebucadnețar, împărăție, mărire, slavă și strălucire;

19. și, din pricina mărimii pe care i-o dăduse, toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile se temeau și tremurau înaintea lui. Căci împăratul omora pe cine voia, și lăsa cu viață pe cine voia; înălța pe cine voia, și cobora pe cine voia.

20. Dar când i s-a îngâmfat inima și i s-a împietrit duhul până la mândrie, a fost aruncat de pe scaunul lui împărătesc și a fost despuiat de slava lui;

21. a fost izgonit din mijlocul copiilor oamenilor, inima i s-a făcut ca a fiarelor și a locuit la un loc cu măgarii sălbatici; i-au dat să mănânce iarbă ca la boi, și trupul i-a fost udat cu roua cerului, până când a recunoscut că

Dumnezeul cel Preaînalt stăpânește peste împărăția oamenilor și că o dă cui vrea.

22. Dar tu, Belșatar, fiul lui, nu ți-ai smerit inima, măcar că ai știut toate aceste lucruri.

23. Ci te-ai înălțat împotriva Domnului cerurilor; vasele din Casa Lui au fost aduse înaintea ta și ați băut vin cu ele, tu și mai marii tăi, nevestele și țiitoarele tale; ai lăudat pe dumnezeii de argint, de aur, de aramă, de fier, de lemn și de piatră, care nici nu văd, nici n-aud și nici nu pricep nimic și n-ai slăvit pe Dumnezeul în mâna căruia este suflarea ta și toate căile tale!

24. De aceea a trimis El acest cap de mână care a scris scrierea aceasta.

25. Iată însă scrierea care a fost scrisă: “Numărat, numărat, cântărit și împărțit!”

26. Și iată tâlcuirea acestor cuvinte: Numărat înseamnă că Dumnezeu ți-a numărat zilele domniei și i-a pus capăt.

27. Cântărit înseamnă că ai fost cântărit în cumpănă și ai fost găsit ușor!

28. Împărțit înseamnă că împărăția ta va fi împărțită și dată mezilor și perșilor!”

29. Îndată Belșatar a dat poruncă, și au îmbrăcat pe Daniel cu purpură, i-au pus un lănțișor de aur la gât și au dat de știre că va avea locul al treilea în cârmuirea împărăției.

30. Dar chiar în noaptea aceea, Belșatar, împăratul haldeilor, a fost omorât.

31. Și a pus mâna pe împărăție Darius, medul, care era în vârstă de șaizeci și doi de ani.

1. Darius a găsit cu cale să pună peste împărăție o sută douăzeci de dregători, care trebuiau să fie răspândiți în toată împărăția;

2. a pus în fruntea lor trei căpetenii, în numărul cărora era și Daniel. Dregătorii aceștia aveau să le dea socoteală, ca împăratul să nu sufere nicio pagubă.

3. Daniel însă întrecea pe toate aceste căpetenii și pe dregători, pentru că în el era un duh înalt; și împăratul se gândea să-l pună peste toată împărăția.

4. Atunci căpeteniile și dregătorii au căutat să afle ceva asupra lui Daniel, ca să-l pârască în ce privea treburile împărăției. Dar n-au putut să găsească nimic, niciun lucru vrednic de mustrare, pentru că el era credincios și nu se găsea nicio greșală la el și niciun lucru rău.

5. Atunci oamenii aceștia au zis: “Nu vom găsi niciun cuvânt de plângere împotriva acestui Daniel, afară numai dacă am găsi vreunul în Legea Dumnezeului lui!”

6. Apoi aceste căpetenii și dregătorii aceștia s-au dus cu mare zarvă la împărat și i-au vorbit așa: “Să trăiești veșnic, împărate Darius!”

7. Toate căpeteniile împărăției, îngrijitorii, dregătorii, sfetnicii și cârmuitorii sunt de părere să se dea o poruncă împărătească, însoțită de o aspră oprire, care să spună că oricine va înălța, în timp de treizeci de zile, rugăciuni către vreun dumnezeu sau către vreun om, afară de tine, împărate, va fi aruncat în groapa cu lei.

8. Acum, împărate, întărește oprirea și iscălește porunca aceasta, pentru ca să nu se poată schimba, după legea mezilor și perșilor, care, odată dată, rămâne neschimbată.”

9. În urma celor de mai sus, împăratul Darius a scris porunca și oprirea.

10. Când a aflat Daniel că s-a iscălit porunca, a intrat în casa lui, unde ferestrele odăii de sus erau deschise înspre Ierusalim, și de trei ori pe zi îngenunchea, se ruga și lăuda pe Dumnezeuul lui, cum făcea și mai înainte.

11. Atunci oamenii aceștia au dat năvală în casă și au găsit pe Daniel rugându-se și chemând pe Dumnezeuul lui.

12. Apoi s-au înfățișat înaintea împăratului și i-au zis cu privire la oprirea împărătească: “N-ai scris tu o oprire care spune că oricine va înălța, timp de treizeci de zile, rugăciuni vreunui dumnezeu sau vreunui om, afară de tine, împărate, să fie aruncat în groapa cu lei?” Împăratul a răspuns: “Lucrul acesta este adevărat, după legea mezilor și perșilor, care nu se poate schimba!”

13. Ei au luat din nou cuvântul și au zis împăratului: “Daniel, unul din prinșii de război ai lui Iuda, nu ține deloc seama de tine, împărate, nici de oprirea pe care ai scris-o, și își face rugăciunea de trei ori pe zi!”

14. Împăratul s-a mâhnit foarte mult când a auzit lucrul acesta; s-a gândit cum ar putea să scape pe Daniel, și până la asfințitul soarelui s-a trudit să-l scape.

15. Dar oamenii aceia au stăruit de împărat și i-au zis: “Să știi, împărate, că, după legea mezilor și perșilor, orice oprire sau orice poruncă întărită de împărat nu se poate schimba!”

16. Atunci împăratul a poruncit să aducă pe Daniel și să-l arunce în groapa cu lei. Împăratul a luat cuvântul și a zis lui Daniel: “Dumnezeul tău căruia necurmat Îi slujești să te scape!”

17. Au adus o piatră și au pus-o la gura gropii. Împăratul a pecetluit-o cu inelul lui și cu inelul mai marilor lui, ca să nu se schimbe nimic cu privire la Daniel.

18. Împăratul s-a întors apoi în palatul său, a petrecut noaptea fără să mănânce, nu i s-a adus nicio țiitoare și n-a putut să doarmă.

19. În revărsatul zorilor însă împăratul s-a sculat și s-a dus în grabă la groapa cu lei.

20. Și apropiindu-se de groapă, a chemat pe Daniel cu un glas plângător. Împăratul a luat cuvântul și a zis lui Daniel: “Daniele, robul Dumnezeului celui Viu, a putut Dumnezeul tău căruia Îi slujești necurmat să te scape de lei?”

21. Și Daniel a zis împăratului: “Veșnic să trăiești, împărate!”

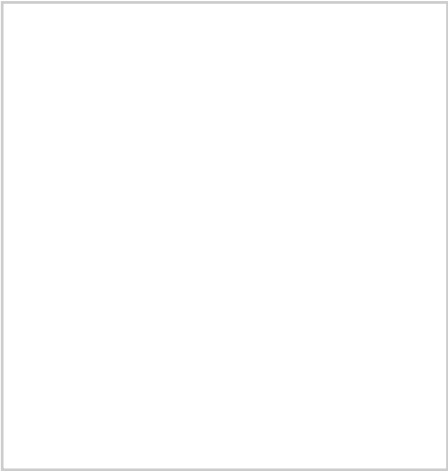
22. Dumnezeu meu a trimis pe îngerul Său și a închis gura leilor, care nu mi-au făcut niciun rău, pentru că am fost găsit nevinovat înaintea Lui. Și nici înaintea ta, împărate, n-am făcut nimic rău!”

23. Atunci împăratul s-a bucurat foarte mult și a poruncit să scoată pe Daniel din groapă. Daniel a fost scos din groapă și nu s-a găsit nicio rană pe el, pentru că avusese încredere în Dumnezeu său.

24. Împăratul a poruncit să aducă pe oamenii aceia care pârâseră pe Daniel. Și au fost aruncați în groapa cu lei, ei, copiii lor și nevestele lor; și, până să ajungă în fundul gropii, leii i-au și apucat și le-au fărâmițat oasele.

25. După aceea, împăratul Darius a scris o scrisoare către toate popoarele, către toate neamurile, către oamenii de toate limbile, care locuiau în toată împărăția: “Pacea să vă fie dată din belșug!

26. Poruncesc ca, în toată întinderea împărăției mele, oamenii să se teamă și să se înfricoșeze de Dumnezeu lui Daniel. Căci El este Dumnezeu cel

Viu și El dăinuie veșnic; Împărăția Lui nu se va nimici niciodată, și stăpânirea Lui nu va avea sfârșit.

27. El izbăvește și mântuiește, El face semne și minuni în ceruri și pe pământ. El a izbăvit pe Daniel din ghearele leilor!”

28. Daniel a dus-o bine sub domnia lui Darius și sub domnia lui Cirus, persanul.

1. În anul întâi al lui Belșatar, împăratul Babilonului, Daniel a visat un vis și a avut vedenii în mintea lui, pe când era în pat. În urmă a scris visul și a istorisit lucrurile de căpetenie.

2. Daniel a început și a zis: “În vedenia mea de noapte am văzut cum cele patru vânturi ale cerurilor au izbucnit pe Marea cea Mare.

3. Și patru fiare mari au ieșit din mare, deosebite una de alta.

4. Cea dintâi semăna cu un leu și avea aripi de vultur. M-am uitat la ea, până în clipa când i s-au smuls aripile; și, sculându-se de pe pământ, a stat drept în picioare ca un om și i s-a dat o inimă de om.

5. Și iată că o a doua fiară era ca un urs și stătea într-o rână; avea trei coaste în gură între dinți; și i s-a zis: “Scoală-te și mănâncă multă carne!”

6. După aceea m-am uitat mai departe și iată o alta ca un pardos, care avea pe spate patru aripi ca o pasăre; fiara aceasta avea și patru capete și i s-a dat stăpânire.

7. După aceea m-am uitat în vedeniile mele de noapte și iată că

era o a patra fiară, nespus de grozav de înspăimântătoare și de puternică; avea niște dinți mari de fier, mânca, sfărâma și călca în picioare ce mai rămânea; era cu totul deosebită de toate fiarele de mai înainte și avea zece coarne.

8. M-am uitat cu băgare de seamă la coarne și iată că un alt corn mic a ieșit din mijlocul lor, și dinaintea acestui corn au fost smulse trei din cele dintâi coarne. Și cornul acesta avea niște ochi ca ochii de om și o gură care vorbea cu trufie.

9. Mă uitam la aceste lucruri, până când s-au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada, și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc, și roțile lui ca un foc aprins.

10. Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.

11. Eu mă uitam mereu, din pricina cuvintelor pline de trufie pe care le rostea cornul acela: m-am uitat până

când fiara a fost ucisă, și trupul ei a fost nimicit și aruncat în foc ca să fie ars.

12. Și celelalte fiare au fost dezbrăcate de puterea lor, dar li s-a îngăduit o lungire a vieții până la o vreme și un ceas anumit.

13. M-am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte și iată că pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel Îmbătrânit de zile și a fost adus înaintea Lui.

14. I s-a dat stăpânire, slavă și putere împărătească, pentru ca să-l slujească toate popoarele, neamurile și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică și nu va trece nicidecum, și Împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată.

15. Eu, Daniel, m-am tulburat cu duhul, și vedeniile din capul meu m-au înspăimântat.

16. M-am apropiat de unul din cei ce stăteau acolo și l-am rugat să-mi dea lămuriri temeinice cu privire la toate aceste lucruri. El mi-a vorbit și mi le-a tâlcuit astfel:

17. “Aceste patru fiare mari sunt patru împărați care se vor ridica pe pământ.

18. Dar sfinții Celui Preaînalt vor primi împărăția și vor stăpâni împărăția în veci, din veșnicie în veșnicie.”

19. În urmă am dorit să știu adevărul asupra fiarei a patra, care se deosebea de toate celelalte; și era nespus de grozavă: avea dinți de fier și gheare de aramă, mânca, sfărâma și călca în picioare ce rămânea;

20. și asupra celor zece coarne pe care le avea în cap, și asupra celui alt corn care ieșise și înaintea căruia căzuseră trei; asupra cornului acestuia care avea ochi, o gură care vorbea cu trufie și avea o înfățișare mai mare decât celelalte coarne.

21. Am văzut, de asemenea, cum cornul acesta a făcut război sfinților și i-a biruit,

22. până când a venit Cel Îmbătrânit de zile și a făcut dreptate sfinților Celui Preaînalt, și a venit vremea când sfinții au luat în stăpânire împărăția.

23. El mi-a vorbit așa: “Fiara a patra este o a patra împărăție care va fi pe

pământ. Ea se va deosebi de toate celelalte, va sfâșia tot pământul, îl va călca în picioare și-l va zdrobi.

24. Cele zece coarne înseamnă că din împărăția aceasta se vor ridica zece împărați. Iar după ei se va ridica un altul care se va deosebi de înaintașii lui și va doborî trei împărați.

25. El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Preaînalt, va asupri pe sfinții Celui Preaînalt și se va încumeta să schimbe vremurile și legea; și sfinții vor fi dați în mâinile lui timp de o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme.

26. Apoi va veni judecata și i se va lua stăpânirea, care va fi prăbușită și nimicită pentru totdeauna.

27. Dar domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor care sunt pretutindeni sub ceruri se vor da poporului sfinților Celui Preaînalt. Împărăția Lui este o împărăție veșnică, și toate puterile Îi vor sluji și-L vor asculta!”

28. Aici s-au sfârșit cuvintele. Pe mine, Daniel, m-au tulburat nespuse de mult gândurile mele și mi s-a schimbat culoarea feței; dar am păstrat cuvintele acestea în inima mea.”

1. “În anul al treilea al domniei împăratului Belșatar, eu, Daniel, am avut o vedenie, afară de cea pe care o avusesem mai înainte.

2. Când am avut vedenia aceasta mi s-a părut că eram la capitala Susa, în ținutul Elam; și în timpul vedeniei mele mă aflam lângă râul Ulai.

3. Am ridicat ochii, m-am uitat și iată că într-un râu stătea un berbec și avea două coarne; coarnele acestea erau înalte, dar unul era mai înalt decât celălalt, și cel mai înalt a crescut cel din urmă.

4. Am văzut cum berbecul împungea cu coarnele spre apus, spre miazănoapte și spre miazăzi; nicio fiară nu putea să-i stea împotrivă și nimeni nu putea să scape pe cine-i cădea în mână; ci el făcea ce voia, și a ajuns puternic.

5. Pe când mă uitam cu băgare de seamă, iată că a venit un țap de la apus și a cutreierat toată fața pământului, fără să se atingă de el; țapul acesta însă avea un corn mare între ochi.

6. A venit până la berbecul care avea coarne și pe care-l văzusem stând în râu și s-a repezit asupra lui cu toată puterea lui.

7. L-am văzut cum s-a apropiat de berbec, s-a aruncat încrunțat asupra lui, a izbit pe berbec și i-a frânt amândouă coarnele, fără ca berbecul să i se fi putut împotrivi; l-a trântit la pământ și l-a călcat în picioare, și nimeni n-a scăpat pe berbec din mâna lui.

8. Țapul însă a ajuns foarte puternic; dar când a fost puternic de tot, i s-a frânt cornul cel mare. În locul lui au crescut patru coarne mari, în cele patru vânturi ale cerurilor.

9. Dintr-unul din ele a crescut un corn mic, care s-a mărit nespuse de mult spre miazăzi, spre răsărit și spre țara cea minunată.

10. S-a înălțat până la oștirea cerurilor, a doborât la pământ o parte din oștirea aceasta și din stele și le-a călcat în picioare.

11. S-a înălțat până la căpetenia oștirii, i-a smuls jertfa necurmată și i-a surpat locul Locașului său celui Sfânt.

12. Oastea a fost pedepsită din pricina păcatului săvârșit împotriva jertfei necurmate; cornul a aruncat adevărul la pământ și a izbutit în ce a început.

13. Am auzit pe un sfânt vorbind; și un alt sfânt a întrebat pe cel ce vorbea: “În câtă vreme se va împlini vedenia despre desființarea jertfei necurmăte și despre urâciunea pustiirii? Până când va fi călcat în picioare Sfântul Locaș și oștirea?”

14. Și el mi-a zis: “Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi Sfântul Locaș va fi curățat!”

15. Pe când eu, Daniel, aveam vedenia aceasta și căutam s-o pricep, iată că înaintea mea stătea cineva care avea înfățișarea unui om.

16. Și am auzit un glas de om în mijlocul râului Ulai, care a strigat și a zis: “Gabriele, tâlcuiește-i vedenia aceasta.”

17. El a venit atunci lângă locul unde eram; și la apropierea lui, m-am înspăimântat și am căzut cu fața la pământ. El mi-a zis: “Fii cu luare aminte, fiul omului, căci vedenia privește vremea sfârșitului!”

18. Pe când îmi vorbea el, am căzut cu fața la pământ leșinat. El m-a atins și m-a așezat iarăși în picioare în locul în care mă aflam.

19. Apoi mi-a zis: “Iată, îți arăt ce se va întâmpla la vremea de apoi a măniei, căci vedenia aceasta privește vremea sfârșitului.

20. Berbecul pe care l-ai văzut, cu cele două coarne, sunt împărații mezilor și perșilor.

21. Țapul însă este împărăția Greciei, și cornul cel mare dintre ochii lui este cel dintâi împărat.

22. Cele patru coarne care au crescut în locul acestui corn frânt sunt patru împărății care se vor ridica din neamul acesta, dar care nu vor avea atâta putere.

23. La sfârșitul stăpânirii lor, când păcătoșii vor fi umplut măsura nelegiuirilor, se va ridica un împărat fără rușine și viclean.

24. El va fi tare, dar nu prin puterea lui însuși; el va face pustiiri de necrezut, va izbuti în tot ce va începe, va nimici pe cei puternici și chiar pe poporul sfinților.

25. Din pricina propășirii lui și izbândirii vicleniilor lui, inima i se va îngâmfa, va pierde pe mulți oameni care trăiau liniștiți și se va ridica

împotriva Domnului domnilor, dar va fi zdrobit fără ajutorul vreunei mâini omenești.

26. Iar vedenia cu serile și diminețile, de care a fost vorba, este adevărată. Tu, pecetluiește vedenia aceasta, căci este cu privire la niște vremuri îndepărtate.”

27. Eu, Daniel, am stat leșinat și bolnav mai multe zile; apoi m-am sculat și mi-am văzut de treburile împăratului. Eram uimit de vedenia aceasta, și nimeni nu știa.”

1. “În anul dintâi al lui Darius, fiul lui Ahașveroș, din neamul mezilor, care ajunsese împărat peste împărăția haldeilor,

2. în anul dintâi al domniei lui, eu, Daniel, am văzut din cărți că trebuiau să treacă șaptezeci de ani pentru dărămurile Ierusalimului, după numărul anilor despre care vorbise Domnul către prorocul Ieremia.

3. Și mi-am întors fața spre Domnul Dumnezeu ca să-L caut cu rugăciune și cereri, postind în sac și cenușă.

4. M-am rugat Domnului Dumnezeului meu și l-am făcut următoarea mărturisire: “Doamne Dumnezeule mare și înfricoșat, Tu, care ții legământul și dai îndurare celor ce Te iubesc și păzesc poruncile Tale!

5. Noi am păcătuit, am săvârșit nelegiuire, am fost răi și îndărătnici, ne-am abătut de la poruncile și orânduirile Tale.

6. N-am ascultat pe robii Tăi prorocii, care au vorbit în Numele Tău împăraților noștri, căpeteniilor noastre, părinților noștri și către tot poporul țării.

7. Tu, Doamne, ești drept, iar nouă ni se cuvine astăzi să ni se umple fața de rușine, nouă, tuturor oamenilor lui Iuda, locuitorilor Ierusalimului și întregului Israel, fie ei aproape, fie departe, în toate țările în care i-ai izgonit, din pricina fărădelegilor de care s-au făcut vinovați față de Tine!

8. Doamne, nouă ni se cuvine să ni se umple fața de rușine, da, nouă, împăraților noștri, căpeteniilor noastre și părinților noștri, pentru că am păcătuțit împotriva Ta!

9. La Domnul Dumnezeuul nostru însă este îndurarea și iertarea, căci împotriva Lui ne-am răzvrățit!

10. N-am ascultat glasul Domnului Dumnezeuului nostru, ca să urmăm legile Lui pe care ni le pusese înainte prin robii Săi prorocii;

11. ci tot Israelul a călcat Legea Ta și s-a abățut astfel ca să n-asculte de glasul Tău. De aceea ne-au și lovit blestemele și jurămintele scrise în Legea lui Moise, robul lui Dumnezeu, pentru că am păcătuțit împotriva lui Dumnezeu.

12. El a împlinit astfel cuvintele pe care le rostise împotriva noastră și

împotriva căpeteniilor noastre care ne-au cărmuit și a adus peste noi o mare nenorocire, așa cum niciodată și nicăieri sub cer nu s-a mai întâmplat o nenorocire ca aceea care a venit acum asupra Ierusalimului.

13. După cum este scris în Legea lui Moise, toată nenorocirea aceasta a venit peste noi; și noi n-am rugat pe Domnul Dumnezeu nostru, nu ne-am întors de la nelegiuirile noastre și n-am luat aminte la adevărul Tău.

14. De aceea, și Domnul a îngrijit ca nenorocirea aceasta să vină peste noi; căci Domnul Dumnezeu nostru este drept în toate lucrurile pe care le-a făcut, dar noi n-am ascultat glasul Lui.

15. Și acum, Doamne Dumnezeu nostru, Tu, care ai scos pe poporul Tău din țara Egiptului prin mâna Ta cea puternică și Ți-ai făcut un Nume așa cum este și astăzi: noi am păcătuțit, am săvârșit neleguire.

16. Dar, Doamne, după toată îndurarea Ta, abate mânia și urgia Ta de la cetatea Ta, Ierusalimul, de la muntele Tău cel sfânt; căci din pricina păcatelor noastre și din pricina neleguirilor părinților noștri

este Ierusalimul și poporul Tău de ocară tuturor celor ce ne înconjoară.

17. Ascultă, dar, acum, Dumnezeuul nostru, rugăciunea și cererile robului Tău și, pentru dragostea Domnului, fă să strălucească fața Ta peste Sfântul Tău Locaș pustiit!

18. Pleacă urechea, Dumnezeule, și ascultă! Deschide ochii și privește la dărmăturile noastre și la cetatea peste care este chemat Numele Tău! Căci nu pentru neprihănirea noastră Îți aducem noi cererile noastre, ci pentru îndurările Tale cele mari.

19. Ascultă, Doamne! Iartă, Doamne! la aminte, Doamne! Lucrează și nu zăbovi, din dragoste pentru Tine, Dumnezeuul meu! Căci Numele Tău este chemat peste cetatea Ta și peste poporul Tău!”

20. Pe când încă vorbeam eu, mă rugam, îmi mărturiseam păcatul meu și păcatul poporului meu, Israel, și îmi aduceam cererile înaintea Domnului Dumnezeuului meu, pentru muntele cel sfânt al Dumnezeuului meu;

21. pe când vorbeam eu încă în rugăciunea mea, a venit repede, în zbor iute, omul Gabriel pe care-l

văzusem mai înainte într-o vedenie și m-a atins în clipa când se aducea jertfa de seară.

22. El m-a învățat, a stat de vorbă cu mine și mi-a zis: “Daniele, am venit acum să-ți luminez mintea.

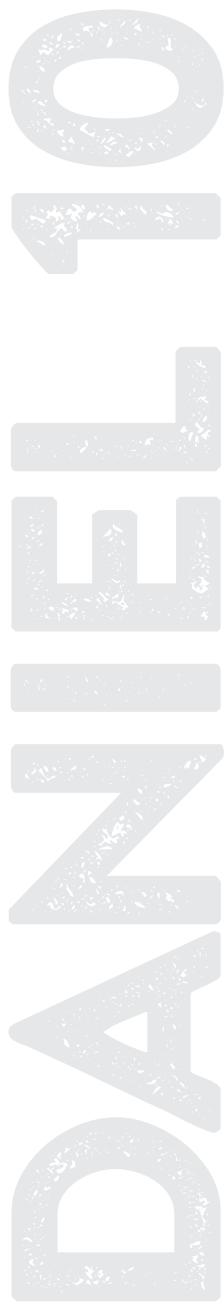
23. Când ai început tu să te rogi, a ieșit cuvântul, și eu vin să ți-l vestesc; căci tu ești preaiubit și scump. Ia aminte, dar, la cuvântul acesta și înțelege vedenia!

24. Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale celei sfinte, până la încetarea fărădelegilor, până la ispășirea păcatelor, până la ispășirea nelegiuirii, până la aducerea neprihănirii veșnice, până la pecetluirea vedeniei și prorociei și până la ungerea Sfântului sfinților.

25. Să știi, dar, și să înțelegi că de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului până la Unsul, la Cărmuitorul, vor trece șapte săptămâni; apoi timp de șaiszeci și două de săptămâni, piețele și gropile vor fi zidite din nou, și anume în vremuri de strâmtorare.

26. După aceste şaizeci şi două de săptămâni, Unsul va fi stârpit, şi nu va avea nimic. Poporul unui domn care va veni va nimici cetatea şi Sfântul Locaş, şi sfârşitul lui va fi ca printr-un potop; este hotărât că războiul va ţine până la sfârşit, şi împreună cu el, şi pustiirile.

27. El va face un legământ trainic cu mulţi timp de o săptămână, dar la jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa şi darul de mâncare, şi pe aripa urâciunilor idoleşti va veni unul care pustieşte, până va cădea asupra celui pustiit prăpădul hotărât.”

1. În anul al treilea al lui Cirus, împăratul Persiei, s-a descoperit un cuvânt lui Daniel, numit Beltșațar. Cuvântul acesta, care este adevărat, vestește o mare nenorocire. El a fost cu luare aminte la cuvântul acesta și a priceput vedenia.

2. “În vremea aceea, eu, Daniel, trei săptămâni am fost în jale.

3. N-am mâncat deloc bucate alese, nu mi-a intrat în gură nici carne, nici vin și nici nu m-am uns deloc, până s-au împlinit cele trei săptămâni.

4. În a douăzeci și patra zi a lunii întâi, eram pe malul râului celui mare, care este Hidechel (Tigru).

5. Am ridicat ochii, m-am uitat și iată că acolo stătea un om îmbrăcat în haine de in și încins la mijloc cu un brâu de aur din Ufaz.

6. Trupul lui era ca o piatră de crisolit, fața îi strălucea ca fulgerul și ochii îi erau niște flăcări ca de foc; dar brațele și picioarele semănau cu niște aramă lustruită, și glasul lui tuna ca vuietul unei mari mulțimi.

7. Eu, Daniel, am văzut singur vedenia; dar oamenii care erau cu mine n-au văzut-o; totuși au fost apucați de o mare spaimă și au luat-o la fugă ca să se ascundă!

8. Eu am rămas singur și am văzut această mare vedenie. Puterile m-au lăsat, culoarea mi s-a schimbat, fața mi s-a slăbit și am pierdut orice vlagă.

9. Am auzit glasul cuvintelor lui; și pe când auzeam glasul cuvintelor lui, am căzut leșinat cu fața la pământ.

10. Și iată că o mână m-a atins și m-a așezat tremurând pe genunchii și mâinile mele.

11. Apoi mi-a zis: “Daniele, om preaiubit și scump, fi cu luare aminte la cuvintele pe care ți le voi spune acum și stai în picioare în locul unde ești; căci acum sunt trimis la tine!” După ce mi-a vorbit astfel, am stat în picioare tremurând.

12. El mi-a zis: “Daniele, nu te teme de nimic! Căci cuvintele tale au fost ascultate din cea dintâi zi când ți-ai pus inima ca să înțelegi și să te smerești înaintea Dumnezeului tău, și tocmai din pricina cuvintelor tale vin eu acum!

13. Dar căpetenia împărăției Persiei mi-a stat împotrivă douăzeci și una de zile; însă iată că Mihail, una din căpeteniile cele mai de seamă, mi-a venit în ajutor și am ieșit biruitor acolo, lângă împărății Persiei.

14. Acum vin să-ți fac cunoscut ce are să se întâmple poporului tău în vremurile de apoi, căci vedenia este cu privire tot la acele vremuri îndepărtate.”

15. Pe când îmi spunea el aceste lucruri, eu mi-am plecat ochii în pământ și am tăcut.

16. Și iată că cineva care avea înfățișarea copiilor oamenilor s-a atins de buzele mele. Eu am deschis gura, am vorbit și am zis celui ce stătea înaintea mea: “Domnul meu, vedenia aceasta m-a umplut de groază și am pierdut orice putere!

17. Cum ar putea robul domnului meu să vorbească domnului meu? Acum puterile m-au părăsit și nu mai am nici suflare!”

18. Atunci cel ce avea înfățișarea unui om m-a atins din nou și m-a întărit.

19. Apoi mi-a zis: “Nu te teme de nimic, om preaiubit! Pace ție! Fii tare și cu inimă!” Și pe când îmi vorbea el, am prins iar puteri și am zis: “Vorbește, domnul meu, căci m-ai întărit.”

20. El mi-a zis: “Știi pentru ce am venit la tine? Acum mă întorc să mă lupt împotriva căpeteniei Persiei; și când voi pleca, iată că va veni căpetenia Greciei!

21. Dar vreau să-ți fac cunoscut ce este scris în cartea adevărului. Nimeni nu mă ajută împotriva acestora, afară de voievodul vostru Mihail.”

1. “În anul dintâi al lui Darius, medul, eram și eu la el, ca să-l ajut și să-l sprijin.

2. Acum, îți voi face cunoscut adevărul: lată că vor mai fi încă trei împărați în Persia. Cel de al patrulea va strânge mai multă bogăție decât toți ceilalți; și când se va simți puternic prin bogățiile lui, va răscula totul împotriva împărăției Greciei.

3. Dar se va ridica un împărat viteaz, care va stăpâni cu o mare putere și va face ce va voi.

4. Și cum se va întări, așa se va și sfârâma împărăția lui și va fi împărțită în cele patru vânturi ale cerurilor, dar nu între urmașii lui, și nici nu va fi tot atât de puternică pe cât era sub el, căci va fi făcută bucățele și va trece la alții, afară de aceștia.

5. Împăratul de la miazăzi va ajunge tare. Dar unul din mai marii lui va fi și mai tare decât el și va domni, întemeind o mare împărăție.

6. După câțiva ani, se vor uni, și fata împăratului de la miazăzi va veni ca nevastă la împăratul de la miazănoapte, ca să facă o învoială. Dar aceste mijloace de ajutorare nu

vor avea nicio putere și nici celelalte mijloace ale ei nu vor putea ține piept, ci ea va fi dată la moarte împreună cu alaiul ei, cu tatăl ei și cu cel ce s-a legat cu ea.

7. În vremea aceea însă se va ridica în locul ei un lăstar din aceeași rădăcină cu ea și va veni împotriva oștirii Siriei, da, va intra în cetățuia împăratului de la miazănoapte, va face ce va voi cu ea și va fi biruitor.

8. Va ridica și va strămuta în Egipt, odată cu prinșii de război, chiar și pe dumnezeii și chipurile lor turnate, împreună cu vasele lor scumpe de argint și de aur. Apoi va lăsa câțiva ani în pace pe împăratul de la miazănoapte.

9. Acesta va porni împotriva împărăției împăratului de la miazăzi, dar se va întoarce iarăși în țara sa.

10. Totuși fiii săi vor începe iarăși războiul și vor strânge o mare mulțime de oști, care va înainta, se va revărsa ca un râu care iese din matcă și-l vor împinge iarăși înapoi până la cetățuie.

11. Împăratul de la miazăzi, mâniat de aceasta, va ieși și se va lupta cu împăratul de la miazănoapte; va ridica

o mare oștire, dar oștile împăratului de la miazănoapte vor fi date în mâinile lui și nimicite.

12. Atunci inima împăratului se va îngâmfa, va doborî zece mii, dar tot nu va birui.

13. Căci împăratul de la miazănoapte se va întoarce și va strânge o oștire mai mare decât cea dintâi; și după câțeva vreme, după câțiva ani, va porni în fruntea unei mari oștiri bine înarmate.

14. În vremea aceea, se vor ridica mulți împotriva împăratului de la miazăzi, și o ceată de derbedei din poporul tău se vor răscula, ca să împlinească vedenia; dar vor cădea.

15. Împăratul de la miazănoapte va înainta, va ridica întărituri și va pune mâna pe cetățile întărite. Oștile de la miazăzi, nici chiar floarea oamenilor împăratului nu vor putea să țină piept, nu vor avea putere să se împotrivească.

16. Cel ce va merge împotriva lui va face ce va voi, și nimeni nu i se va împotrivi; el se va opri în țara minunată, nimicind cu desăvârșire tot ce-i va cădea în mână.

17. Își va pune de gând să ia în stăpânire toată împărăția lui și, făcându-se că are gânduri curate cu el, îi va da pe fica sa de nevastă, cu gând să-l piardă; dar lucrul acesta nu se va întâmpla și nu-i va izbândi.

18. Apoi își va întoarce privirile înspre ostroave și va lua pe multe din ele; dar o căpetenie va pune capăt rușinii pe care voia el să i-o aducă și o va întoarce asupra lui.

19. Apoi se va îndrepta spre cetățile țării lui; dar se va poticni, va cădea și nu-l vor mai găsi.

20. Cel ce-i va lua locul va aduce un asupritor în cea mai frumoasă parte a împărăției; dar în câteva zile va fi zdrobit, și anume nu prin mânie, nici prin război.

21. În locul lui se va ridica un om disprețuit, fără să aibă putere împărătească; dar se va ridica deodată și va pune mâna pe împărăție prin uneltire.

22. Oștile se vor revărsa ca un râu înaintea lui, dar vor fi nimicite împreună cu o căpetenie a legământului.

23. După ce se vor uni cu el, el va întrebuința o viclenie; va porni și va birui cu puțină lume.

24. Va intra pe neașteptate în locurile cele mai roditoare ale ținutului; va face ce nu făcuseră nici părinții lui, nici părinții părinților lui: va împărți prada, jafurile și bogățiile; va urzi la planuri împotriva cetățuilor, și aceasta va ține o vreme.

25. Apoi va porni în fruntea unei mari oștiri, cu puterea și mânia lui, împotriva împăratului de la miazăzi. Și împăratul de la miazăzi se va prinde la război cu o oaste mare și foarte puternică; dar nu va putea să țină piept, căci se vor urzi planuri rele împotriva lui.

26. Cei ce vor mânca bucate de la masa lui îi vor aduce pieirea; oștile lui se vor împrăștia ca un râu, și morții vor cădea în mare număr.

27. Cei doi împărați nu vor căuta decât să-și facă rău unul altuia, vor sta la aceeași masă și vor vorbi cu viclenie. Dar nu vor izbuti, căci sfârșitul nu va veni decât la vremea hotărâtă.

28. Când se va întoarce în țara lui cu mari bogății, în inima lui va fi vrăjmaș

legământului sfânt, va lucra împotriva lui, și apoi se va întoarce în țara lui.

29. La o vreme hotărâtă, va porni din nou împotriva împăratului de miazăzi; dar de data aceasta lucrurile nu vor mai merge ca mai înainte.

30. Ci niște corăbii din Chitim vor înainta împotriva lui; iar el, deznădăjduit, se va întoarce înapoi. Apoi, mâniaș împotriva legământului sfânt, nu va sta cu mâinile în sân; ci, la întoarcere, se va înțelege cu cei ce vor părăsi legământul sfânt.

31. Niște oști trimise de el vor veni și vor spurca Sfântul Locaș, cetățuia, vor face să înceteze jertfa necurmată și vor așeza urâciunea pustiitorului. Va ademeni prin lingușiri pe cei ce rup legământul.

32. Dar aceia din popor care vor cunoaște pe Dumnezeuul lor vor rămâne tari și vor face mari isprăvi.

33. Înțelepții poporului vor învăța pe mulți. Unii vor cădea pentru o vreme, loviți de sabie și de flacăra, de robie și de jaf.

34. Când vor cădea, vor fi ajutați puțin, și mulți se vor uni cu ei din fățarnicie.

35. Chiar și din cei înțelepți, mulți vor cădea, ca să fie încercați, curățați și albiți, până la vremea sfârșitului, căci sfârșitul nu va fi decât la vremea hotărâtă.

36. Împăratul va face ce va voi; se va înălța, se va slăvi mai presus de toți dumnezeii și va spune lucruri nemaiauzite împotriva Dumnezeului dumnezeilor; și va propăși până va trece mânia, căci ce este hotărât se va împlini.

37. Nu va ține seamă nici de dumnezeii părinților săi, nici de dorința femeilor; cu un cuvânt, nu va ține seamă de niciun dumnezeu, ci se va slăvi pe sine mai presus de toți.

38. În schimb, va cinsti pe dumnezeul cetățuilor; acestui dumnezeu, pe care nu-l cunoșteau părinții săi, îi va aduce cinste cu aur și argint, cu pietre scumpe și lucruri de preț.

39. Cu ajutorul acestui dumnezeu străin va lucra împotriva locurilor întărite; cui îl va recunoaște, îi va da mare cinste, îl va face să domnească peste mulți și le va împărți moșii ca răsplată.

40. La vremea sfârșitului, împăratul de la miazăzi se va împunge cu el. Și împăratul de la miazănoapte se va năpusti ca o furtună peste el, cu care și călăreți, și cu multe corăbii; va înainta asupra țărilor lui, se va revărsa ca un râu și le va îneca.

41. Va intra și în țara cea minunată, și zeci de mii vor cădea. Dar Edomul, Moabul și fruntașii copiilor lui Amon vor scăpa din mâna lui.

42. Își va întinde mâna peste felurite țări și nici țara Egiptului nu va scăpa.

43. Ci se va face stăpân pe vistieriile de aur și de argint și pe toate lucrurile scumpe ale Egiptului. Libienii și etiopienii vor veni în alai după el.

44. Dar niște zvonuri venite de la răsărit și de la miazănoapte îl vor înspăimânta, și atunci va porni cu o mare mânie ca să prăpădească și să nimicească cu desăvârșire pe mulți.

45. Își va întinde corturile palatului său între mare și muntele cel slăvit și sfânt. Apoi își va ajunge sfârșitul, și nimeni nu-i va fi într-ajutor.

1. În vremea aceea se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mântuit, și anume oricine va fi găsit scris în carte.

2. Mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula: unii pentru viața veșnică, și alții pentru ocară și rușine veșnică.

3. Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului, și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele, în veac și în veci de veci.

4. Tu însă, Daniele, ține ascunse aceste cuvinte și pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului. Atunci mulți o vor citi, și cunoștința va crește.”

5. Și eu, Daniel, m-am uitat și iată că alți doi oameni stăteau în picioare, unul dincoace de râu, și altul dincolo de malul râului.

6. Unul din ei a zis omului aceuia îmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor râului: “Cât va mai fi până la sfârșitul acestor minuni?”

7. Și am auzit pe omul acela îmbrăcat în haine de în, care stătea deasupra apelor râului; el și-a ridicat spre ceruri mâna dreaptă și mâna stângă și a jurat pe Cel ce trăiește veșnic că va mai fi o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme și că toate aceste lucruri se vor sfârși când puterea poporului sfânt va fi zdrobită de tot.

8. Eu am auzit, dar n-am înțeles; și am zis: “Domnul meu, care va fi sfârșitul acestor lucruri?”

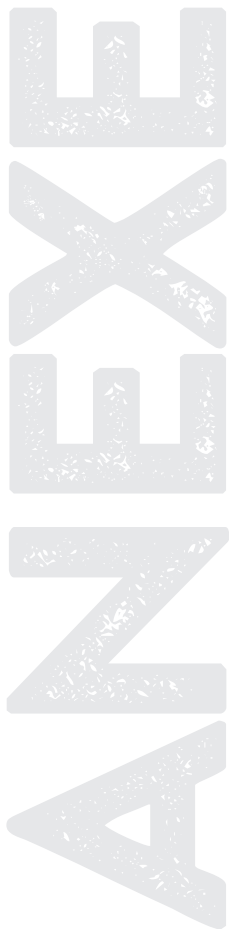
9. El a răspuns: “Du-te, Daniele! Căci cuvintele acestea vor fi ascunse și pecetluite până la vremea sfârșitului.

10. Mulți vor fi curățați, albiți și lămurii; cei răi vor face răul și niciunul din cei răi nu va înțelege, dar cei pricepuți vor înțelege.

11. De la vremea când va înceta jertfa necurmată și de când se va așeza urâciunea pustiitorului, vor mai fi o mie două sute nouăzeci de zile.

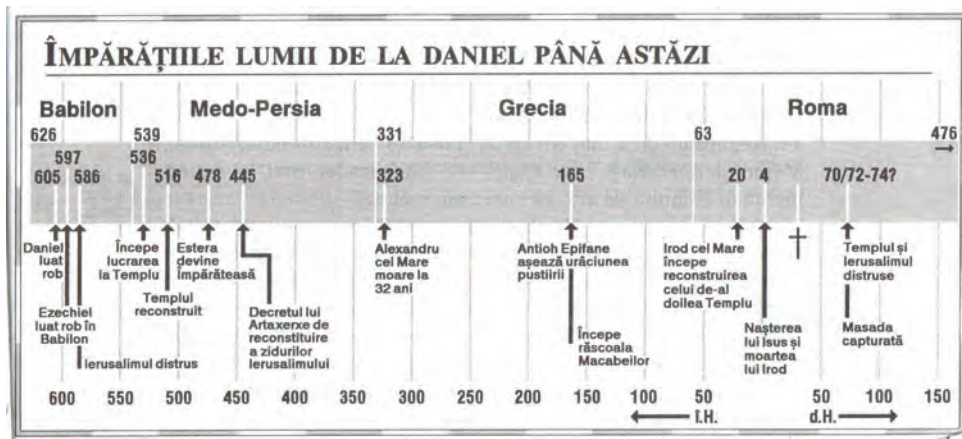
12. Ferice de cine va aștepta și va ajunge până la o mie trei sute treizeci și cinci de zile!

13. Iar tu, du-te, până va veni sfârșitul;
tu te vei odihni și te vei scula iarăși
odată în partea ta de moștenire, la
sfârșitul zilelor.”

ANEXA 2:

Tabel preluat din Biblia Internațională de Studiu Inductiv (BISI). Folosit cu permisiune.

ANEXA3:

Acest tabel reprezintă o selecție și o sumarizare a informațiilor din comentariul pe Daniel 11:2-35 având la bază, „The Bible Knowledge Commentary, Old Testament”, Walvoord & Zuck, 1985.

TEXT	ÎMPĂRATUL	ANII DE DOMNIE	ÎMPĂRĂȚIA	OBSERVAȚII
11:2	Cambyses ful lui Cyrus	530	Imperiul Persan	
11:2	Pseudo Smerdis	522	Imperiul Persan	
11:2	Darius I Hystaspes	521-486	Imperiul Persan	
11:2	Xerxes (Ahașveroș)	485-465	Imperiul Persan	Apare în cartea Estera. A fost cel mai bogat și mai influent dintre cei 4 împărați Persani.

11:3-4	Alexandru cel Mare	334-323	Imperiul Grec	Simbolizat prin: • Pântelele și coapsele de bronz ale chipului din visul lui Nebucadnețar (2:32, 39 b). • Leopardul cu aripi (7:6) • Cornul cel mare al țapului (8:5-8) Între 334 și 330 a cucerit Asia Mică, Siria, Egiptul și imperiul Medo-Persan. A murit la 32 de ani de malarie agravată de alcoolism. După moartea sa, împărăția a fost împărțită între 4 din generalii săi (7:6; 8:8) • Seleucus I Nicator - Siria și Mesopotamia (Împărății din Nord) • Ptolemeu I Soter: Egipt (Împărății din Sud) • Lycimachus - Tracia și porțiuni din Asia Mică. • Casander - Macedonia și Grecia
11:5	Ptolemeu I Soter	323-285	Egipt (Sud)	Numit și împăratul din sud (miazăzi).

11:5	Seleucus I Nicator	321-281	Siria (Nord)	După ce este ajutat chiar de Ptolemeu pentru a respinge atacul din partea lui Antigonus (312) devine foarte puternic și stăpânește un teritoriu chiar mai mare decât Egiptul. A fost urmat de Antiochus I Soter (281-262). După care a urmat Antiochus II Theos (262-246).
11:6	Ptolemeu II Philadelphus	285-246	Egipt (Sud)	Fiul lui Ptolemeu I Soter. A fost în mare conflict cu Antiochus II Theos. Dar în jurul anilor 250 au stabilit o alianță pe care au pecetluit-o prin faptul că Ptolemeu II și-a dat fiica (Berenice) de soție lui Antiochus II. Această alianță nu a durat pentru că Berenice a fost omorâtă de fosta soție (Laodice) a lui Antiochus II. După care Antiochus II a fost otrăvit și el de aceeași Laodice.
11:7-8	Ptolemeu III Euergetes	246-221	Egipt (Sud)	Fiul lui Ptolemeu II. Fratele lui Berenice. A invadat împărăția de Nord condusă de fiul lui Laodice, Seleucus II Callinicus. A răzbunat moartea sorei sale și a omorât-o pe Laodice. Se întoarce în Egipt cu multe bogății.

11:9	Seleucus II Callinicus	246-227	Siria (Nord)	Fiul lui Laodice. Are o tentativă eşuată de a invadea Egiptul. Moare după ce a căzut de pe cal.
11:10	Seleucus III Soter	227-223	Siria (Nord)	Fiul lui Seleucus II Callinicus. Este ucis într-un complot.
11:10; 11-13	Antiochus III cel Mare	223-187	Siria (Nord)	Fiul lui Seleucus II Callinicus. Frate cu Seleucus III. Împreună cu fratele său vor încerca recuperarea teritoriilor pierdute. Vor reuși să împingă Egiptul în sud, aducând astfel teritoriul Israelului în jurisdicția împărăției de nord. Campania militară a durat între 219 și 217.
11:11-13	Ptolemeu IV Philopator	221-204	Egipt (Sud)	Cel ce fusese dat înapoi de Antiochus III. I se împotrivesc lui Antiochus III cu un oarecare succes până când acesta vine cu o armată și mai mare, care îl face pe Ptolemeu IV să se retragă.

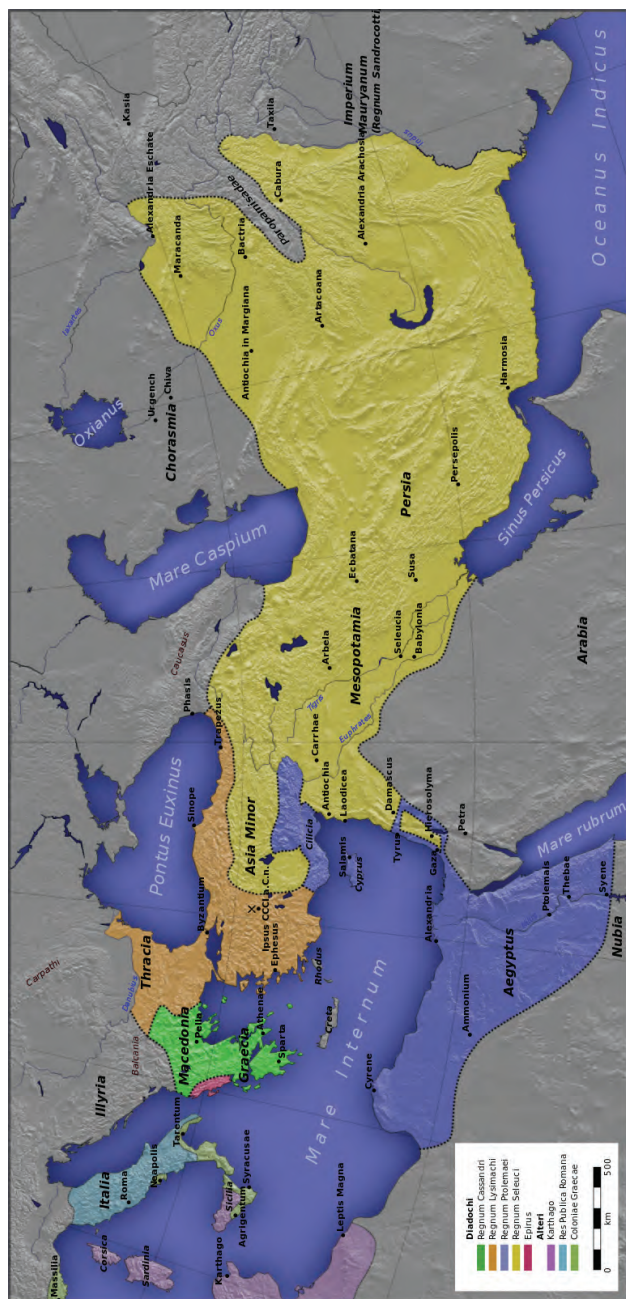
11:14-19	Antiochus III cel Mare	223-187	Siria (Nord)	Însoțit de Filip V al Macedoniei la care s-au adăugat și unii evrei (o ceată de derbedei) atacă din nou Egiptul. Probabil Evreii sperau că-și vor câștiga astfel independența atât față de Egipt cât și față de Siria. Antiochus III și-a consolidat controlul asupra Israelului fortificând cel mai probabil Sidonul. Încearcă să facă pace cu Egiptul, dându-și fica de soție lui Ptolemeu V Epiphanes al Egiptului, dar acest plan nu va reuși. Va mai încerca fără succes să se extindă în Asia Mică (197) și în Grecia (192). Chiar dacă a condus cele mai mari campanii militare dintre toți urmașii lui Alexandru cel Mare, visul său de a reuni teritoriile imperiului lui Alexandru cel Mare nu s-a realizat.
11:20	Seleucus IV Philopator	187-176	Siria (Nord)	Fiul lui Antiochus III cel Mare. Moare otrăvit.

11:21-35	Antiochus IV Epiphanes	175-163	Siria (Nord)	Fiul lui Antiochus III cel Mare. Simbolizat prin cornul cel mic (8:9-12; 23-25) Și-a atribuit singur numele de Epiphanes = Cel Ilustru. Era o persoană lipsită de credibilitate. A fost poreclit Epimanes = Nebunul. A luat tronul de la fiul lui Seleucus IV Philopator, (căruia îi aparținea de drept) prin intrigi. A fost acceptat ca împărat pentru că a respins atacul unei mari oștiri (probabil Egiptul). De asemenea a scos din funcție pe Onias III, care era mare preot. (23-24) Încearcă să aducă pacea în ținutul său prin redistribuirea bogăției. Ia de la cei bogați și dă susținătorilor săi. (25-27) Îl învinge pe împăratul Egiptului în 170. Încearcă o împăcare între învingător și învins, stând la masă împreună. Dar aceasta nu reușește deoarece niciunul nu e sincer.
----------	------------------------	---------	--------------	---

11:21-35	Antiochus IV Epiphanes	175-163	Siria (Nord)	(28) La întoarcerea sa din Egipt, fiind mândru că nu a luat întreg Egiptul, așa cu și-a dorit și-a revărsat mânia pe iudei, desacralizând Templul (170). (29-30) Doi ani mai târziu (168) mai face o încercare de a invada Egiptul. De data aceasta este interceptat de romani care au venit cu corăbiile din Cipru și i-au interzis să atace Egiptul. Pentru că nu dorea să declare război Romei, Epiphanes se întoarce umilit înapoi. (30-32) La întoarcere își va revărsa din nou mânia asupra evreilor și a iudaismului, dorind desființarea acestuia. A favorizat pe iudeii renegați ce îl susțineau. Din nou a desacralizat Templul făcând să înceteze jertfa zilnică. Urmărind elenizarea evreilor, le-a interzis urmarea sărbătorilor iudaice, tăierea împrejur și alte rânduiri mozaice. A ars copii ale sulturilor legii.
----------	------------------------	---------	--------------	---

11:21-35	Antiochus IV Epiphanes	175-163	Siria (Nord)	În 16 dec. 167, a ridicat un altar lui Zeus în locul altarului pentru jertfă din afara Templului (Urâciunea pustiirii). A adus ca jertfă un porc pe altar. După care i-a obligat pe iudei să aducă în data de 25 a fiecărei luni câte un porc pe altar în cinstea zilei sale de naștere. A oferit mari răsplătiri iudeilor care au părăsit iudaismul și s-au închinat lui Zeus. A murit nebun, în 163, în Persia. Versetele (33-35) descriu persecuția evreilor din perioada macabeilor. În 166 Mattathias Maccabeus împreună cu fiii lui au refuzat să se închine falsei religii și au fugit în munți, unde au alcătuit o rezistență. Iuda Maccabeus, unul dintre fiii lui Mattathias, a fost renumit pentru restaurarea Templului.
----------	------------------------	---------	--------------	---

ANEXA 4: Harta Imperiului Grec

Sursa: https://en.wikipedia.org/wiki/Diadochi#/media/File:Diadochi_LA.svg

ANEXA 5: Harta Imperiului Macedonean

Sursa: https://commons.wikimedia.org/wiki/Atlas_of_the_Macedonian_Empire#/media/File:MacedonEmpire.jpg

În scrierea acestui studiu au fost folosite următoarele materiale:

- The Bible Knowledge Commentary, Old Testament, Walvoord & Zuck, 1985.
- The Pickering Bible Commentary for Today, G. C. D. Howley, F. F. Bruce, H. L. Ellison, 1984.
- John F Walvoord; Daniel;
- Beniamin Fărăgău, Daniel, vol. 1, 2, Editura Logos, 1998
- Fericitul Teodoret al Cirului; Tălcuire la Cartea Prorocului Daniel; Editura Sophia; Cartea Ortodoxă, București, 2004
- Cristina-Ioana Dima, O traducere inedită a Vechiului Testament din Secolul al XVI-lea, Editura Universității din București, 2009

